

122 (2005) Nr. 1

TRACTATENBLAD

VAN HET

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN

JAARGANG 2006 Nr. 104

A. TITEL

*Verdrag van de Raad van Europa inzake het witwassen, de opsporing,
de inbeslagneming en de confiscatie van opbrengsten van misdrijven
en de financiering van terrorisme;
Warschau, 16 mei 2005*

B. TEKST**Council of Europe Convention on Laundering, Search, Seizure and
Confiscation of the Proceeds from Crime and on the Financing of
Terrorism**

Warsaw, 16.V.2005

Preamble

The member States of the Council of Europe and the other Signatories hereto,

Considering that the aim of the Council of Europe is to achieve a greater unity between its members;

Convinced of the need to pursue a common criminal policy aimed at the protection of society;

Considering that the fight against serious crime, which has become an increasingly international problem, calls for the use of modern and effective methods on an international scale;

Believing that one of these methods consists in depriving criminals of the proceeds from crime and instrumentalities;

Considering that for the attainment of this aim a well-functioning system of international co-operation also must be established;

Bearing in mind the Council of Europe Convention on Laundering, Search, Seizure and Confiscation of the Proceeds from Crime (ETS No. 141 – hereinafter referred to as “the 1990 Convention”);

Recalling also Resolution 1373(2001) on threats to international peace and security caused by terrorist acts adopted by the Security Council of the United Nations on 28 September 2001, and particularly its paragraph 3.d;

Recalling the International Convention for the Suppression of the Financing of Terrorism, adopted by the General Assembly of the United Nations on 9 December 1999 and particularly its Articles 2 and 4, which oblige States Parties to establish the financing of terrorism as a criminal offence;

Convinced of the necessity to take immediate steps to ratify and to implement fully the International Convention for the Suppression of the Financing of Terrorism, cited above,

Have agreed as follows:

**Convention du Conseil de l'Europe relative au blanchiment, au
dépistage, à la saisie et à la confiscation des produits du crime et
au financement du terrorisme**

Varsovie, 16.V.2005

Préambule

Les Etats membres du Conseil de l'Europe et les autres Signataires de la présente Convention,

Considérant que le but du Conseil de l'Europe est de réaliser une union plus étroite entre ses membres;

Convaincus de la nécessité de poursuivre une politique pénale commune tendant à la protection de la société;

Considérant que la lutte contre la criminalité grave, qui est de plus en plus un problème international, exige l'emploi de méthodes modernes et efficaces au niveau international;

Estimant qu'une de ces méthodes consiste à priver les délinquants des produits du crime et des instruments;

Considérant qu'afin d'atteindre cet objectif, un système satisfaisant de coopération internationale doit également être mis en place;

Ayant à l'esprit la Convention du Conseil de l'Europe relative au blanchiment, au dépistage, à la saisie et à la confiscation des produits du crime (STE n° 141 – ci après dénommée «la Convention de 1990»);

Rappelant également la résolution 1373 (2001) sur la menace à la paix et à la sécurité internationales résultant d'actes terroristes adoptée par le Conseil de sécurité de l'Organisation des Nations Unies le 28 septembre 2001, et notamment son paragraphe 3.d;

Rappelant la Convention internationale pour la répression du financement du terrorisme adoptée par l'Assemblée générale des Nations Unies le 9 décembre 1999, notamment ses articles 2 et 4, qui font obligation aux Etats Parties d'ériger en infractions pénales les faits de financement du terrorisme;

Convaincus de la nécessité de prendre des mesures immédiates pour ratifier et pour mettre en œuvre sans restriction la Convention internationale pour la répression du financement du terrorisme susmentionnée,

Sont convenus de ce qui suit:

CHAPTER I

USE OF TERMS

Article 1

Use of terms

For the purposes of this Convention:

a. “proceeds” means any economic advantage, derived from or obtained, directly or indirectly, from criminal offences. It may consist of any property as defined in sub-paragraph b of this article;

b. “property” includes property of any description, whether corporeal or incorporeal, movable or immovable, and legal documents or instruments evidencing title to or interest in such property;

c. “instrumentalities” means any property used or intended to be used, in any manner, wholly or in part, to commit a criminal offence or criminal offences;

d. “confiscation” means a penalty or a measure, ordered by a court following proceedings in relation to a criminal offence or criminal offences resulting in the final deprivation of property;

e. “predicate offence” means any criminal offence as a result of which proceeds were generated that may become the subject of an offence as defined in Article 9 of this Convention.

f. “financial intelligence unit” (hereinafter referred to as “FIU”) means a central, national agency responsible for receiving (and, as permitted, requesting), analysing and disseminating to the competent authorities, disclosures of financial information

(i) concerning suspected proceeds and potential financing of terrorism, or

(ii) required by national legislation or regulation, in order to combat money laundering and financing of terrorism;

g. “freezing” or “seizure” means temporarily prohibiting the transfer, destruction, conversion, disposition or movement of property or temporarily assuming custody or control of property on the basis of an order issued by a court or other competent authority;

h. “financing of terrorism” means the acts set out in Article 2 of the International Convention for the Suppression of the Financing of Terrorism, cited above.

CHAPITRE I

TERMINOLOGIE

Article 1

Terminologie

Aux fins de la présente Convention, l'expression:

- a. «produit» désigne tout avantage économique provenant directement ou indirectement de la commission d'une infraction pénale ou obtenu directement ou indirectement en la commettant. Cet avantage peut consister en tout bien tel que défini à l'alinéa b du présent article;
- b. «bien» comprend un bien de toute nature, qu'il soit corporel ou incorporel, meuble ou immeuble, ainsi que les actes juridiques ou documents attestant d'un titre ou d'un droit sur le bien;
- c. «instruments» désigne tous biens employés ou destinés à être employés de quelque façon que ce soit, en tout ou en partie, pour commettre une ou des infractions pénales;
- d. «confiscation» désigne une peine ou une mesure ordonnée par un tribunal à la suite d'une procédure portant sur une ou des infractions pénales, peine ou mesure aboutissant à la privation permanente du bien;
- e. «infraction principale» désigne toute infraction pénale à la suite de laquelle des produits sont générés et susceptibles de devenir l'objet d'une infraction selon l'article 9 de la présente Convention;
- f. «cellule de renseignement financier» désigne une unité nationale centrale chargée de recevoir (et, dans la mesure où elle en a le droit, de demander), d'analyser et de transmettre aux autorités compétentes les déclarations d'informations financières:
 - i) concernant des avoirs suspectés d'être des produits ou des biens servant au financement du terrorisme, ou
 - ii) requises par la législation ou par la réglementation nationale, afin de lutter contre le blanchiment et le financement du terrorisme;
- g. «gel» ou «saisie» désigne l'interdiction temporaire du transfert, de la destruction, de la conversion, de la disposition ou du mouvement de biens ou le fait d'assumer temporairement la garde ou le contrôle de biens, sur décision d'un tribunal ou d'une autre autorité compétente;
- h. «financement du terrorisme» désigne les agissements définis à l'article 2 de la Convention internationale pour la répression du financement du terrorisme susmentionnée.

CHAPTER II

FINANCING OF TERRORISM

Article 2

Application of the Convention to the financing of terrorism

1. Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to enable it to apply the provisions contained in Chapters III, IV and V of this Convention to the financing of terrorism.

2. In particular, each Party shall ensure that it is able to search, trace, identify, freeze, seize and confiscate property, of a licit or illicit origin, used or allocated to be used by any means, in whole or in part, for the financing of terrorism, or the proceeds of this offence, and to provide co-operation to this end to the widest possible extent.

CHAPTER III

MEASURES TO BE TAKEN AT NATIONAL LEVEL

SECTION 1 – GENERAL PROVISIONS

Article 3

Confiscation measures

1. Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to enable it to confiscate instrumentalities and proceeds or property the value of which corresponds to such proceeds and laundered property.

2. Provided that paragraph 1 of this article applies to money laundering and to the categories of offences in the appendix to the Convention, each Party may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, by a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, declare that paragraph 1 of this article applies

a. only in so far as the offence is punishable by deprivation of liberty or a detention order for a maximum of more than one year. However, each Party may make a declaration on this provision in respect of the confiscation of the proceeds from tax offences for the sole purpose of being able to confiscate such proceeds, both nationally and through

CHAPITRE II

FINANCEMENT DU TERRORISME

Article 2

Application de la Convention au financement du terrorisme

1. Chaque Partie adopte les mesures législatives et autres qui se révèlent nécessaires pour lui permettre d'appliquer les dispositions contenues aux chapitres III, IV et V de la présente Convention au financement du terrorisme.

2. En particulier, chaque Partie veille à être en mesure de dépister, de rechercher, d'identifier, de geler, de saisir et de confisquer les biens, d'origine licite ou illicite, utilisés ou destinés à être utilisés de quelque façon que ce soit, en tout ou en partie, pour le financement du terrorisme, ou les produits de cette infraction, et pour coopérer à ces fins de la manière la plus large possible.

CHAPITRE III

MESURES À PRENDRE AU NIVEAU NATIONAL

SECTION 1 – DISPOSITIONS GÉNÉRALES

Article 3

Mesures de confiscation

1. Chaque Partie adopte les mesures législatives et autres qui se révèlent nécessaires pour lui permettre de confisquer des instruments, des biens blanchis et des produits ou des biens dont la valeur correspond à ces produits.

2. Sous réserve que le paragraphe 1 de cet article s'applique au blanchiment et aux catégories d'infractions visées à l'annexe de la Convention, chaque Partie peut, au moment de la signature ou au moment du dépôt de son instrument de ratification, d'acceptation, d'approbation ou d'adhésion, par une déclaration adressée au Secrétaire Général du Conseil de l'Europe, déclarer qu'elle n'appliquera le paragraphe 1 du présent article:

a. qu'aux infractions punies d'une peine privative de liberté ou d'une mesure de sûreté d'une durée maximale supérieure à un an. Cependant, les Parties peuvent formuler une déclaration concernant cette disposition pour ce qui concerne la confiscation des produits d'infraction fiscales, à la seule fin de leur permettre de procéder à la confiscation de tels

international cooperation, under national and international tax-debt recovery legislation; and/or

b. only to a list of specified offences.

3. Parties may provide for mandatory confiscation in respect of offences which are subject to the confiscation regime. Parties may in particular include in this provision the offences of money laundering, drug trafficking, trafficking in human beings and any other serious offence.

4. Each Party shall adopt such legislative or other measures as may be necessary to require that, in respect of a serious offence or offences as defined by national law, an offender demonstrates the origin of alleged proceeds or other property liable to confiscation to the extent that such a requirement is consistent with the principles of its domestic law.

Article 4

Investigative and provisional measures

Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to enable it to identify, trace, freeze or seize rapidly property which is liable to confiscation pursuant to Article 3, in order in particular to facilitate the enforcement of a later confiscation.

Article 5

Freezing, seizure and confiscation

Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to ensure that the measures to freeze, seize and confiscate also encompass:

- a. the property into which the proceeds have been transformed or converted;
- b. property acquired from legitimate sources, if proceeds have been intermingled, in whole or in part, with such property, up to the assessed value of the intermingled proceeds;
- c. income or other benefits derived from proceeds, from property into which proceeds of crime have been transformed or converted or from property with which proceeds of crime have been intermingled, up to the assessed value of the intermingled proceeds, in the same manner and to the same extent as proceeds.

produits sur le plan tant national que dans le cadre de la coopération internationale, sur la base d'instruments de droit national et international en matière de recouvrement de créances fiscales; et/ou

b. qu'à une liste d'infractions spécifiques.

3. Chaque Partie peut prévoir une confiscation obligatoire pour certaines infractions pouvant faire l'objet d'une confiscation. Chaque Partie peut notamment inclure dans ces infractions le blanchiment, le trafic de produits stupéfiants, la traite des êtres humains et d'autres infractions graves.

4. Chaque Partie adopte les mesures législatives ou autres qui se révèlent nécessaires pour exiger, en cas d'une ou plusieurs infractions graves telles que définies par son droit interne, que l'auteur établisse l'origine de ses biens, suspectés d'être des produits ou d'autres biens susceptibles de faire l'objet d'une confiscation, dans la mesure où une telle exigence est compatible avec les principes de son droit interne.

Article 4

Mesures d'investigation et mesures provisoires

Chaque Partie adopte les mesures législatives et autres qui se révèlent nécessaires pour lui permettre d'identifier, de rechercher, de geler ou de saisir rapidement les biens susceptibles de donner lieu à confiscation en application de l'article 3, afin notamment de faciliter l'exécution des mesures de confiscation ultérieures.

Article 5

Gel, saisie et confiscation

Chaque Partie adopte les mesures législatives et autres qui se révèlent nécessaires pour s'assurer que les mesures de gel, de saisie et de confiscation portent également:

a. sur les biens en lesquels les produits ont été transformés ou convertis;

b. sur les biens acquis légitimement, si les produits ont été mêlés, entièrement ou partiellement, à de tels biens, à concurrence de la valeur estimée du produit qui y a été mêlé;

c. sur les revenus ou autres avantages tirés des produits, des biens en lesquels les produits ont été transformés ou convertis ou des biens auxquels ils ont été mêlés, à concurrence de la valeur estimée des produits qui y ont été mêlés, de la même manière et dans la même mesure que les produits.

Article 6

Management of frozen or seized property

Each Party shall adopt such legislative or other measures as may be necessary to ensure proper management of frozen or seized property in accordance with Articles 4 and 5 of this Convention.

Article 7

Investigative powers and techniques

1. Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to empower its courts or other competent authorities to order that bank, financial or commercial records be made available or be seized in order to carry out the actions referred to in Articles 3, 4 and 5. A Party shall not decline to act under the provisions of this article on grounds of bank secrecy.

2. Without prejudice to paragraph 1, each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to enable it to:

a. determine whether a natural or legal person is a holder or beneficial owner of one or more accounts, of whatever nature, in any bank located in its territory and, if so obtain all of the details of the identified accounts;

b. obtain the particulars of specified bank accounts and of banking operations which have been carried out during a specified period through one or more specified accounts, including the particulars of any sending or recipient account;

c. monitor, during a specified period, the banking operations that are being carried out through one or more identified accounts; and,

d. ensure that banks do not disclose to the bank customer concerned or to other third persons that information has been sought or obtained in accordance with sub-paragraphs a, b, or c, or that an investigation is being carried out.

Parties shall consider extending this provision to accounts held in non-bank financial institutions.

3. Each Party shall consider adopting such legislative and other measures as may be necessary to enable it to use special investigative techniques facilitating the identification and tracing of proceeds and the gathering of evidence related thereto, such as observation, interception of telecommunications, access to computer systems and order to produce specific documents.

Article 8

Legal remedies

Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to ensure that interested parties affected by measures under

Article 6

Gestion des biens gelés ou saisis

Chaque Partie adopte les mesures législatives ou autres qui se révèlent nécessaires pour assurer une gestion adéquate des biens gelés ou saisis en application des articles 4 et 5 de cette Convention.

Article 7

Pouvoirs et techniques d'investigation

1. Chaque Partie adopte les mesures législatives et autres qui se révèlent nécessaires pour habiliter ses tribunaux ou ses autres autorités compétents à ordonner la communication ou la saisie de dossiers bancaires, financiers ou commerciaux afin de mettre en œuvre les mesures visées aux articles 3, 4 et 5. Une Partie ne saurait invoquer le secret bancaire pour refuser de donner effet aux dispositions du présent article.

2. Sans préjudice du paragraphe 1, chaque Partie adopte les mesures législatives et autres qui se révèlent nécessaires pour lui permettre:

a. de déterminer si une personne physique ou morale détient ou contrôle un ou plusieurs comptes, de quelque nature que ce soit, dans une quelconque banque située sur son territoire et, si tel est le cas, d'obtenir tous les renseignements concernant les comptes répertoriés;

b. d'obtenir les renseignements concernant des comptes bancaires déterminés et des opérations bancaires qui ont été réalisées pendant une période déterminée sur un ou plusieurs comptes spécifiés, y compris les renseignements concernant tout compte émetteur ou récepteur;

c. de suivre, pendant une période déterminée, les opérations bancaires réalisées sur un ou plusieurs comptes identifiés; et

d. de faire en sorte que les banques ne révèlent pas au client concerné ni à d'autres tiers que des informations ont été recherchées ou obtenues conformément aux alinéas a, b, ou c, ou qu'une enquête est en cours.

Les Parties examinent la possibilité d'étendre cette disposition aux comptes détenus par des institutions financières non bancaires.

3. Chaque Partie envisage d'adopter les mesures législatives et autres qui se révèlent nécessaires pour lui permettre d'employer des techniques spéciales d'investigation facilitant l'identification et la recherche du produit ainsi que le recueil de preuves y afférentes, telles que l'observation, l'interception de télécommunications, l'accès à des systèmes informatiques et les ordonnances de production de documents déterminés.

Article 8

Recours juridiques

Chaque Partie adopte les mesures législatives et autres qui se révèlent nécessaires pour faire en sorte que les personnes affectées par les mesu-

Articles 3, 4 and 5 and such other provisions in this Section as are relevant, shall have effective legal remedies in order to preserve their rights.

Article 9

Laundering offences

1. Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as offences under its domestic law, when committed intentionally:

a. the conversion or transfer of property, knowing that such property is proceeds, for the purpose of concealing or disguising the illicit origin of the property or of assisting any person who is involved in the commission of the predicate offence to evade the legal consequences of his actions;

b. the concealment or disguise of the true nature, source, location, disposition, movement, rights with respect to, or ownership of, property, knowing that such property is proceeds;

and, subject to its constitutional principles and the basic concepts of its legal system;

c. the acquisition, possession or use of property, knowing, at the time of receipt, that such property was proceeds;

d. participation in, association or conspiracy to commit, attempts to commit and aiding, abetting, facilitating and counselling the commission of any of the offences established in accordance with this article.

2. For the purposes of implementing or applying paragraph 1 of this article:

a. it shall not matter whether the predicate offence was subject to the criminal jurisdiction of the Party;

b. it may be provided that the offences set forth in that paragraph do not apply to the persons who committed the predicate offence;

c. knowledge, intent or purpose required as an element of an offence set forth in that paragraph may be inferred from objective, factual circumstances.

3. Each Party may adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as an offence under its domestic law all or some of the acts referred to in paragraph 1 of this Article, in either or both of the following cases where the offender

a. suspected that the property was proceeds,

b. ought to have assumed that the property was proceeds.

res prévues aux articles 3, 4 et 5 et par celles prévues par toute autre disposition pertinente de la présente Section, disposent de recours juridiques effectifs pour préserver leurs droits.

Article 9

Infractions de blanchiment

1. Chaque Partie adopte les mesures législatives et autres qui se révèlent nécessaires pour conférer le caractère d'infraction pénale conformément à son droit interne lorsque l'acte a été commis intentionnellement à:

a. la conversion ou au transfert de biens dont celui qui s'y livre sait que ces biens constituent des produits, dans le but de dissimuler ou de déguiser l'origine illicite desdits biens ou d'aider toute personne qui est impliquée dans la commission de l'infraction principale à échapper aux conséquences juridiques de ses actes;

b. la dissimulation ou le déguisement de la nature, de l'origine, de l'emplacement, de la disposition, du mouvement ou de la propriété réels de biens ou de droits y relatifs, dont l'auteur sait que ces biens constituent des produits;

et, sous réserve de ses principes constitutionnels et des concepts fondamentaux de son système juridique:

c. l'acquisition, la détention ou l'utilisation de biens, dont celui qui les acquiert, les détient ou les utilise sait, au moment où il les reçoit, qu'ils constituent des produits;

d. la participation à l'une des infractions établies conformément au présent article ou à toute association, entente, tentative ou complicité par fourniture d'une assistance, d'une aide ou de conseils en vue de sa commission.

2. Aux fins de la mise en œuvre ou de l'application du paragraphe 1 du présent article:

a. le fait que l'infraction principale soit ou non de la compétence des juridictions pénales de la Partie n'entre pas en ligne de compte;

b. il peut être prévu que les infractions énoncées par ce paragraphe ne s'appliquent pas aux auteurs de l'infraction principale;

c. la connaissance, l'intention ou la motivation nécessaires en tant qu'élément d'une des infractions énoncées par ce paragraphe peut être déduite de circonstances factuelles objectives.

3. Chaque Partie peut adopter les mesures législatives et autres qui se révèlent nécessaires pour conférer le caractère d'infraction pénale, conformément à son droit interne, à certains ou à l'ensemble des actes évoqués au paragraphe 1 du présent article, dans l'un et/ou l'autre des cas suivants:

a. lorsque l'auteur a soupçonné que le bien constituait un produit,

b. lorsque l'auteur aurait dû être conscient que le bien constituait un produit.

4. Provided that paragraph 1 of this article applies to the categories of predicate offences in the appendix to the Convention, each State or the European Community may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, by a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, declare that paragraph 1 of this article applies:

- a. only in so far as the predicate offence is punishable by deprivation of liberty or a detention order for a maximum of more than one year, or for those Parties that have a minimum threshold for offences in their legal system, in so far as the offence is punishable by deprivation of liberty or a detention order for a minimum of more than six months; and/or
- b. only to a list of specified predicate offences; and/or
- c. to a category of serious offences in the national law of the Party.

5. Each Party shall ensure that a prior or simultaneous conviction for the predicate offence is not a prerequisite for a conviction for money laundering.

6. Each Party shall ensure that a conviction for money laundering under this Article is possible where it is proved that the property, the object of paragraph 1.a or b of this article, originated from a predicate offence, without it being necessary to establish precisely which offence.

7. Each Party shall ensure that predicate offences for money laundering extend to conduct that occurred in another State, which constitutes an offence in that State, and which would have constituted a predicate offence had it occurred domestically. Each Party may provide that the only prerequisite is that the conduct would have constituted a predicate offence had it occurred domestically.

Article 10

Corporate liability

1. Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to ensure that legal persons can be held liable for the criminal offences of money laundering established in accordance with this Convention, committed for their benefit by any natural person, acting either individually or as part of an organ of the legal person, who has a leading position within the legal person, based on:

- a. a power of representation of the legal person; or
- b. an authority to take decisions on behalf of the legal person; or

4. Sous réserve que le paragraphe 1 de cet article s'applique aux catégories d'infractions principales visées à l'annexe de la Convention, chaque Etat ou la Communauté européenne peut, au moment de la signature ou au moment du dépôt de son instrument de ratification, d'acceptation, d'approbation ou d'adhésion, par une déclaration adressée au Secrétaire Général du Conseil de l'Europe, déclarer qu'elle n'appliquera le paragraphe 1 du présent article:

a. qu'aux infractions principales punies d'une peine privative de liberté ou d'une mesure de sûreté d'une durée maximale supérieure à un an, ou pour les Parties dont le système juridique prévoit pour les infractions un seuil minimal, les infractions punies d'une peine privative de liberté ou d'une mesure de sûreté d'une durée minimale supérieure à six mois; et/ou

b. qu'à une liste d'infractions principales spécifiques; et/ou

c. qu'à une catégorie d'infractions graves prévues par le droit interne de la Partie.

5. Chaque Partie s'assure qu'une condamnation pour blanchiment est possible en l'absence de condamnation préalable ou concomitante au titre de l'infraction principale.

6. Chaque Partie s'assure qu'une condamnation pour blanchiment au sens du présent article est possible dès lors qu'il est prouvé que les biens objet de l'un des actes énumérés au paragraphe 1.a ou b de cet article, proviennent d'une infraction principale, sans qu'il soit nécessaire de prouver de quelle infraction précise il s'agit.

7. Chaque Partie s'assure que les infractions principales du blanchiment couvrent les actes commis dans un autre Etat, qui constituent une infraction dans cet Etat, et qui auraient constitué une infraction principale s'ils avaient été commis sur le territoire national. Chaque Partie peut prévoir que la seule condition requise est que les actes auraient été qualifiés d'infractions principales s'ils avaient été commis sur le territoire national.

Article 10

Responsabilité des personnes morales

1. Chaque Partie adopte les mesures législatives et autres qui se révèlent nécessaires pour s'assurer que les personnes morales puissent être tenues responsables des infractions de blanchiment établies en vertu de la Convention, lorsqu'elles sont commises pour leur compte par toute personne physique, agissant soit individuellement, soit en tant que membre d'un organe de la personne morale, qui exerce un pouvoir de direction en son sein:

a. du fait d'un pouvoir de représentation de la personne morale; ou

b. du fait de l'autorité pour prendre des décisions au nom de la personne morale; ou

c. an authority to exercise control within the legal person,

as well as for involvement of such a natural person as accessory or instigator in the above-mentioned offences.

2. Apart from the cases already provided for in paragraph 1, each Party shall take the necessary measures to ensure that a legal person can be held liable where the lack of supervision or control by a natural person referred to in paragraph 1 has made possible the commission of the criminal offences mentioned in paragraph 1 for the benefit of that legal person by a natural person under its authority.

3. Liability of a legal person under this Article shall not exclude criminal proceedings against natural persons who are perpetrators, instigators of, or accessories to, the criminal offences mentioned in paragraph 1.

4. Each Party shall ensure that legal persons held liable in accordance with this Article, shall be subject to effective, proportionate and dissuasive criminal or non-criminal sanctions, including monetary sanctions.

Article 11

Previous decisions

Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to provide for the possibility of taking into account, when determining the penalty, final decisions against a natural or legal person taken in another Party in relation to offences established in accordance with this Convention.

SECTION 2 - FINANCIAL INTELLIGENCE UNIT (FIU) AND PREVENTION

Article 12

Financial intelligence unit (FIU)

1. Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish an FIU as defined in this Convention.

2. Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to ensure that its FIU has access, directly or indirectly, on a timely basis to the financial, administrative and law enforcement information that it requires to properly undertake its functions, including the analysis of suspicious transaction reports.

c. du fait de l'autorité pour exercer un contrôle au sein de la personne morale,

ainsi que du fait de la participation d'une telle personne physique en qualité de complice ou d'instigatrice à la commission des infractions mentionnées ci-dessus.

2. Abstraction faite des cas déjà prévus au paragraphe 1, chaque Partie prend les mesures nécessaires pour s'assurer qu'une personne morale puisse être tenue responsable lorsque l'absence de surveillance ou de contrôle par une personne physique visée au paragraphe 1 a rendu possible la commission des infractions mentionnées au paragraphe 1 pour le compte de ladite personne morale par une personne physique soumise à son autorité.

3. La responsabilité de la personne morale en vertu de cet article n'exclut pas les poursuites pénales contre les personnes physiques auteurs, instigatrices ou complices des infractions mentionnées au paragraphe 1.

4. Chaque Partie s'assure qu'une personne morale responsable en vertu de cet article, soit soumise à des sanctions effectives, proportionnées et dissuasives, de nature pénale ou non, y compris des sanctions pécuniaires.

Article 11

Décisions antérieures

Chaque Partie adopte les mesures législatives et autres qui s'avèrent nécessaires pour prévoir la possibilité de prendre en compte, dans le cadre de l'appréciation de la peine, les décisions prises à l'encontre d'une personne physique ou morale par une autre Partie portant sur les infractions établies conformément à la présente Convention.

SECTION 2 – CELLULE DE RENSEIGNEMENT FINANCIER ET PRÉVENTION

Article 12

Cellule de renseignement financier

1. Chaque Partie adopte les mesures législatives et autres qui se révèlent nécessaires pour mettre en place une cellule de renseignement financier, telle que définie par cette Convention.

2. Chaque Partie adopte les mesures législatives et autres qui se révèlent nécessaires pour assurer à la cellule de renseignement financier un accès, direct ou indirect et en temps voulu, aux informations financières, administratives et en provenance des autorités de poursuite pénale pour exercer correctement ses fonctions et notamment analyser les déclarations d'opérations suspectes.

Article 13

Measures to prevent money laundering

1. Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to institute a comprehensive domestic regulatory and supervisory or monitoring regime to prevent money laundering and shall take due account of applicable international standards, including in particular the recommendations adopted by the Financial Action Task Force on Money Laundering (FATF).

2. In that respect, each Party shall adopt, in particular, such legislative and other measures as may be necessary to:

a. require legal and natural persons which engage in activities which are particularly likely to be used for money laundering purposes, and as far as these activities are concerned, to:

- (i) identify and verify the identity of their customers and, where applicable, their ultimate beneficial owners, and to conduct ongoing due diligence on the business relationship, while taking into account a risk based approach;
- (ii) report suspicions on money laundering subject to safeguard;

(iii) take supporting measures, such as record keeping on customer identification and transactions, training of personnel and the establishment of internal policies and procedures, and if appropriate, adapted to their size and nature of business;

b. prohibit, as appropriate, the persons referred to in sub-paragraph a from disclosing the fact that a suspicious transaction report or related information has been transmitted or that a money laundering investigation is being or may be carried out;

c. ensure that the persons referred to in sub-paragraph a are subject to effective systems for monitoring, and where applicable supervision, with a view to ensure their compliance with the requirements to combat money laundering, where appropriate on a risk sensitive basis.

3. In that respect, each Party shall adopt such legislative or other measures as may be necessary to detect the significant physical cross border transportation of cash and appropriate bearer negotiable instruments.

Article 14

Postponement of domestic suspicious transactions

Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to permit urgent action to be taken by the FIU or, as appro-

Article 13

Mesures visant à prévenir le blanchiment d'argent

1. Chaque Partie adopte les mesures législatives et autres qui se révèlent nécessaires pour mettre en place un régime interne complet de réglementation et de suivi ou de contrôle pour prévenir le blanchiment. Chaque Partie doit tenir compte tout particulièrement des normes internationales applicables dans ce domaine, y compris plus particulièrement les recommandations adoptées par le Groupe d'action financière sur le blanchiment des capitaux (GAFI).

2. A cet égard, chaque Partie adopte, en particulier, les mesures législatives et autres qui se révèlent nécessaires:

a. pour soumettre toute personne morale ou physique qui exerce des activités pouvant se prêter tout particulièrement au blanchiment, dans le cadre de ces activités, à l'obligation:

- i) d'identifier et de vérifier l'identité de leurs clients et, le cas échéant, de leurs bénéficiaires effectifs, ainsi que de soumettre la relation d'affaires à une vigilance constante sur la base d'une approche adaptée au risque;
- ii) de déclarer leurs soupçons de blanchiment, sous réserve de garanties;
- iii) de prendre des mesures d'accompagnement, telles que la conservation des données relatives à l'identification des clients et aux transactions, la formation du personnel et la mise en place de règles et procédures internes adaptées, le cas échéant, à la taille et à la nature des activités;

b. pour interdire, dans les cas appropriés, aux personnes mentionnées à l'alinéa a de divulguer le fait qu'une déclaration d'opération suspecte, ou des informations qui y sont liées, ont été transmises, ou encore qu'une enquête pour blanchiment a été ou pourrait être ouverte;

c. pour s'assurer que les personnes mentionnées à l'alinéa a sont soumises à des dispositifs effectifs de suivi et, dans les cas appropriés, de contrôle afin de s'assurer du respect de leurs obligations en matière de lutte contre le blanchiment. Le cas échéant, ces dispositifs peuvent être adaptés en fonction du risque.

3. A cet égard, chaque Partie adopte les mesures législatives ou autres qui se révèlent nécessaires pour détecter les transports transfrontaliers significatifs d'espèces et d'instruments au porteur appropriés.

Article 14

Report de transactions suspectes

Chaque Partie adopte les mesures législatives et autres qui se révèlent nécessaires pour permettre à une cellule de renseignement financier ou,

priate, by any other competent authorities or body, when there is a suspicion that a transaction is related to money laundering, to suspend or withhold consent to a transaction going ahead in order to analyse the transaction and confirm the suspicion. Each party may restrict such a measure to cases where a suspicious transaction report has been submitted. The maximum duration of any suspension or withholding of consent to a transaction shall be subject to any relevant provisions in national law.

CHAPTER IV

INTERNATIONAL CO-OPERATION

SECTION 1 – PRINCIPLES OF INTERNATIONAL CO-OPERATION

Article 15

General principles and measures for international co-operation

1. The Parties shall mutually co-operate with each other to the widest extent possible for the purposes of investigations and proceedings aiming at the confiscation of instrumentalities and proceeds.

2. Each Party shall adopt such legislative or other measures as may be necessary to enable it to comply, under the conditions provided for in this chapter, with requests:

a. for confiscation of specific items of property representing proceeds or instrumentalities, as well as for confiscation of proceeds consisting in a requirement to pay a sum of money corresponding to the value of proceeds;

b. for investigative assistance and provisional measures with a view to either form of confiscation referred to under a above.

3. Investigative assistance and provisional measures sought in paragraph 2.b shall be carried out as permitted by and in accordance with the internal law of the requested Party. Where the request concerning one of these measures specifies formalities or procedures which are necessary under the law of the requesting Party, even if unfamiliar to the requested Party, the latter shall comply with such requests to the extent that the action sought is not contrary to the fundamental principles of its law.

4. Each Party shall adopt such legislative or other measures as may be necessary to ensure that the requests coming from other Parties in order to identify, trace, freeze or seize the proceeds and instrumentalities, receive the same priority as those made in the framework of internal procedures.

selon le cas, à toute autre autorité compétente ou organe, lorsqu'il existe un soupçon que la transaction est liée à une opération de blanchiment, d'agir en urgence pour suspendre ou reporter la conclusion d'une transaction en cours, afin de lui permettre d'analyser la transaction et de confirmer les soupçons. Chaque Partie peut limiter l'application d'une telle mesure aux cas dans lesquels une déclaration d'opération suspecte a été préalablement communiquée. La durée maximale pour toute suspension ou report de la conclusion d'une transaction est prévue par la législation nationale.

CHAPITRE IV

COOPÉRATION INTERNATIONALE

SECTION 1 – PRINCIPES DE COOPÉRATION INTERNATIONALE

Article 15

Principes généraux et mesures de coopération internationale

1. Les Parties coopèrent mutuellement dans la mesure la plus large possible les unes avec les autres aux fins d'investigations et de procédures visant à la confiscation des instruments et des produits.

2. Chaque Partie adopte les mesures législatives et autres qui se révèlent nécessaires pour lui permettre de répondre, aux conditions prévues dans ce chapitre, aux demandes:

a. de confiscation de biens particuliers consistant en des produits ou instruments, ainsi que de confiscation des produits consistant en l'obligation de payer une somme d'argent correspondant à la valeur du produit;

b. d'entraide aux fins d'investigations et de mesures provisoires ayant pour but l'une des formes de confiscation mentionnées au point a ci-dessus.

3. L'entraide et les mesures provisoires prévues au paragraphe 2.b sont exécutées conformément au droit interne de la Partie requise et en vertu de celui-ci. Lorsque la demande portant sur une de ces mesures prescrit une formalité ou une procédure donnée imposée par la législation de la Partie requérante, même si la formalité ou la procédure demandée n'est pas familière à la Partie requise, cette Partie donne satisfaction à la demande dans la mesure où cela n'est pas contraire aux principes fondamentaux de son droit interne.

4. Chaque Partie adopte les mesures législatives ou autres qui se révèlent nécessaires pour que les demandes émanant d'autres Parties aux fins d'identification, de dépistage, de gel ou de saisie des produits et des instruments, se voient accorder la même priorité que dans le cadre de procédures internes.

SECTION 2 – INVESTIGATIVE ASSISTANCE

Article 16

Obligation to assist

The Parties shall afford each other, upon request, the widest possible measure of assistance in the identification and tracing of instrumentalities, proceeds and other property liable to confiscation. Such assistance shall include any measure providing and securing evidence as to the existence, location or movement, nature, legal status or value of the aforementioned property.

Article 17

Requests for information on bank accounts

1. Each Party shall, under the conditions set out in this article, take the measures necessary to determine, in answer to a request sent by another Party, whether a natural or legal person that is the subject of a criminal investigation holds or controls one or more accounts, of whatever nature, in any bank located in its territory and, if so, provide the particulars of the identified accounts.

2. The obligation set out in this article shall apply only to the extent that the information is in the possession of the bank keeping the account.

3. In addition to the requirements of Article 37, the requesting party shall, in the request:

a. state why it considers that the requested information is likely to be of substantial value for the purpose of the criminal investigation into the offence;

b. state on what grounds it presumes that banks in the requested Party hold the account and specify, to the widest extent possible, which banks and/or accounts may be involved; and

c. include any additional information available which may facilitate the execution of the request.

4. The requested Party may make the execution of such a request dependant on the same conditions as it applies in respect of requests for search and seizure.

5. Each State or the European Community may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, by a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, declare that this article applies only to the categories of offences specified in the list contained in the appendix to this Convention.

SECTION 2 – ENTRAIDE AUX FINS D'INVESTIGATIONS

Article 16

Obligation d'entraide

Les Parties s'accordent, sur demande, l'entraide la plus large possible pour identifier et dépister les instruments, les produits et les autres biens susceptibles de confiscation. Cette entraide consiste notamment en toute mesure relative à l'apport et à la mise en sûreté des éléments de preuve concernant l'existence des biens susmentionnés, leur emplacement ou leurs mouvements, leur nature, leur statut juridique ou leur valeur.

Article 17

Demandes d'information sur les comptes bancaires

1. Chaque Partie prend, dans les conditions prévues au présent article, les mesures nécessaires pour déterminer, en réponse à une demande envoyée par une autre Partie, si une personne physique ou morale faisant l'objet d'une enquête pénale détient ou contrôle un ou plusieurs comptes, de quelque nature que ce soit, dans une quelconque banque située sur son territoire et, si tel est le cas, elle fournit les détails concernant les comptes répertoriés.

2. L'obligation prévue au présent article ne s'applique que dans la mesure où la banque qui gère le compte possède ces renseignements.

3. En complément des indications contenues à l'article 37, la Partie requérante, dans sa requête:

a. indique les raisons pour lesquelles elle considère que les informations demandées sont susceptibles d'être fondamentales pour l'enquête pénale portant sur l'infraction;

b. précise les raisons qui l'amènent à supposer que des banques situées dans la Partie requise détiennent les comptes en question et indique, de la manière la plus large possible, les banques et/ou comptes qui pourraient être concernés; et

c. communique toute information additionnelle susceptible de faciliter l'exécution de la demande.

4. La Partie requise peut subordonner l'exécution d'une telle demande aux mêmes conditions que celles qu'elle applique pour les demandes aux fins de perquisition et de saisie.

5. Chaque Etat ou la Communauté européenne peut, au moment de la signature ou lors du dépôt de son instrument de ratification, d'acceptation, d'approbation ou d'adhésion, par une déclaration adressée au Secrétaire Général du Conseil de l'Europe, déclarer que cet article s'applique uniquement aux catégories d'infractions visées à l'annexe de la Convention.

6. Parties may extend this provision to accounts held in non-bank financial institutions. Such extension may be made subject to the principle of reciprocity.

Article 18

Requests for information on banking transactions

1. On request by another Party, the requested Party shall provide the particulars of specified bank accounts and of banking operations which have been carried out during a specified period through one or more accounts specified in the request, including the particulars of any sending or recipient account.

2. The obligation set out in this Article shall apply only to the extent that the information is in the possession of the bank holding the account.

3. In addition to the requirements of Article 37, the requesting Party shall in its request indicate why it considers the requested information relevant for the purpose of the criminal investigation into the offence.

4. The requested Party may make the execution of such a request dependant on the same conditions as it applies in respect of requests for search and seizure.

5. Parties may extend this provision to accounts held in non-bank financial institutions. Such extension may be made subject to the principle of reciprocity.

Article 19

Requests for the monitoring of banking transactions

1. Each Party shall ensure that, at the request of another Party, it is able to monitor, during a specified period, the banking operations that are being carried out through one or more accounts specified in the request and communicate the results thereof to the requesting Party.

2. In addition to the requirements of Article 37, the requesting Party shall in its request indicate why it considers the requested information relevant for the purpose of the criminal investigation into the offence.

3. The decision to monitor shall be taken in each individual case by the competent authorities of the requested Party, with due regard for the national law of that Party.

4. The practical details regarding the monitoring shall be agreed between the competent authorities of the requesting and requested Parties.

6. Les Parties peuvent étendre cette disposition aux comptes détenus par des institutions financières non bancaires. La mise en œuvre d'une telle extension peut être soumise au principe de réciprocité.

Article 18

Demandes d'informations sur les opérations bancaires

1. A la demande d'une autre Partie, la Partie requise fournit les renseignements concernant des comptes bancaires déterminés et des opérations bancaires qui ont été réalisées pendant une période déterminée sur un ou plusieurs comptes spécifiés dans la demande, y compris les renseignements concernant tout compte émetteur ou récepteur.

2. L'obligation prévue au présent article ne s'applique que dans la mesure où la banque qui gère le compte possède ces renseignements.

3. En complément des indications contenues à l'article 37, la Partie requérante indique dans sa demande les raisons pour lesquelles elle considère que les informations demandées sont pertinentes aux fins de l'enquête pénale portant sur l'infraction.

4. La Partie requise peut subordonner l'exécution d'une telle demande aux mêmes conditions que celles qu'elle applique pour les demandes aux fins de perquisition et de saisie.

5. Les Parties peuvent étendre cette disposition aux comptes détenus par des institutions financières non bancaires. La mise en œuvre d'une telle extension peut être soumise au principe de réciprocité.

Article 19

Demande de suivi des opérations bancaires

1. Chaque Partie veille à être en mesure, à la demande d'une autre Partie, de suivre, pendant une période déterminée, les opérations bancaires réalisées sur un ou plusieurs comptes spécifiés dans la demande et d'en communiquer le résultat à la Partie requérante.

2. En complément des indications contenues à l'article 37, la Partie requérante indique dans sa demande les raisons pour lesquelles elle considère que les informations demandées sont pertinentes aux fins de l'enquête pénale portant sur l'infraction.

3. La décision relative au suivi des transactions est prise dans chaque cas individuel par les autorités compétentes de la Partie requise, dans le respect de la législation nationale de cette Partie.

4. Les modalités pratiques du suivi font l'objet d'un accord entre les autorités compétentes des Parties requérante et requise.

5. Parties may extend this provision to accounts held in non-bank financial institutions.

Article 20

Spontaneous information

Without prejudice to its own investigations or proceedings, a Party may without prior request forward to another Party information on instrumentalities and proceeds, when it considers that the disclosure of such information might assist the receiving Party in initiating or carrying out investigations or proceedings or might lead to a request by that Party under this chapter.

SECTION 3 – PROVISIONAL MEASURES

Article 21

Obligation to take provisional measures

1. At the request of another Party which has instituted criminal proceedings or proceedings for the purpose of confiscation, a Party shall take the necessary provisional measures, such as freezing or seizing, to prevent any dealing in, transfer or disposal of property which, at a later stage, may be the subject of a request for confiscation or which might be such as to satisfy the request.

2. A Party which has received a request for confiscation pursuant to Article 23 shall, if so requested, take the measures mentioned in paragraph 1 of this article in respect of any property which is the subject of the request or which might be such as to satisfy the request.

Article 22

Execution of provisional measures

1. After the execution of the provisional measures requested in conformity with paragraph 1 of Article 21, the requesting Party shall provide spontaneously and as soon as possible to the requested Party all information which may question or modify the extent of these measures. The requesting Party shall also provide without delays all complementary information requested by the requested Party and which is necessary for the implementation of and the follow up to the provisional measures.

2. Before lifting any provisional measure taken pursuant to this article, the requested Party shall, wherever possible, give the requesting Party an opportunity to present its reasons in favour of continuing the measure.

5. Les Parties peuvent étendre cette disposition aux comptes détenus par des institutions financières non bancaires.

Article 20

Transmission spontanée d'informations

Sans préjudice de ses propres investigations ou procédures, une Partie peut, sans demande préalable, transmettre à une autre Partie des informations sur les instruments et les produits lorsqu'elle estime que la communication de ces informations pourrait aider la Partie destinataire à engager ou mener à bien des investigations ou des procédures, ou lorsque ces informations pourraient aboutir à une demande formulée par cette Partie en vertu du présent chapitre.

SECTION 3 – MESURES PROVISOIRES

Article 21

Obligation d'ordonner des mesures provisoires

1. Une Partie prend, à la demande d'une autre Partie qui a engagé une procédure pénale ou une action en confiscation, les mesures provisoires qui s'imposent, telles que le gel ou la saisie, pour prévenir toute opération, tout transfert ou toute aliénation relativement à tout bien qui, par la suite, pourrait faire l'objet d'une demande de confiscation ou qui pourrait permettre de faire droit à une telle demande.

2. Une Partie qui a reçu une demande de confiscation conformément à l'article 23 prend, si la demande en est faite, les mesures mentionnées au paragraphe 1 du présent article, relativement à tout bien qui fait l'objet de la demande ou qui pourrait permettre de faire droit à une telle demande.

Article 22

Exécution des mesures provisoires

1. Après l'exécution des mesures provisoires demandées en application du paragraphe 1 de l'article 21, la Partie requérante fournit spontanément et dès que possible à la Partie requise toute information susceptible de remettre en cause ou de modifier l'objet ou l'étendue de ces mesures. La Partie requérante fournit également et sans délai toute information complémentaire demandée par la Partie requise et qui est nécessaire pour la mise en œuvre et le suivi des mesures provisoires.

2. Avant de lever toute mesure provisoire prise conformément au présent article, la Partie requise donne, si possible, à la Partie requérante la faculté d'exprimer ses raisons en faveur du maintien de la mesure.

SECTION 4 – CONFISCATION

Article 23

Obligation to confiscate

1. A Party, which has received a request made by another Party for confiscation concerning instrumentalities or proceeds, situated in its territory, shall:

- a. enforce a confiscation order made by a court of a requesting Party in relation to such instrumentalities or proceeds; or
- b. submit the request to its competent authorities for the purpose of obtaining an order of confiscation and, if such order is granted, enforce it.

2. For the purposes of applying paragraph 1.b of this article, any Party shall whenever necessary have competence to institute confiscation proceedings under its own law.

3. The provisions of paragraph 1 of this article shall also apply to confiscation consisting in a requirement to pay a sum of money corresponding to the value of proceeds, if property on which the confiscation can be enforced is located in the requested Party. In such cases, when enforcing confiscation pursuant to paragraph 1, the requested Party shall, if payment is not obtained, realise the claim on any property available for that purpose.

4. If a request for confiscation concerns a specific item of property, the Parties may agree that the requested Party may enforce the confiscation in the form of a requirement to pay a sum of money corresponding to the value of the property.

5. The Parties shall co-operate to the widest extent possible under their domestic law with those Parties which request the execution of measures equivalent to confiscation leading to the deprivation of property, which are not criminal sanctions, in so far as such measures are ordered by a judicial authority of the requesting Party in relation to a criminal offence, provided that it has been established that the property constitutes proceeds or other property in the meaning of Article 5 of this Convention.

Article 24

Execution of confiscation

1. The procedures for obtaining and enforcing the confiscation under Article 23 shall be governed by the law of the requested Party.

2. The requested Party shall be bound by the findings as to the facts in so far as they are stated in a conviction or judicial decision of the requesting Party or in so far as such conviction or judicial decision is implicitly based on them.

SECTION 4 – CONFISCATION

Article 23

Obligation de confiscation

1. Une Partie qui a reçu d'une autre Partie une demande de confiscation concernant des instruments ou des produits, situés sur son territoire, doit:

- a. exécuter une décision de confiscation émanant d'un tribunal de la Partie requérante en ce qui concerne ces instruments ou ces produits; ou
- b. présenter cette demande à ses autorités compétentes pour obtenir une décision de confiscation et, si celle-ci est accordée, l'exécuter.

2. Aux fins de l'application du paragraphe 1.b du présent article, toute Partie a, si besoin est, compétence pour engager une procédure de confiscation en vertu de son droit interne.

3. Les dispositions du paragraphe 1 du présent article s'appliquent également à la confiscation consistant en l'obligation de payer une somme d'argent correspondant à la valeur du produit, si des biens sur lesquels peut porter la confiscation se trouvent sur le territoire de la Partie requise. En pareil cas, en procédant à la confiscation conformément au paragraphe 1, la Partie requise, à défaut de paiement, fait recouvrer sa créance sur tout bien disponible à cette fin.

4. Si une demande de confiscation vise un bien déterminé, les Parties peuvent convenir que la Partie requise peut procéder à la confiscation sous forme d'une obligation de payer une somme d'argent correspondant à la valeur du bien.

5. Les Parties coopèrent dans la mesure la plus large possible en conformité avec leur droit interne avec les Parties qui sollicitent l'exécution de mesures équivalentes à la confiscation et conduisant à une privation de propriété, qui ne constituent pas des sanctions pénales, dès lors que de telles mesures ont été ordonnées par une autorité judiciaire de la Partie requérante sur la base d'une infraction pénale et dans la mesure où il est établi que les biens constituent des produits ou des biens visés à l'article 5 de cette Convention.

Article 24

Exécution de la confiscation

1. Les procédures permettant d'obtenir et d'exécuter la confiscation en vertu de l'article 23 sont régies par la loi de la Partie requise.

2. La Partie requise est liée par la constatation des faits dans la mesure où ceux-ci sont exposés dans une condamnation ou une décision judiciaire de la Partie requérante, ou dans la mesure où celle-ci se fonde implicitement sur eux.

3. Each State or the European Community may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, by a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, declare that paragraph 2 of this article applies only subject to its constitutional principles and the basic concepts of its legal system.

4. If the confiscation consists in the requirement to pay a sum of money, the competent authority of the requested Party shall convert the amount thereof into the currency of that Party at the rate of exchange ruling at the time when the decision to enforce the confiscation is taken.

5. In the case of Article 23, paragraph 1.a, the requesting Party alone shall have the right to decide on any application for review of the confiscation order.

Article 25

Confiscated property

1. Property confiscated by a Party pursuant to Articles 23 and 24 of this Convention, shall be disposed of by that Party in accordance with its domestic law and administrative procedures.

2. When acting on the request made by another Party in accordance with Articles 23 and 24 of this Convention, Parties shall, to the extent permitted by domestic law and if so requested, give priority consideration to returning the confiscated property to the requesting Party so that it can give compensation to the victims of the crime or return such property to their legitimate owners.

3. When acting on the request made by another Party in accordance with Articles 23 and 24 of this Convention, a Party may give special consideration to concluding agreements or arrangements on sharing with other Parties, on a regular or case-by-case basis, such property, in accordance with its domestic law or administrative procedures.

Article 26

Right of enforcement and maximum amount of confiscation

1. A request for confiscation made under Articles 23 and 24 does not affect the right of the requesting Party to enforce itself the confiscation order.

2. Nothing in this Convention shall be so interpreted as to permit the total value of the confiscation to exceed the amount of the sum of money specified in the confiscation order. If a Party finds that this might occur, the Parties concerned shall enter into consultations to avoid such an effect.

3. Chaque Etat ou la Communauté européenne peut, au moment de la signature ou au moment du dépôt de son instrument de ratification, d'acceptation, d'approbation ou d'adhésion, par une déclaration adressée au Secrétaire Général du Conseil de l'Europe, déclarer que le paragraphe 2 du présent article ne s'applique que sous réserve de ses principes constitutionnels et des concepts fondamentaux de son système juridique.

4. Si la confiscation consiste en l'obligation de payer une somme d'argent, l'autorité compétente de la Partie requise en convertit le montant en devises de son pays au taux de change en vigueur au moment où est prise la décision d'exécuter la confiscation.

5. Dans le cas visé à l'article 23, paragraphe 1.a, la Partie requérante a seule le droit de statuer relativement à toute demande de révision de la décision de confiscation.

Article 25

Biens confisqués

1. Une Partie qui confisque des biens en application des articles 23 et 24 de la Convention, en dispose conformément à son droit interne et à ses procédures administratives.

2. Lorsqu'une Partie agit à la demande d'une autre Partie en application des articles 23 et 24 de cette Convention, elle doit, dans la mesure où son droit interne le lui permet et si la demande lui en est faite, envisager à titre prioritaire de restituer les biens confisqués à la Partie requérante, afin que cette dernière puisse indemniser les victimes de l'infraction ou restituer ces biens à leur propriétaire légitime.

3. Lorsqu'une Partie agit à la demande d'une autre Partie en application des articles 23 et 24 de cette Convention, elle peut envisager spécialement de conclure des accords ou arrangements prévoyant de partager ces biens avec d'autres Parties, systématiquement ou au cas par cas, conformément à son droit interne ou à ses procédures administratives.

Article 26

Droit d'exécution et montant maximal de la confiscation

1. Une demande de confiscation faite conformément aux articles 23 et 24 ne porte pas atteinte au droit de la Partie requérante d'exécuter elle-même la décision de confiscation.

2. Rien dans la présente Convention ne saurait être interprété comme permettant que la valeur totale des biens confisqués soit supérieure à la somme fixée par la décision de confiscation. Si une Partie constate que cela pourrait se produire, les Parties concernées procèdent à des consultations pour éviter une telle conséquence.

Article 27

Imprisonment in default

The requested Party shall not impose imprisonment in default or any other measure restricting the liberty of a person as a result of a request under Article 23, if the requesting Party has so specified in the request.

SECTION 5 – REFUSAL AND POSTPONEMENT OF CO-OPERATION

Article 28

Grounds for refusal

1. Co-operation under this chapter may be refused if:

- a. the action sought would be contrary to the fundamental principles of the legal system of the requested Party; or
- b. the execution of the request is likely to prejudice the sovereignty, security, ordre public or other essential interests of the requested Party; or
- c. in the opinion of the requested Party, the importance of the case to which the request relates does not justify the taking of the action sought; or
- d. the offence to which the request relates is a fiscal offence, with the exception of the financing of terrorism;
- e. the offence to which the request relates is a political offence, with the exception of the financing of terrorism; or
- f. the requested Party considers that compliance with the action sought would be contrary to the principle of *ne bis in idem*; or
- g. the offence to which the request relates would not be an offence under the law of the requested Party if committed within its jurisdiction. However, this ground for refusal applies to co-operation under Section 2 only in so far as the assistance sought involves coercive action. Where dual criminality is required for co-operation under this chapter, that requirement shall be deemed to be satisfied regardless of whether both Parties place the offence within the same category of offences or denominate the offence by the same terminology, provided that both Parties criminalise the conduct underlying the offence.

2. Co-operation under Section 2, in so far as the assistance sought involves coercive action, and under Section 3 of this chapter, may also be refused if the measures sought could not be taken under the domestic law of the requested Party for the purposes of investigations or proceedings, had it been a similar domestic case.

Article 27

Contrainte par corps

La Partie requise ne peut pas prononcer la contrainte par corps ni prendre aucune autre mesure restrictive de liberté à la suite d'une demande présentée en vertu de l'article 23 si la Partie requérante l'a précisé dans la demande.

SECTION 5 – REFUS ET AJOURNEMENT DE LA COOPÉRATION

Article 28

Motifs de refus

1. La coopération en vertu présent chapitre peut être refusée dans le cas où:

a. la mesure sollicitée serait contraire aux principes fondamentaux de l'ordre juridique de la Partie requise; ou

b. l'exécution de la demande risque de porter atteinte à la souveraineté, à la sécurité, à l'ordre public ou à d'autres intérêts essentiels de la Partie requise; ou

c. la Partie requise estime que l'importance de l'affaire sur laquelle porte la demande ne justifie pas que soit prise la mesure sollicitée; ou

d. l'infraction sur laquelle porte la demande est une infraction fiscale, sauf si l'infraction visée est le financement du terrorisme; ou

e. l'infraction sur laquelle porte la demande est une infraction politique, sauf si l'infraction visée est le financement du terrorisme; ou

f. la Partie requise considère que la mesure sollicitée irait à l'encontre du principe «*ne bis in idem*»; ou

g. l'infraction à laquelle se rapporte la demande ne serait pas une infraction au regard du droit de la Partie requise si elle était commise sur le territoire relevant de sa juridiction. Toutefois, ce motif de refus ne s'applique à la coopération prévue par la section 2 que dans la mesure où l'entraide sollicitée implique des mesures coercitives. Lorsque la double incrimination est exigée pour la coopération en vertu du présent chapitre, cette obligation est considérée comme remplie, que les deux Parties classent ou non l'infraction dans la même catégorie d'infraction ou qu'elles utilisent ou non la même terminologie pour la désigner, dès lors que les deux Parties incriminent l'acte qui est à la base de l'infraction.

2. La coopération prévue par la section 2, dans la mesure où l'entraide sollicitée implique des mesures coercitives, et celle prévue par la section 3 du présent chapitre peuvent également être refusées dans les cas où les mesures sollicitées ne pourraient pas être prises en vertu du droit interne de la Partie requise à des fins d'investigations ou de procédures, s'il s'agissait d'une affaire interne analogue.

3. Where the law of the requested Party so requires, co-operation under Section 2, in so far as the assistance sought involves coercive action, and under Section 3 of this chapter may also be refused if the measures sought or any other measures having similar effects would not be permitted under the law of the requesting Party, or, as regards the competent authorities of the requesting Party, if the request is not authorised by either a judge or another judicial authority, including public prosecutors, any of these authorities acting in relation to criminal offences.

4. Co-operation under Section 4 of this chapter may also be refused if:

a. under the law of the requested Party confiscation is not provided for in respect of the type of offence to which the request relates; or

b. without prejudice to the obligation pursuant to Article 23, paragraph 3, it would be contrary to the principles of the domestic law of the requested Party concerning the limits of confiscation in respect of the relationship between an offence and:

(i) an economic advantage that might be qualified as its proceeds; or

(ii) property that might be qualified as its instrumentalities; or

c. under the law of the requested Party confiscation may no longer be imposed or enforced because of the lapse of time; or

d. without prejudice to Article 23, paragraph 5, the request does not relate to a previous conviction, or a decision of a judicial nature or a statement in such a decision that an offence or several offences have been committed, on the basis of which the confiscation has been ordered or is sought; or

e. confiscation is either not enforceable in the requesting Party, or it is still subject to ordinary means of appeal; or

f. the request relates to a confiscation order resulting from a decision rendered in absentia of the person against whom the order was issued and, in the opinion of the requested Party, the proceedings conducted by the requesting Party leading to such decision did not satisfy the minimum rights of defence recognised as due to everyone against whom a criminal charge is made.

5. For the purpose of paragraph 4.f of this article a decision is not considered to have been rendered *in absentia* if:

a. it has been confirmed or pronounced after opposition by the person concerned; or

b. it has been rendered on appeal, provided that the appeal was lodged by the person concerned.

6. When considering, for the purposes of paragraph 4.f of this article if the minimum rights of defence have been satisfied, the requested Party shall take into account the fact that the person concerned has deliberately sought to evade justice or the fact that that person, having had the pos-

3. Lorsque la législation de la Partie requise l'exige, la coopération prévue par la section 2, dans la mesure où l'entraide sollicitée implique des mesures coercitives, et celle prévue par la section 3 du présent chapitre peuvent aussi être refusées dans le cas où les mesures sollicitées ou toutes autres mesures ayant des effets analogues ne seraient pas autorisées par la législation de la Partie requérante, ou, en ce qui concerne les autorités compétentes de la Partie requérante, si la demande n'est autorisée ni par un juge ni par une autre autorité judiciaire, y compris le ministère public, ces autorités agissant en matière d'infractions pénales.

4. La coopération prévue par la section 4 du présent chapitre peut aussi être refusée si:

a. la législation de la Partie requise ne prévoit pas la confiscation pour le type d'infraction sur lequel porte la demande; ou

b. sans préjudice de l'obligation relevant de l'article 23, paragraphe 3, elle irait à l'encontre des principes du droit interne de la Partie requise en ce qui concerne les possibilités de confiscation relativement aux liens entre une infraction et:

i) un avantage économique qui pourrait être assimilé à son produit; ou

ii) des biens qui pourraient être assimilés à ses instruments; ou

c. en vertu de la législation de la Partie requise, la décision de confiscation ne peut plus être prononcée ou exécutée pour cause de prescription; ou

d. sans préjudice de l'article 23, paragraphe 5, la demande ne porte pas sur une condamnation antérieure, ni sur une décision de caractère judiciaire, ni sur une déclaration figurant dans une telle décision, déclaration selon laquelle une ou plusieurs infractions ont été commises, et qui est à l'origine de la décision ou de la demande de confiscation; ou

e. soit la confiscation n'est pas exécutoire dans la Partie requérante, soit elle est encore susceptible de voies de recours ordinaires; ou

f. la demande se rapporte à une décision de confiscation rendue en l'absence de la personne visée par la décision et si, selon la Partie requise, la procédure engagée par la Partie requérante et qui a conduit à cette décision n'a pas satisfait aux droits minima de la défense reconnus à toute personne accusée d'une infraction.

5. Aux fins du paragraphe 4.f du présent article, une décision n'est pas réputée avoir été rendue en l'absence de l'accusé:

a. si elle a été confirmée ou prononcée après opposition par l'intéressé; ou

b. si elle a été rendue en appel, à condition que l'appel ait été interjeté par l'intéressé.

6. En examinant, pour les besoins du paragraphe 4.f du présent article, si les droits minima de la défense ont été respectés, la Partie requise tiendra compte du fait que l'intéressé a délibérément cherché à se soustraire à la justice ou que cette personne, après avoir eu la possibilité

sibility of lodging a legal remedy against the decision made *in absentia*, elected not to do so. The same will apply when the person concerned, having been duly served with the summons to appear, elected not to do so nor to ask for adjournment.

7. A Party shall not invoke bank secrecy as a ground to refuse any co-operation under this chapter. Where its domestic law so requires, a Party may require that a request for co-operation which would involve the lifting of bank secrecy be authorised by either a judge or another judicial authority, including public prosecutors, any of these authorities acting in relation to criminal offences.

8. Without prejudice to the ground for refusal provided for in paragraph 1.a of this article:

a. the fact that the person under investigation or subjected to a confiscation order by the authorities of the requesting Party is a legal person shall not be invoked by the requested Party as an obstacle to affording any co-operation under this chapter;

b. the fact that the natural person against whom an order of confiscation of proceeds has been issued has died or the fact that a legal person against whom an order of confiscation of proceeds has been issued has subsequently been dissolved shall not be invoked as an obstacle to render assistance in accordance with Article 23, paragraph 1.a.;

c. the fact that the person under investigation or subjected to a confiscation order by the authorities of the requesting Party is mentioned in the request both as the author of the underlying criminal offence and of the offence of money laundering, in accordance with Article 9.2.b of this Convention, shall not be invoked by the requested Party as an obstacle to affording any co-operation under this chapter.

Article 29

Postponement

The requested Party may postpone action on a request if such action would prejudice investigations or proceedings by its authorities.

Article 30

Partial or conditional granting of a request

Before refusing or postponing co-operation under this chapter, the requested Party shall, where appropriate after having consulted the requesting Party, consider whether the request may be granted partially or subject to such conditions as it deems necessary.

d'introduire un recours contre la décision rendue en son absence, a choisi de ne pas introduire un tel recours. Il en ira de même lorsque l'intéressé, après avoir été dûment cité à comparaître, aura choisi de ne pas comparaître ou de ne pas demander l'ajournement de l'affaire.

7. Une Partie ne saurait invoquer le secret bancaire pour justifier son refus de toute coopération prévue au présent chapitre. Lorsque son droit interne l'exige, une Partie peut exiger qu'une demande de coopération qui impliquerait la levée du secret bancaire soit autorisée, soit par un juge, soit par une autre autorité judiciaire, y compris le ministère public, ces autorités agissant en matière d'infractions pénales.

8. Sans préjudice du motif de refus prévu au paragraphe 1.a du présent article:

a. le fait que la personne qui fait l'objet d'une investigation menée ou d'une décision de confiscation prise par les autorités de la Partie requérante soit une personne morale ne saurait être invoqué par la Partie requise comme un obstacle à toute coopération en vertu du présent chapitre;

b. le fait que la personne physique contre laquelle a été rendue une décision de confiscation de produits soit décédée ainsi que le fait qu'une personne morale contre laquelle a été rendue une décision de confiscation de produits ait été dissoute par la suite ne sauraient être invoqués comme des obstacles à l'entraide prévue par l'article 23, paragraphe 1.a;

c. le fait que la personne faisant l'objet d'une enquête ou d'une décision de confiscation prise par les autorités de la Partie requérante soit mentionnée dans la requête à la fois comme l'auteur de l'infraction principale et de l'infraction de blanchiment en application de l'article 9.2.b de cette Convention, ne saurait être invoqué par la Partie requise comme un obstacle à toute coopération en vertu du présent chapitre.

Article 29

Ajournement

La Partie requise peut surseoir à l'exécution des mesures visées par une demande si elles risquent de porter préjudice à des investigations ou des procédures menées par ses autorités.

Article 30

Acceptation partielle ou sous condition d'une demande

Avant de refuser ou de différer sa coopération en vertu du présent chapitre, la Partie requise examine, le cas échéant après avoir consulté la Partie requérante, s'il peut y être fait droit partiellement ou sous réserve des conditions qu'elle juge nécessaires.

SECTION 6 – NOTIFICATION AND PROTECTION OF THIRD PARTIES' RIGHTS

Article 31

Notification of documents

1. The Parties shall afford each other the widest measure of mutual assistance in the serving of judicial documents to persons affected by provisional measures and confiscation.

2. Nothing in this article is intended to interfere with:

- a. the possibility of sending judicial documents, by postal channels, directly to persons abroad;
- b. the possibility for judicial officers, officials or other competent authorities of the Party of origin to effect service of judicial documents directly through the consular authorities of that Party or through judicial officers, officials or other competent authorities of the Party of destination,

unless the Party of destination makes a declaration to the contrary to the Secretary General of the Council of Europe at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession.

3. When serving judicial documents to persons abroad affected by provisional measures or confiscation orders issued in the sending Party, this Party shall indicate what legal remedies are available under its law to such persons.

Article 32

Recognition of foreign decisions

1. When dealing with a request for co-operation under Sections 3 and 4, the requested Party shall recognise any judicial decision taken in the requesting Party regarding rights claimed by third parties.

2. Recognition may be refused if:

- a. third parties did not have adequate opportunity to assert their rights; or
- b. the decision is incompatible with a decision already taken in the requested Party on the same matter; or
- c. it is incompatible with the ordre public of the requested Party; or
- d. the decision was taken contrary to provisions on exclusive jurisdiction provided for by the law of the requested Party.

SECTION 6 – NOTIFICATION ET PROTECTION DES DROITS DES TIERS

Article 31

Notification de documents

1. Les Parties s'accordent mutuellement l'entraide la plus large possible pour la notification des actes judiciaires aux personnes concernées par des mesures provisoires et de confiscation.

2. Rien dans le présent article ne vise à faire obstacle:

a. à la faculté d'adresser des actes judiciaires par voie postale directement à des personnes se trouvant à l'étranger;

b. à la faculté pour les officiers ministériels, fonctionnaires ou autres personnes compétentes de la Partie d'origine de faire procéder à des significations ou notifications d'actes judiciaires directement par les autorités consulaires de cette Partie ou par les soins d'officiers ministériels, fonctionnaires ou autres personnes compétentes de la Partie de destination,

sauf si la Partie de destination fait une déclaration contraire au Secrétaire Général du Conseil de l'Europe au moment de la signature ou du dépôt de son instrument de ratification, d'acceptation, d'approbation ou d'adhésion.

3. Lors de la notification d'actes judiciaires à l'étranger à des personnes concernées par des mesures provisoires ou des décisions de confiscation ordonnées dans la Partie d'origine, ladite Partie informe ces personnes des recours en justice offerts par sa législation.

Article 32

Reconnaissance de décisions étrangères

1. Saisie d'une demande de coopération au titre des sections 3 et 4, la Partie requise reconnaît toute décision judiciaire rendue dans la Partie requérante en ce qui concerne les droits revendiqués par des tiers.

2. La reconnaissance peut être refusée:

a. si des tiers n'ont pas eu une possibilité suffisante de faire valoir leurs droits; ou

b. si la décision est incompatible avec une décision déjà rendue dans la Partie requise sur la même question; ou

c. si elle est incompatible avec l'ordre public de la Partie requise; ou

d. si la décision a été rendue contrairement aux dispositions en matière de compétence exclusive prévues par le droit de la Partie requise.

SECTION 7 – PROCEDURAL AND OTHER GENERAL RULES

Article 33

Central authority

1. The Parties shall designate a central authority or, if necessary, authorities, which shall be responsible for sending and answering requests made under this chapter, the execution of such requests or the transmission of them to the authorities competent for their execution.

2. Each Party shall, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, communicate to the Secretary General of the Council of Europe the names and addresses of the authorities designated in pursuance of paragraph 1 of this article.

Article 34

Direct communication

1. The central authorities shall communicate directly with one another.

2. In the event of urgency, requests or communications under this chapter may be sent directly by the judicial authorities, including public prosecutors, of the requesting Party to such authorities of the requested Party. In such cases a copy shall be sent at the same time to the central authority of the requested Party through the central authority of the requesting Party.

3. Any request or communication under paragraphs 1 and 2 of this article may be made through the International Criminal Police Organisation (Interpol).

4. Where a request is made pursuant to paragraph 2 of this article and the authority is not competent to deal with the request, it shall refer the request to the competent national authority and inform directly the requesting Party that it has done so.

5. Requests or communications under Section 2 of this chapter, which do not involve coercive action, may be directly transmitted by the competent authorities of the requesting Party to the competent authorities of the requested Party.

6. Draft requests or communications under this chapter may be sent directly by the judicial authorities of the requesting Party to such authorities of the requested Party prior to a formal request to ensure that it can be dealt with efficiently upon receipt and contains sufficient information and supporting documentation for it to meet the requirements of the legislation of the requested Party.

SECTION 7 – PROCÉDURE ET AUTRES RÈGLES GÉNÉRALES

Article 33

Autorité centrale

1. Les Parties désignent une autorité centrale ou, au besoin, plusieurs autorités chargées d'envoyer les demandes formulées en vertu du présent chapitre, d'y répondre, de les exécuter ou de les transmettre aux autorités qui ont compétence pour les exécuter.

2. Chaque Partie communique au Secrétaire Général du Conseil de l'Europe, au moment de la signature ou au moment du dépôt de son instrument de ratification, d'acceptation, d'approbation ou d'adhésion, la dénomination et l'adresse des autorités désignées en application du paragraphe 1 du présent article.

Article 34

Correspondance directe

1. Les autorités centrales communiquent directement entre elles.

2. En cas d'urgence, les demandes et communications prévues par le présent chapitre peuvent être envoyées directement par les autorités judiciaires, y compris le ministère public, de la Partie requérante à de telles autorités. En pareil cas, une copie doit être envoyée simultanément à l'autorité centrale de la Partie requise par l'intermédiaire de l'autorité centrale de la Partie requérante.

3. Toute demande ou communication formulée en application des paragraphes 1 et 2 du présent article peut être présentée par l'intermédiaire de l'Organisation internationale de police criminelle (Interpol).

4. Si une demande est présentée en vertu du paragraphe 2 du présent article et si l'autorité saisie n'est pas compétente pour y donner suite, elle la transmet à l'autorité compétente de son pays et en informe directement la Partie requérante.

5. Les demandes ou communications, présentées en vertu de la section 2 du présent chapitre, qui n'impliquent pas de mesures coercitives, peuvent être transmises directement par l'autorité compétente de la Partie requérante à l'autorité compétente de la Partie requise.

6. Les projets de demandes ou communications en vertu de ce chapitre peuvent être adressées directement et avant toute requête formelle par les autorités judiciaires aux autorités judiciaires de la Partie requise, afin de s'assurer que celles-ci seront traitées efficacement dès leur réception et qu'elles comprendront les informations et la documentation nécessaires pour se conformer aux exigences à la législation de la Partie requise.

Article 35

Form of request and languages

1. All requests under this chapter shall be made in writing. They may be transmitted electronically, or by any other means of telecommunication, provided that the requesting Party is prepared, upon request, to produce at any time a written record of such communication and the original. However each Party may, at any time, by a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, indicate the conditions in which it is ready to accept and execute requests received electronically or by any other means of communication.

2. Subject to the provisions of paragraph 3 of this article, translations of the requests or supporting documents shall not be required.

3. At the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, any State or the European Community may communicate to the Secretary General of the Council of Europe a declaration that it reserves the right to require that requests made to it and documents supporting such requests be accompanied by a translation into its own language or into one of the official languages of the Council of Europe or into such one of these languages as it shall indicate. It may on that occasion declare its readiness to accept translations in any other language as it may specify. The other Parties may apply the reciprocity rule.

Article 36

Legalisation

Documents transmitted in application of this chapter shall be exempt from all legalisation formalities.

Article 37

Content of request

1. Any request for co-operation under this chapter shall specify:
 - a. the authority making the request and the authority carrying out the investigations or proceedings;
 - b. the object of and the reason for the request;
 - c. the matters, including the relevant facts (such as date, place and circumstances of the offence) to which the investigations or proceedings relate, except in the case of a request for notification;
 - d. in so far as the co-operation involves coercive action:

Article 35

Forme des demandes et langues

1. Toutes les demandes prévues par le présent chapitre sont faites par écrit. Elles peuvent être transmises par des moyens de communication électroniques, ou par tout autre moyen de télécommunication, à condition que la Partie requérante soit prête à produire à tout moment, sur demande, une trace écrite de l'expédition ainsi que l'original. Cependant toute Partie peut, à tout moment, par déclaration adressée au Secrétaire Général du Conseil de l'Europe, indiquer les conditions dans lesquelles elle est prête à accepter et à exécuter des demandes reçues par voie électronique ou tout autre moyen de télécommunication.

2. Sous réserve des dispositions du paragraphe 3 du présent article, la traduction des demandes ou des pièces annexes ne sera pas exigée.

3. Tout Etat ou la Communauté européenne peut, au moment de la signature ou au moment du dépôt de son instrument de ratification, d'acceptation, d'approbation ou d'adhésion, par une déclaration adressée au Secrétaire Général du Conseil de l'Europe, se réserver la faculté d'exiger que les demandes et pièces annexes soient accompagnées d'une traduction dans sa propre langue ou dans l'une des langues officielles du Conseil de l'Europe ou dans celle de ces langues qu'elle indiquera. Toute Partie peut, à cette occasion, déclarer qu'elle est disposée à accepter des traductions dans toute autre langue qu'elle indiquera. Les autres Parties peuvent appliquer la règle de la réciprocité.

Article 36

Légalisation

Les documents transmis en application du présent chapitre sont dispensés de toute formalité de légalisation.

Article 37

Contenu de la demande

1. Toute demande de coopération prévue par le présent chapitre doit préciser:

- a. l'autorité dont elle émane et l'autorité chargée de mettre en œuvre les investigations ou les procédures;
- b. l'objet et le motif de la demande;
- c. l'affaire, y compris les faits pertinents (tels que la date, le lieu et les circonstances de l'infraction), sur laquelle portent les investigations ou les procédures, sauf en cas de demande de notification;
- d. dans la mesure où la coopération implique des mesures coercitives:

- (i) the text of the statutory provisions or, where this is not possible, a statement of the relevant law applicable; and
 - (ii) an indication that the measure sought or any other measures having similar effects could be taken in the territory of the requesting Party under its own law;
 - e. where necessary and in so far as possible:
 - (i) details of the person or persons concerned, including name, date and place of birth, nationality and location, and, in the case of a legal person, its seat; and
 - (ii) the property in relation to which co-operation is sought, its location, its connection with the person or persons concerned, any connection with the offence, as well as any available information about other persons, interests in the property; and
 - f. any particular procedure the requesting Party wishes to be followed.
2. A request for provisional measures under Section 3 in relation to seizure of property on which a confiscation order consisting in the requirement to pay a sum of money may be realised shall also indicate a maximum amount for which recovery is sought in that property.

3. In addition to the indications mentioned in paragraph 1, any request under Section 4 shall contain:
- a. in the case of Article 23, paragraph 1.a:
 - (i) a certified true copy of the confiscation order made by the court in the requesting Party and a statement of the grounds on the basis of which the order was made, if they are not indicated in the order itself;
 - (ii) an attestation by the competent authority of the requesting Party that the confiscation order is enforceable and not subject to ordinary means of appeal;
 - (iii) information as to the extent to which the enforcement of the order is requested; and
 - (iv) information as to the necessity of taking any provisional measures;
 - b. in the case of Article 23, paragraph 1.b, a statement of the facts relied upon by the requesting Party sufficient to enable the requested Party to seek the order under its domestic law;
 - c. when third parties have had the opportunity to claim rights, documents demonstrating that this has been the case.

Article 38

Defective requests

1. If a request does not comply with the provisions of this chapter or the information supplied is not sufficient to enable the requested Party

- i) le texte des dispositions légales ou, lorsque cela n'est pas possible, la teneur de la loi pertinente applicable; et
 - ii) une indication selon laquelle la mesure sollicitée ou toute autre mesure ayant des effets analogues pourrait être prise sur le territoire de la Partie requérante en vertu de sa propre législation;
 - e. si nécessaire, et dans la mesure du possible:
 - i) des détails relativement à la (ou les) personne(s) concernée(s), y compris le nom, la date et le lieu de naissance, la nationalité et l'endroit où elle(s) se trouve(nt), et, lorsqu'il s'agit d'une personne morale, son siège; et
 - ii) les biens en relation desquels la coopération est sollicitée, leur emplacement, leurs liens avec la ou les personne(s) en question, tout lien avec l'infraction ainsi que toute information dont on dispose concernant les intérêts d'autrui afférents à ces biens; et
 - f. toute procédure particulière souhaitée par la Partie requérante.
2. Lorsqu'une demande de mesures provisoires présentée en vertu de la section 3 vise la saisie d'un bien qui pourrait faire l'objet d'une décision de confiscation consistant en l'obligation de payer une somme d'argent, cette demande doit aussi indiquer la somme maximale que l'on cherche à récupérer sur ce bien.
3. En plus des indications mentionnées au paragraphe 1, toute demande formulée en application de la section 4 doit contenir:
- a. dans le cas de l'article 23, paragraphe 1.a:
 - i) une copie certifiée conforme de la décision de confiscation rendue par le tribunal de la Partie requérante et l'exposé des motifs à l'origine de la décision, s'ils ne sont pas indiqués dans la décision elle-même;
 - ii) une attestation de l'autorité compétente de la Partie requérante selon laquelle la décision de confiscation est exécutoire et n'est pas susceptible de voies de recours ordinaires;
 - iii) des informations concernant la mesure dans laquelle la décision devrait être exécutée; et
 - iv) des informations concernant la nécessité de prendre des mesures provisoires;
 - b. dans le cas de l'article 23, paragraphe 1.b, un exposé des faits invoqués par la Partie requérante qui soit suffisant pour permettre à la Partie requise d'obtenir une décision en vertu de son droit interne;
 - c. lorsque des tiers ont eu la possibilité de revendiquer des droits, des documents révélant qu'ils ont eu cette possibilité.

Article 38

Vices des demandes

1. Si la demande n'est pas conforme aux dispositions du présent chapitre, ou si les informations fournies ne sont pas suffisantes pour permet-

to deal with the request, that Party may ask the requesting Party to amend the request or to complete it with additional information.

2. The requested Party may set a time-limit for the receipt of such amendments or information.

3. Pending receipt of the requested amendments or information in relation to a request under Section 4 of this chapter, the requested Party may take any of the measures referred to in Sections 2 or 3 of this chapter.

Article 39

Plurality of requests

1. Where the requested Party receives more than one request under Sections 3 or 4 of this chapter in respect of the same person or property, the plurality of requests shall not prevent that Party from dealing with the requests involving the taking of provisional measures.

2. In the case of plurality of requests under Section 4 of this chapter, the requested Party shall consider consulting the requesting Parties.

Article 40

Obligation to give reasons

The requested Party shall give reasons for any decision to refuse, postpone or make conditional any co-operation under this chapter.

Article 41

Information

1. The requested Party shall promptly inform the requesting Party of:

- a. the action initiated on a request under this chapter;
- b. the final result of the action carried out on the basis of the request;
- c. a decision to refuse, postpone or make conditional, in whole or in part, any co-operation under this chapter;

d. any circumstances which render impossible the carrying out of the action sought or are likely to delay it significantly; and

e. in the event of provisional measures taken pursuant to a request under Sections 2 or 3 of this chapter, such provisions of its domestic law as would automatically lead to the lifting of the provisional measure.

tre à la Partie requise de prendre une décision sur la demande, cette Partie peut demander à la Partie requérante de modifier la demande ou de la compléter par des informations supplémentaires.

2. La Partie requise peut fixer un délai pour l'obtention de ces modifications ou informations.

3. En attendant d'obtenir les modifications ou informations demandées relativement à une demande présentée en application de la section 4 du présent chapitre, la Partie requise peut ordonner toutes mesures visées aux sections 2 et 3 du présent chapitre.

Article 39

Concours de demandes

1. Lorsqu'une Partie requise reçoit plus d'une demande présentée en vertu des sections 3 et 4 du présent chapitre relativement à la même personne ou aux mêmes biens, le concours de demandes n'empêche pas la Partie requise de traiter les demandes qui impliquent que soient prises des mesures provisoires.

2. Dans le cas d'un concours de demandes présentées en vertu de la section 4 du présent chapitre, la Partie requise envisagera de consulter les Parties requérantes.

Article 40

Obligation de motivation

La Partie requise doit motiver toute décision refusant, ajournant ou soumettant à des conditions toute coopération sollicitée en vertu du présent chapitre.

Article 41

Information

1. La Partie requise informe sans délai la Partie requérante:
 - a. de la suite donnée aussitôt à une demande formulée en vertu du présent chapitre;
 - b. du résultat définitif de la suite donnée à la demande;
 - c. d'une décision refusant, ajournant ou soumettant à des conditions, totalement ou partiellement, toute coopération prévue par le présent chapitre;
 - d. de toutes circonstances rendant impossible l'exécution des mesures sollicitées ou risquant de la retarder considérablement; et
 - e. en cas de mesures provisoires adoptées conformément à une demande formulée en application de la section 2 ou 3 du présent chapitre, des dispositions de son droit interne qui entraîneraient automatiquement la levée de la mesure.

2. The requesting Party shall promptly inform the requested Party of:
 - a. any review, decision or any other fact by reason of which the confiscation order ceases to be wholly or partially enforceable; and
 - b. any development, factual or legal, by reason of which any action under this chapter is no longer justified.
3. Where a Party, on the basis of the same confiscation order, requests confiscation in more than one Party, it shall inform all Parties which are affected by an enforcement of the order about the request.

Article 42

Restriction of use

1. The requested Party may make the execution of a request dependent on the condition that the information or evidence obtained will not, without its prior consent, be used or transmitted by the authorities of the requesting Party for investigations or proceedings other than those specified in the request.
2. Each State or the European Community may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, by declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, declare that, without its prior consent, information or evidence provided by it under this chapter may not be used or transmitted by the authorities of the requesting Party in investigations or proceedings other than those specified in the request.

Article 43

Confidentiality

1. The requesting Party may require that the requested Party keep confidential the facts and substance of the request, except to the extent necessary to execute the request. If the requested Party cannot comply with the requirement of confidentiality, it shall promptly inform the requesting Party.
2. The requesting Party shall, if not contrary to basic principles of its national law and if so requested, keep confidential any evidence and information provided by the requested Party, except to the extent that its disclosure is necessary for the investigations or proceedings described in the request.
3. Subject to the provisions of its domestic law, a Party which has received spontaneous information under Article 20 shall comply with any requirement of confidentiality as required by the Party which supplies the information. If the other Party cannot comply with such requirement, it shall promptly inform the transmitting Party.

2. La Partie requérante informe sans délai la Partie requise:
 - a. de toute révision, décision ou autre fait enlevant totalement ou partiellement à la décision de confiscation son caractère exécutoire; et
 - b. de tout changement, en fait ou en droit, rendant désormais injustifiée toute action entreprise en vertu du présent chapitre.
3. Lorsqu'une Partie demande la confiscation de biens dans plusieurs Parties, sur le fondement d'une même décision de confiscation, elle en informe toutes les Parties concernées par l'exécution de la décision.

Article 42

Utilisation restreinte

1. La Partie requise peut subordonner l'exécution d'une demande à la condition que les informations ou éléments de preuve obtenus ne soient pas, sans son consentement préalable, utilisés ou transmis par les autorités de la Partie requérante à des fins d'investigations ou de procédures autres que celles précisées dans la demande.
2. Chaque Etat ou la Communauté européenne peut, au moment de la signature ou du dépôt de son instrument de ratification, d'acceptation, d'approbation ou d'adhésion, par déclaration adressée au Secrétaire Général du Conseil de l'Europe, déclarer que les informations ou éléments de preuve fournis par elle en vertu du présent chapitre ne pourront, sans son consentement préalable, être utilisés ou transmis par les autorités de la Partie requérante à des fins d'investigations ou de procédures autres que celles précisées dans la demande.

Article 43

Confidentialité

1. La Partie requérante peut exiger de la Partie requise qu'elle garde confidentielles la demande et sa teneur, sauf dans la mesure nécessaire pour y faire droit. Si la Partie requise ne peut pas se conformer à cette condition de confidentialité, elle doit en informer la Partie requérante dans les plus brefs délais.
2. La Partie requérante doit, si la demande lui en est faite, et à condition que cela ne soit pas contraire aux principes fondamentaux de son droit interne, garder confidentiels tous moyens de preuve et informations communiqués par la Partie requise, sauf dans la mesure nécessaire aux investigations ou à la procédure décrites dans la demande.
3. Sous réserve des dispositions de son droit interne, une Partie qui a reçu une transmission spontanée d'informations en vertu de l'article 20 doit se conformer à toute condition de confidentialité demandée par la Partie à une telle condition, elle doit en informer la Partie qui transmet l'information dans les plus brefs délais. La Partie qui transmet l'information. Si l'autre Partie ne peut pas se confo-

Article 44

Costs

The ordinary costs of complying with a request shall be borne by the requested Party. Where costs of a substantial or extraordinary nature are necessary to comply with a request, the Parties shall consult in order to agree the conditions on which the request is to be executed and how the costs shall be borne.

Article 45

Damages

1. When legal action on liability for damages resulting from an act or omission in relation to co-operation under this chapter has been initiated by a person, the Parties concerned shall consider consulting each other, where appropriate, to determine how to apportion any sum of damages due.

2. A Party which has become subject of a litigation for damages shall endeavour to inform the other Party of such litigation if that Party might have an interest in the case.

CHAPTER V

CO-OPERATION BETWEEN FIUS

Article 46

Co-operation between FIUs

1. Parties shall ensure that FIUs, as defined in this Convention, shall cooperate for the purpose of combating money laundering, to assemble and analyse, or, if appropriate, investigate within the FIU relevant information on any fact which might be an indication of money laundering in accordance with their national powers.

2. For the purposes of paragraph 1, each Party shall ensure that FIUs exchange, spontaneously or on request and either in accordance with this Convention or in accordance with existing or future memoranda of understanding compatible with this Convention, any accessible information that may be relevant to the processing or analysis of information or, if appropriate, to investigation by the FIU regarding financial transactions related to money laundering and the natural or legal persons involved.

Article 44

Frais

Les frais ordinaires encourus pour exécuter une demande sont à la charge de la Partie requise. Lorsque des frais importants ou extraordinaires s'avèrent nécessaires pour donner suite à la demande, les Parties se concertent pour fixer les conditions dans lesquelles celle-ci sera exécutée ainsi que la manière dont les frais seront assumés.

Article 45

Dommages et intérêts

1. Lorsqu'une action en responsabilité en raison de dommages résultant d'un acte ou d'une omission relevant de la coopération prévue par ce chapitre a été engagée par une personne, les Parties concernées envisagent de se consulter, le cas échéant, sur la répartition éventuelle des indemnités dues.

2. Une Partie qui fait l'objet d'une demande de dommages et intérêts s'efforce d'en informer sans délai l'autre Partie si celle-ci peut avoir un intérêt dans l'affaire.

CHAPITRE V

COOPÉRATION ENTRE LES CELLULES DE RENSEIGNEMENT
FINANCIER

Article 46

Coopération entre les cellules de renseignement financier

1. Les Parties veillent à ce que les cellules de renseignement financier, telles que définies par cette Convention, coopèrent aux fins de la lutte contre le blanchiment, conformément à leurs compétences nationales, afin de réunir et d'analyser les informations pertinentes sur tout fait qui pourrait être l'indice d'un blanchiment et, le cas échéant, d'enquêter au sein des cellules de renseignement financier à ce sujet.

2. Aux fins du paragraphe 1, chaque Partie veille à ce que les cellules de renseignement financier échangent, de leur propre chef ou sur demande, soit conformément à la présente Convention, soit conformément aux protocoles d'accord existants ou futurs compatibles avec cette Convention, toute information accessible pouvant leur être utile pour procéder au traitement ou à l'analyse d'informations ou, le cas échéant, à des enquêtes relatives à des transactions financières liées au blanchiment et aux personnes physiques ou morales impliquées.

3. Each Party shall ensure that the performance of the functions of the FIUs under this article shall not be affected by their internal status, regardless of whether they are administrative, law enforcement or judicial authorities.

4. Each request made under this article shall be accompanied by a brief statement of the relevant facts known to the requesting FIU. The FIU shall specify in the request how the information sought will be used.

5. When a request is made in accordance with this article, the requested FIU shall provide all relevant information, including accessible financial information and requested law enforcement data, sought in the request, without the need for a formal letter of request under applicable conventions or agreements between the Parties.

6. An FIU may refuse to divulge information which could lead to impairment of a criminal investigation being conducted in the requested Party or, in exceptional circumstances, where divulging the information would be clearly disproportionate to the legitimate interests of a natural or legal person or the Party concerned or would otherwise not be in accordance with fundamental principles of national law of the requested Party. Any such refusal shall be appropriately explained to the FIU requesting the information.

7. Information or documents obtained under this article shall only be used for the purposes laid down in paragraph 1. Information supplied by a counterpart FIU shall not be disseminated to a third party, nor be used by the receiving FIU for purposes other than analysis, without prior consent of the supplying FIU.

8. When transmitting information or documents pursuant to this article, the transmitting FIU may impose restrictions and conditions on the use of information for purposes other than those stipulated in paragraph 7. The receiving FIU shall comply with any such restrictions and conditions.

9. Where a Party wishes to use transmitted information or documents for criminal investigations or prosecutions for the purposes laid down in paragraph 7, the transmitting FIU may not refuse its consent to such use unless it does so on the basis of restrictions under its national law or conditions referred to in paragraph 6. Any refusal to grant consent shall be appropriately explained.

3. Chaque Partie veille à ce que le statut interne des cellules de renseignement financier, qu'il s'agisse d'autorités administratives, répressives ou judiciaires, n'affecte pas l'exécution des tâches qui leur incombent en vertu du présent article.

4. Chaque demande faite au titre du présent article est accompagnée d'un bref exposé des faits pertinents connus de la cellule de renseignement financier requérante. La cellule de renseignement financier précise, dans la demande, la manière dont les informations demandées seront utilisées.

5. Lorsqu'une demande est présentée conformément à cet article, la cellule de renseignement financier requise fournit toutes les informations pertinentes, y compris les informations financières accessibles et les données des services répressifs demandées, sans qu'il soit nécessaire de présenter une demande formelle au titre des conventions ou accords applicables entre les Parties.

6. Une cellule de renseignement financier peut refuser de divulguer des informations qui pourraient entraver une enquête judiciaire menée dans la Partie requise ou, dans des circonstances exceptionnelles, lorsque la divulgation des informations entraînerait des effets clairement disproportionnés au regard des intérêts légitimes d'une personne physique ou morale ou de la Partie concernée ou lorsqu'elle ne respecterait pas les principes fondamentaux du droit national de la Partie requise. Tout refus d'une telle divulgation est dûment expliqué à la cellule de renseignement financier demandant les informations.

7. Les informations ou documents obtenus conformément à cet article sont destinés seulement à être utilisés aux fins visées au paragraphe 1. Les informations fournies par une cellule de renseignement financier ne peuvent être divulguées aux tiers ni être utilisées par la cellule de renseignement financier réceptrice à des fins autres que l'analyse, sans le consentement préalable de la cellule de renseignement financier ayant fourni les informations.

8. Lorsqu'elle transmet des informations ou des documents en application du présent article, la cellule de renseignement financier effectuant la transmission peut imposer des restrictions et des conditions quant à l'utilisation des informations à des fins autres que celles qui sont prévues au paragraphe 7. La cellule de renseignement financier destinataire se conforme à ces restrictions et conditions.

9. Lorsqu'une Partie souhaite utiliser des informations ou des documents transmis pour des enquêtes ou poursuites judiciaires aux fins visées au paragraphe 7, la cellule de renseignement financier effectuant la transmission ne peut refuser son accord pour une telle utilisation, à moins qu'elle ne puisse le faire sur la base de restrictions prévues par son droit national ou au titre des conditions visées au paragraphe 6. Tout refus de donner son accord est dûment expliqué.

10. FIUs shall undertake all necessary measures, including security measures, to ensure that information submitted under this article is not accessible by any other authorities, agencies or departments.

11. The information submitted shall be protected, in conformity with the Council of Europe Convention of 28 January 1981 for the Protection of Individuals with regard to Automatic Processing of Personal Data (ETS No. 108) and taking account of Recommendation No R(87)15 of 15 September 1987 of the Committee of Ministers of the Council of Europe Regulating the Use of Personal Data in the Police Sector, by at least the same rules of confidentiality and protection of personal data as those that apply under the national legislation applicable to the requesting FIU.

12. The transmitting FIU may make reasonable enquiries as to the use made of information provided and the receiving FIU shall, whenever practicable, provide such feedback.

13. Parties shall indicate the unit which is an FIU within the meaning of this article.

Article 47

International co-operation for postponement of suspicious transactions

1. Each Party shall adopt such legislative or other measures as may be necessary to permit urgent action to be initiated by a FIU, at the request of a foreign FIU, to suspend or withhold consent to a transaction going ahead for such periods and depending on the same conditions as apply in its domestic law in respect of the postponement of transactions.

2. The action referred to in paragraph 1 shall be taken where the requested FIU is satisfied, upon justification by the requesting FIU, that:

- a. the transaction is related to money laundering; and
- b. the transaction would have been suspended, or consent to the transaction going ahead would have been withheld, if the transaction had been the subject of a domestic suspicious transaction report.

10. Les cellules de renseignement financier prennent toutes les mesures nécessaires, y compris en matière de sécurité, pour garantir qu'aucune autre autorité, organisme ou service n'ait accès aux informations transmises conformément au présent article.

11. Les informations fournies sont protégées, conformément à la Convention du Conseil de l'Europe du 28 janvier 1981 pour la protection des personnes à l'égard du traitement automatisé des données à caractère personnel (STE n° 108) et compte tenu de la recommandation n° R (87) 15 du 15 septembre 1987 du Comité des Ministres du Conseil de l'Europe visant à réglementer l'utilisation de données à caractère personnel dans le secteur de la police, au moins par les mêmes règles en matière de confidentialité et de protection des données à caractère personnel que celles qui s'appliquent en vertu de la législation nationale applicable à la cellule de renseignement financier requérante.

12. La cellule de renseignement financier effectuant la transmission peut adresser des requêtes raisonnables sur l'emploi qui a été fait des informations transmises et la cellule de renseignements financiers réceptrice doit fournir, lorsque cela est faisable, des informations en retour sur ce point.

13. Les Parties indiquent l'unité qui fait office de cellule de renseignement financier au sens du présent article.

Article 47

Coopération internationale pour le report de transactions suspectes

1. Chaque Partie adopte les mesures législatives ou autres qui se révèlent nécessaires pour permettre à sa cellule de renseignement financier d'initier en urgence, à la demande d'une cellule de renseignement financier étrangère, une mesure de suspension ou de report de la conclusion d'une transaction en cours. Les conditions et la durée d'une telle mesure sont identiques à celles prévues par le droit interne de la cellule de renseignement financier requise pour le report des transactions.

2. La cellule de renseignement financier requise prend les mesures prévues au paragraphe 1 lorsqu'elle estime, sur la base des éléments développés communiqués par la cellule de renseignement financier requérante, que:

- a. la transaction est liée à une opération de blanchiment et que
- b. la transaction aurait été suspendue, ou la conclusion de celle-ci reportée si elle avait fait l'objet d'une déclaration d'opération suspecte au niveau national.

CHAPTER VI

MONITORING MECHANISM AND SETTLEMENT OF DISPUTES

Article 48

Monitoring mechanism and settlement of disputes

1. The Conference of the Parties (COP) shall be responsible for following the implementation of the Convention. The COP:
 - a. shall monitor the proper implementation of the Convention by the Parties;
 - b. shall, at the request of a Party, express an opinion on any question concerning the interpretation and application of the Convention.
2. The COP shall carry out the functions under paragraph 1.a above by using any available Select Committee of Experts on the Evaluation of Anti-Money Laundering Measures (Moneyval) public summaries (for Moneyval countries) and any available FATF public summaries (for FATF countries), supplemented by periodic self assessment questionnaires, as appropriate. The monitoring procedure will deal with areas covered by this Convention only in respect of those areas which are not covered by other relevant international standards on which mutual evaluations are carried out by the FATF and Moneyval.
3. If the COP concludes that it requires further information in the discharge of its functions, it shall liaise with the Party concerned, taking advantage, if so required by the COP, of the procedure and mechanism of Moneyval. The Party concerned shall then report back to the COP. The COP shall on this basis decide whether or not to carry out a more in-depth assessment of the position of the Party concerned. This may, but need not necessarily, involve, a country visit by an evaluation team.
4. In case of a dispute between Parties as to the interpretation or application of the Convention, they shall seek a settlement of the dispute through negotiation or any other peaceful means of their choice, including submission of the dispute to the COP, to an arbitral tribunal whose decisions shall be binding upon the Parties, or to the International Court of Justice, as agreed upon by the Parties concerned.
5. The COP shall adopt its own rules of procedure.
6. The Secretary General of the Council of Europe shall convene the COP not later than one year following the entry into force of this Convention. Thereafter, regular meetings of the COP shall be held in accordance with the rules of procedure adopted by the COP.

CHAPITRE VI

SUIVI DE LA MISE EN ŒUVRE ET RÈGLEMENT DES
DIFFÉRENDS

Article 48

Suivi de la mise en œuvre et règlement des différends

1. Le Conférence des Parties est responsable du suivi de la mise en œuvre de cette Convention. La Conférence des Parties:
 - a. contrôle la mise en œuvre appropriée de cette Convention par les Parties;
 - b. peut, à la demande d'une Partie, donner un avis sur toute question concernant l'interprétation et l'application de la Convention.
2. La Conférence des Parties exerce les missions prévues au paragraphe 1.a en utilisant les résumés publics disponibles du Comité d'experts restreint sur l'évaluation des mesures anti-blanchiment (Moneyval) (pour les Etats membres de Moneyval) et ceux du GAFI (pour les Etats membres du GAFI), complétés, le cas échéant, par des questionnaires d'auto évaluation périodiques. La procédure d'évaluation portera uniquement sur des domaines couverts par cette Convention qui ne sont pas déjà couverts par d'autres normes internationales, pour lesquelles des évaluations mutuelles sont réalisées par le GAFI et Moneyval.
3. Si la Conférence des Parties estime qu'elle a besoin d'informations complémentaires pour mener à bien ses missions, elle consulte la Partie concernée en s'appuyant, si elle en décide ainsi, sur les mécanismes et les procédures de Moneyval. La Partie concernée communique ensuite ses éléments de réponse à la Conférence des Parties. Sur la base de ces éléments, la Conférence des Parties détermine s'il convient de réaliser une évaluation plus approfondie de la situation de la Partie concernée. Ceci peut, mais ne doit pas nécessairement inclure des visites sur place par une équipe d'évaluation.
4. En cas de différend entre les Parties sur l'interprétation ou l'application de la Convention, les Parties s'efforceront de parvenir à un règlement du différend par la négociation ou tout autre moyen pacifique de leur choix, y compris la soumission du différend à la Conférence des Parties, à un tribunal arbitral qui prendra des décisions qui lieront les Parties au différend, ou à la Cour internationale de justice, selon un accord commun par les Parties concernées.
5. La Conférence des Parties adopte ses propres règles de procédure.
6. Le Secrétaire Général du Conseil de l'Europe convoque la Conférence des Parties au plus tard un an après l'entrée en vigueur de la Convention. Des réunions périodiques sont ensuite tenues conformément aux règles de procédure adoptées par la Conférence des Parties.

CHAPTER VII
FINAL PROVISIONS

Article 49

Signature and entry into force

1. The Convention shall be open for signature by the member States of the Council of Europe, the European Community and non-member States which have participated in its elaboration. Such States or the European Community may express their consent to be bound by:

- a. signature without reservation as to ratification, acceptance or approval; or
- b. signature subject to ratification, acceptance or approval, followed by ratification, acceptance or approval.

2. Instruments of ratification, acceptance or approval shall be deposited with the Secretary General of the Council of Europe.

3. This Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date on which 6 signatories, of which at least four are member States of the Council of Europe, have expressed their consent to be bound by the Convention in accordance with the provisions of paragraph 1.

4. In respect of any Signatory which subsequently expresses its consent to be bound by it, the Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of the expression of its consent to be bound by the Convention in accordance with the provisions of paragraph 1.

5. No Party to the 1990 Convention may ratify, accept or approve this Convention without considering itself bound by at least the provisions corresponding to the provisions of the 1990 Convention to which it is bound.

6. As from its entry into force, Parties to this Convention, which are at the same time Parties to the 1990 Convention:

- a. shall apply the provisions of this Convention in their mutual relationships;
- b. shall continue to apply the provisions of the 1990 Convention in their relations with other Parties to the said Convention, but not to the present Convention.

Article 50

Accession to the Convention

1. After the entry into force of this Convention, the Committee of Ministers of the Council of Europe, after consulting the Parties to the

CHAPITRE VII

DISPOSITIONS FINALES

Article 49

Signature et entrée en vigueur

1. La Convention est ouverte à la signature des Etats membres du Conseil de l'Europe, de la Communauté européenne et des Etats non membres qui ont participé à son élaboration. Ces Etats ou la Communauté européenne peuvent exprimer leur consentement à être liés par:
 - a. signature sans réserve de ratification, d'acceptation ou d'approbation; ou
 - b. signature, sous réserve de ratification, d'acceptation ou d'approbation, suivie de ratification, d'acceptation ou d'approbation.
2. Les instruments de ratification, d'acceptation ou d'approbation seront déposés près le Secrétaire Général du Conseil de l'Europe.
3. La présente Convention entrera en vigueur le premier jour du mois qui suit l'expiration d'une période de trois mois après la date à laquelle six signataires, dont au moins quatre Etats membres du Conseil de l'Europe, auront exprimé leur consentement à être liés par la Convention, conformément aux dispositions du paragraphe 1.
4. Pour tout Signataire qui exprimera ultérieurement son consentement à être lié par la Convention, celle-ci entrera en vigueur le premier jour du mois qui suit l'expiration d'une période de trois mois après la date de l'expression de son consentement à être lié par la Convention conformément aux dispositions du paragraphe 1.
5. Aucune Partie à la Convention de 1990 ne peut ratifier, accepter ou approuver la présente Convention sans se considérer liée au moins par les dispositions correspondant aux dispositions de la Convention de 1990, auxquelles elle est liée.
6. Dès l'entrée en vigueur de la Convention, les Parties à cette Convention, qui sont également Parties à la Convention de 1990:
 - a. appliqueront les dispositions de cette Convention dans leurs relations mutuelles;
 - b. continueront à appliquer les dispositions de la Convention de 1990 dans leurs relations avec d'autres Parties à ladite Convention, qui ne sont pas Parties à cette Convention.

Article 50

Adhésion à la Convention

1. Après l'entrée en vigueur de cette Convention, le Comité des Ministres du Conseil de l'Europe pourra, après avoir consulté les Parties

Convention, may invite any State not a member of the Council and not having participated in its elaboration to accede to this Convention, by a decision taken by the majority provided for in Article 20.d. of the Statute of the Council of Europe and by the unanimous vote of the representatives of the Parties entitled to sit on the Committee.

2. In respect of any acceding State, the Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of deposit of the instrument of accession with the Secretary General of the Council of Europe.

Article 51

Territorial application

1. Any State or the European Community may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, specify the territory or territories to which the Convention shall apply.

2. Any Party may, at any later date, by a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, extend the application of the Convention to any other territory specified in the declaration. In respect of such territory the Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of receipt of such declaration by the Secretary General.

3. Any declaration made under the two preceding paragraphs may, in respect of any territory specified in such declaration, be withdrawn by a notification addressed to the Secretary General. The withdrawal shall become effective on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of receipt of such notification by the Secretary General.

Article 52

Relationship to other conventions and agreements

1. This Convention does not affect the rights and undertakings of Parties derived from international multilateral instruments concerning special matters.

2. The Parties to this Convention may conclude bilateral or multilateral agreements with one another on the matters dealt with in this Convention, for the purposes of supplementing or strengthening its provisions or facilitating the application of the principles embodied in it.

3. If two or more Parties have already concluded an agreement or treaty in respect of a subject which is dealt with in this Convention or

à la Convention, inviter tout Etat non membre du Conseil à adhérer à la présente Convention par une décision prise à la majorité prévue à l'article 20.d du Statut du Conseil de l'Europe et à l'unanimité des représentants des Parties ayant le droit de siéger au Comité.

2. Pour tout Etat adhérent, la Convention entrera en vigueur le premier jour du mois qui suit l'expiration d'une période de trois mois après la date de dépôt de l'instrument d'adhésion près le Secrétaire Général du Conseil de l'Europe.

Article 51

Application territoriale

1. Tout Etat ou le Communauté européenne pourra, au moment de la signature ou au moment du dépôt de son instrument de ratification, d'acceptation, d'approbation ou d'adhésion, désigner le ou les territoires auxquels s'appliquera la Convention.

2. Toute Partie pourra, à tout autre moment par la suite, par une déclaration adressée au Secrétaire Général du Conseil de l'Europe, étendre l'application de cette Convention à tout autre territoire désigné dans la déclaration. La Convention entrera en vigueur à l'égard de ce territoire le premier jour du mois qui suit l'expiration d'une période de trois mois après la date de réception de la déclaration par le Secrétaire Général.

3. Toute déclaration faite en vertu des deux paragraphes précédents pourra être retirée, en ce qui concerne tout territoire désigné dans cette déclaration, par notification adressée au Secrétaire Général. Le retrait prendra effet le premier jour du mois qui suit l'expiration d'une période de trois mois après la date de réception de la notification par le Secrétaire Général.

Article 52

Relations avec d'autres conventions et accords

1. Cette Convention ne porte pas atteinte aux droits et obligations des Parties découlant d'instruments internationaux multilatéraux concernant des questions particulières.

2. Les Parties à la présente Convention pourront conclure entre elles des accords bilatéraux ou multilatéraux relatifs aux questions réglées par la présente Convention, aux fins de compléter ou de renforcer les dispositions de celle-ci ou pour faciliter l'application des principes qu'elle consacre.

3. Lorsque deux Parties ou plus ont déjà conclu un accord ou un traité sur un sujet couvert par la présente Convention, ou lorsqu'elles ont éta-

otherwise have established their relations in respect of that subject, they shall be entitled to apply that agreement or treaty or to regulate these relations accordingly, in lieu of the Convention, if it facilitates international co-operation.

4. Parties which are members of the European Union shall, in their mutual relations, apply Community and European Union rules in so far as there are Community or European Union rules governing the particular subject concerned and applicable to the specific case, without prejudice to the object and purpose of the present Convention and without prejudice to its full application with other Parties.

Article 53

Declarations and reservations

1. Any State or the European Community may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, make one or more of the declaration provided for in Article 3, paragraph 2, Article 9, paragraph 4, Article 17, paragraph 5, Article 24, paragraph 3, Article 31, paragraph 2, Article 35, paragraphs 1 and 3 and Article 42, paragraph 2.

2. Any State or the European Community may also, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, by a declaration addressed to the Secretary General, reserve its right not to apply, in part or in whole, the provisions of Article 7, paragraph 2, sub-paragraph c; Article 9, paragraph 6; Article 46, paragraph 5; and Article 47.

3. Any State or the European Community may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, declare the manner in which it intends to apply Articles 17 and 19 of this Convention, particularly taking into account applicable international agreements in the field of international co-operation in criminal matters. It shall notify any changes in this information to the Secretary General of the Council of Europe.

4. Any State or the European Community may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, declare:

- a. that it will not apply Article 3, paragraph 4 of this Convention; or
- b. that it will apply Article 3, paragraph 4 of this Convention only partly; or
- c. the manner in which it intends to apply Article 3, paragraph 4 of this Convention.

It shall notify any changes in this information to the Secretary General of the Council of Europe.

bli d'une autre manière leurs relations sur ce sujet, elles auront la faculté d'appliquer ledit accord, traité ou arrangement au lieu de la Convention, si cela facilite la coopération internationale.

4. Les Parties qui sont membres de l'Union européenne appliquent, dans leurs relations mutuelles, les règles de la Communauté et de l'Union européenne dans la mesure où il existe des règles de la Communauté ou de l'Union européenne régissant le sujet particulier concerné et applicables au cas d'espèce, sans préjudice de l'objet et du but de la présente Convention et sans préjudice de son entière application à l'égard des autres Parties.

Article 53

Déclaration et réserves

1. Tout Etat ou la Communauté européenne peut, au moment de la signature ou au moment du dépôt de son instrument de ratification, d'acceptation, d'approbation ou d'adhésion, formuler une ou plusieurs des déclarations prévues aux articles 3, paragraphe 2; 9, paragraphe 4; 17, paragraphe 5; 24, paragraphe 3; 31, paragraphe 2; 35, paragraphes 1 et 3; et 42, paragraphe 2.

2. Tout Etat ou la Communauté européenne peut également, au moment de la signature ou au moment du dépôt de son instrument de ratification, d'acceptation, d'approbation ou d'adhésion, par une déclaration adressée au Secrétaire Général du Conseil de l'Europe, déclarer qu'il n'appliquera pas, en tout ou en partie, les dispositions des articles 7, paragraphe 2, alinéa c; 9, paragraphe 6; 46, paragraphe 5; et 47.

3. Tout Etat ou la Communauté européenne peut, au moment de la signature ou au moment du dépôt de son instrument de ratification, d'acceptation, d'approbation ou d'adhésion, déclarer la manière dont il ou elle appliquera les articles 17 et 19 de cette Convention, eu égard notamment aux accords internationaux applicables dans le domaine de la coopération internationale en matière pénale. Il ou elle notifiera tout changement de cette information au Secrétaire Général du Conseil de l'Europe.

4. Tout Etat ou la Communauté européenne peut, au moment de la signature ou au moment du dépôt de son instrument de ratification, d'acceptation, d'approbation ou d'adhésion, déclarer:

- a. qu'il ou elle n'appliquera pas l'article 3, paragraphe 4; ou
- b. qu'il ou elle appliquera l'article 3, paragraphe 4 seulement en partie; ou
- c. la manière dont il ou elle appliquera l'article 3, paragraphe 4.

Il ou elle notifiera tout changement de cette information au Secrétaire Général du Conseil de l'Europe.

5. No other reservation may be made.

6. Any Party which has made a reservation under this article may wholly or partly withdraw it by means of a notification addressed to the Secretary General of the Council of Europe. The withdrawal shall take effect on the date of receipt of such notification by the Secretary General.

7. A Party which has made a reservation in respect of a provision of the Convention may not claim the application of that provision by any other Party; it may, however, if its reservation is partial or conditional, claim the application of that provision in so far as it has itself accepted it.

Article 54

Amendments

1. Amendments to the Convention may be proposed by any Party, and shall be communicated by the Secretary General of the Council of Europe to the member States of the Council of Europe, to the European Community and to every non-member State which has acceded to or has been invited to accede to this Convention in accordance with the provisions of Article 50.

2. Any amendment proposed by a Party shall be communicated to the European Committee on Crime Problems (CDPC) which shall submit to the Committee of Ministers its opinion on that proposed amendment.

3. The Committee of Ministers shall consider the proposed amendment and the opinion submitted by the CDPC and may adopt the amendment by the majority provided for in Article 20.d of the Statute of the Council of Europe.

4. The text of any amendment adopted by the Committee of Ministers in accordance with paragraph 3 of this article shall be forwarded to the Parties for acceptance.

5. Any amendment adopted in accordance with paragraph 3 of this article shall come into force on the thirtieth day after all Parties have informed the Secretary General of their acceptance thereof.

6. In order to update the categories of offences contained in the appendix, as well as amend Article 13, amendments may be proposed by any Party or by the Committee of Ministers. They shall be communicated by the Secretary General of the Council of Europe to the Parties.

7. After having consulted the Parties which are not members of the Council of Europe and, if necessary the CDPC, the Committee of Ministers may adopt an amendment proposed in accordance with paragraph 6 by the majority provided for in Article 20.d of the Statute of the Coun-

5. Aucune autre réserve n'est admise.

6. Toute Partie qui a formulé une réserve en vertu de cet article peut la retirer en tout ou en Partie, en adressant une notification au Secrétaire Général du Conseil de l'Europe. Le retrait prendra effet à la date de réception de la notification par le Secrétaire Général.

7. La Partie qui a formulé une réserve au sujet d'une disposition de la Convention ne peut prétendre à l'application de cette disposition par une autre Partie; elle peut, si la réserve est Partielle ou conditionnelle, prétendre à l'application de cette disposition dans la mesure où elle l'a acceptée.

Article 54

Amendements

1. Des amendements à la Convention peuvent être proposés par chaque Partie et toute proposition sera communiquée par le Secrétaire Général du Conseil de l'Europe aux Etats membres du Conseil de l'Europe, à la Communauté européenne et à chaque Etat non membre qui a adhéré ou a été invité à adhérer à la présente Convention conformément aux dispositions de l'article 50.

2. Tout amendement proposé par une Partie est communiqué au Comité européen pour les problèmes criminels (CDPC) qui soumet au Comité des Ministres son avis sur l'amendement proposé.

3. Le Comité des Ministres examine l'amendement proposé et l'avis soumis par le CDPC, et peut adopter l'amendement à la majorité prévue à l'article 20.d du Statut du Conseil de l'Europe.

4. Le texte de tout amendement adopté par le Comité des Ministres conformément au paragraphe 3 du présent article est transmis aux Parties pour acceptation.

5. Tout amendement adopté conformément au paragraphe 3 du présent article entrera en vigueur le trentième jour après que toutes les Parties auront informé le Secrétaire Général qu'elles l'ont accepté.

6. Afin d'actualiser les catégories infractions mentionnés à l'annexe, ainsi que d'amender l'article 13, des amendements peuvent être proposés par toute Partie ou par le Comité des Ministres. Ils sont communiqués par le Secrétaire Général du Conseil de l'Europe aux Parties.

7. Après avoir consulté les Parties qui ne sont pas membres du Conseil de l'Europe et si nécessaire le CDPC, le Comité des Ministres peut adopter un amendement proposé en conformité avec le paragraphe 6 à la majorité prévue à l'article 20.d du Statut du Conseil de l'Europe.

cil of Europe. The amendment shall enter into force following the expiry of a period of one year after the date on which it has been forwarded to the Parties. During this period, any Party may notify the Secretary General of any objection to the entry into force of the amendment in its respect.

8. If one-third of the Parties notifies the Secretary General of an objection to the entry into force of the amendment, the amendment shall not enter into force.

9. If less than one-third of the Parties notifies an objection, the amendment shall enter into force for those Parties which have not notified an objection.

10. Once an amendment has entered into force in accordance with paragraphs 6 to 9 of this article and a Party has notified an objection to it, this amendment shall come into force in respect of the Party concerned on the first day of the month following the date on which it has notified the Secretary General of the Council of Europe of its acceptance. A Party which has made an objection may withdraw it at any time by notifying it to the Secretary General of the Council of Europe.

11. If an amendment has been adopted by the Committee of Ministers, a State or the European Community may not express their consent to be bound by the Convention, without accepting at the same time the amendment.

Article 55

Denunciation

1. Any Party may, at any time, denounce the Convention by means of a notification addressed to the Secretary General of the Council of Europe.

2. Such denunciation shall become effective on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of receipt of the notification by the Secretary General.

3. The present Convention shall, however, continue to apply to the enforcement under Article 23 of confiscation for which a request has been made in conformity with the provisions of the Convention before the date on which such a denunciation takes effect.

Article 56

Notifications

The Secretary General of the Council of Europe shall notify the member States of the Council of Europe, the European Community, the non-

Cet amendement entrera en vigueur à l'expiration d'une période d'un an à compter de la date à laquelle il aura été transmis aux Parties. Pendant ce délai, toute Partie pourra notifier au Secrétaire Général une objection à l'entrée en vigueur de l'amendement à son égard.

8. Si un tiers des Parties a notifié au Secrétaire Général du Conseil de l'Europe une objection à l'entrée en vigueur de l'amendement, celui-ci n'entre pas en vigueur.

9. Si moins d'un tiers des Parties a notifié une objection, l'amendement entre en vigueur pour les Etats contractants qui n'ont pas formulé d'objection.

10. Lorsqu'un amendement est entré en vigueur conformément aux paragraphes 6 à 9 du présent article et qu'une Partie a formulé une objection à cet amendement, celui-ci entrera en vigueur à l'égard de cette Partie le premier jour du mois suivant la date à laquelle elle aura notifié son acceptation au Secrétaire Général du Conseil de l'Europe. Toute Partie qui a formulé une objection peut la retirer à tout moment en adressant une notification au Secrétaire Général du Conseil de l'Europe.

11. Si un amendement a été adopté par le Comité des Ministres, un Etat ou la Communauté européenne ne peut pas exprimer son consentement à être lié par la Convention sans avoir accepté, en même temps, les amendements.

Article 55

Dénonciation

1. Toute Partie peut, à tout moment, dénoncer la présente Convention en adressant une notification au Secrétaire Général du Conseil de l'Europe.

2. La dénonciation prendra effet le premier jour du mois qui suit l'expiration d'une période de trois mois après la date de réception de la notification par le Secrétaire Général.

3. Toutefois, la Convention continue de s'appliquer à l'exécution, en vertu de l'article 23, d'une confiscation demandée conformément à ses dispositions avant que la dénonciation ne prenne effet.

Article 56

Notifications

Le Secrétaire Général du Conseil de l'Europe notifiera aux Etats membres du Conseil de l'Europe, à la Communauté européenne, aux

member States which have participated in the elaboration of the Convention, any State invited to accede to it and any other Party to the Convention of:

- a. any signature;
- b. the deposit of any instrument of ratification, acceptance, approval or accession;
- c. any date of entry into force of the Convention in accordance with Articles 49 and 50;
- d. any declaration or reservation made under Article 53;
- e. any other act, notification or communication relating to the Convention.

IN WITNESS whereof the undersigned, being duly authorised thereto, have signed this Convention.

DONE at Warsaw, this 16th day of May 2005, in English and in French, both texts being equally authentic, in a single copy which shall be deposited in the archives of the Council of Europe. The Secretary General of the Council of Europe shall transmit certified copies to each member State of the Council of Europe, to the European Community, to the non-member States which have participated in the elaboration of the Convention and to any State invited to accede to it.

Etats non membres qui ont participé à l'élaboration de cette Convention, à tout Etat invité à adhérer à celle-ci et à toute Partie à la Convention:

- a. toute signature;
- b. le dépôt de tout instrument de ratification, d'acceptation, d'approbation ou d'adhésion;
- c. toute date d'entrée en vigueur de la Convention conformément à ses articles 49 et 50;
- d. toute déclaration ou réserve en vertu de l'article 53;
- e. tout autre acte, notification ou communication ayant trait à la Convention.

EN FOI de quoi, les soussignés, dûment autorisés à cet effet, ont signé la présente Convention.

FAIT à Varsovie, le 16 mai 2005, en français et en anglais, les deux textes faisant également foi, en un seul exemplaire qui sera déposé dans les archives du Conseil de l'Europe. Le Secrétaire Général du Conseil de l'Europe en communiquera copie certifiée conforme à chacun des Etats membres du Conseil de l'Europe, à la Communauté européenne, aux Etats non membres qui ont participé à l'élaboration de cette Convention et à tout Etat invité à adhérer à celle-ci.

Appendix

a	participation in an organised criminal group and racketeering;
b	terrorism, including financing of terrorism;
c	trafficking in human beings and migrant smuggling;
d	sexual exploitation, including sexual exploitation of children;
e	illicit trafficking in narcotic drugs and psychotropic substances;
f	illicit arms trafficking;
g	illicit trafficking in stolen and other goods;
h	corruption and bribery;
i	fraud;
j	counterfeiting currency;
k	counterfeiting and piracy of products;
l	environmental crime;
m	murder, grievous bodily injury;
n	kidnapping, illegal restraint and hostage-taking;
o	robbery or theft;
p	smuggling;
q	extortion;
r	forgery;
s	piracy; and
t	insider trading and market manipulation.

Annexe

a	la participation à un groupe criminel organisé;
b	le terrorisme, y compris le financement du terrorisme;
c	la traite d'êtres humains et le trafic illicite de migrants;
d	l'exploitation sexuelle, y compris celle des enfants;
e	le trafic illicite de stupéfiants et de substances psychotropes;
f	le trafic d'armes;
g	le trafic illicite de biens volés et autres biens;
h	la corruption;
i	la fraude et l'escroquerie;
j	la contrefaçon de monnaie;
k	la contrefaçon et le piratage de produits;
l	les crimes et les délits contre l'environnement;
m	les meurtres et les blessures corporelles graves;
n	l'enlèvement, la séquestration et la prise d'otages;
o	le vol;
p	la contrebande;
q	l'extorsion;
r	le faux;
s	la piraterie;
t	les délits d'initiés et la manipulation de marchés boursiers.

C. VERTALING

Verdrag van de Raad van Europa inzake het witwassen, de opsporing, de inbeslagneming en de confiscatie van opbrengsten van misdrijven en de financiering van terrorisme

Warschau, 16-05-2005

Preamble

De lidstaten van de Raad van Europa en de andere Staten die dit Verdrag hebben ondertekend,

Overwegende dat het doel van de Raad van Europa is het tot stand brengen van een grotere eenheid tussen zijn leden;

Overtuigd van de noodzaak een gezamenlijk strafrechtelijk beleid te voeren dat is gericht op de bescherming van de maatschappij;

Overwegende dat de bestrijding van de zware criminaliteit, die in toenemende mate een internationaal probleem wordt, het gebruik van moderne en doeltreffende methoden vergt op internationaal niveau;

In de mening dat een van die methoden behelst de daders de opbrengsten van misdrijven alsmede hulpmiddelen om strafbare feiten te plegen, af te nemen;

Overwegende dat voor de verwezenlijking van dat doel tevens een goed functionerend systeem van internationale samenwerking moet worden opgezet;

Indachtig het Verdrag van de Raad van Europa inzake het witwassen, de opsporing, de inbeslagneming en de confiscatie van opbrengsten van misdrijven (ETS nr. 141, hierna te noemen „het Verdrag van 1990”);

Tevens in herinnering roepend Resolutie nr. 1373 (2001) betreffende gevaren voor de internationale vrede en veiligheid ten gevolge van terroristische handelingen, op 28 september 2001 aangenomen door de Veiligheidsraad van de Verenigde Naties, en daarvan in het bijzonder artikel 3, onderdeel d;

In herinnering roepend het Internationaal Verdrag ter bestrijding van de financiering van terrorisme, op 9 december 1999 aangenomen door de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties, en in het bijzonder de artikelen 2 en 4, waarin de Staten die Partij zijn bij dit Verdrag verplicht worden het financieren van terrorisme strafbaar te stellen;

Overtuigd van de noodzaak onverwijld maatregelen te nemen ten einde het bovengenoemde Internationaal Verdrag ter bestrijding van de financiering van terrorisme te bekrachtigen en ten volle uit te voeren;

Zijn het volgende overeengekomen:

HOOFDSTUK I

BEGRIPSOMSCHRIJVINGEN

Artikel 1

Begripsomschrijvingen

Voor de toepassing van dit Verdrag wordt verstaan onder:

- a. „opbrengsten”: elk economisch voordeel middellijk of onmiddellijk voortvloeiend uit of verworven door middel van strafbare feiten. Zij kunnen bestaan uit voorwerpen als omschreven in onderdeel b van dit artikel;
- b. „voorwerpen”: goederen van enigerlei aard, lichamenlijk of onlichamelijk, roerend of onroerend, alsmede rechtsbescheiden waaruit de eigendom of andere rechten ten aanzien van die goederen blijken;
- c. „hulpmiddelen”: alle voorwerpen die op enigerlei wijze, geheel of gedeeltelijk, zijn gebruikt of zijn bestemd om te worden gebruikt om één of meer strafbare feiten te begaan;
- d. „confiscatie”: een straf of maatregel opgelegd door een rechter na een procedure in verband met één of meer strafbare feiten, welke straf of maatregel leidt tot het blijvend ontnemen van de beschikkingsmacht over voorwerpen;
- e. „gronddelict”: elk strafbaar feit als gevolg waarvan opbrengsten zijn voortgekomen die het voorwerp kunnen worden van een delict als omschreven in artikel 9 van dit Verdrag;
- f. „financiële informatie-eenheid” (hierna te noemen „FIE”): een centrale, nationale instantie belast met het ontvangen van (en, voorzover toegestaan, verzoeken om), analyseren van en verspreiden onder de bevoegde autoriteiten van meldingen van financiële informatie
 - i. betreffende vermoedelijke opbrengsten en mogelijke financiering van terrorisme, of
 - ii. vereist krachtens de nationale wet- of regelgeving, teneinde het witwassen van geld en financieren van terrorisme te bestrijden;
- g. „bevriezing” of „inbeslagneming”, het tijdelijk verbieden van de overdracht, vernietiging, omzetting, vervreemding of verplaatsing van voorwerpen of het tijdelijk aanvaarden van het beheer van of zeggenschap over voorwerpen op basis van een door de rechter of andere bevoegde autoriteit afgegeven bevel;
- h. „financiering van terrorisme”, de handelingen genoemd in artikel 2 van het bovenaangehaalde Internationaal Verdrag ter bestrijding van de financiering van terrorisme.

HOOFDSTUK II

FINANCIERING VAN TERRORISME

Artikel 2

Toepassing van het Verdrag op de financiering van terrorisme

1. Elke Partij neemt de maatregelen van wetgevende aard en andere maatregelen die noodzakelijk zijn om haar in staat te stellen de bepalingen vervat in de hoofdstukken III, IV en V van dit Verdrag te kunnen toepassen op de financiering van terrorisme.

2. Elke Partij vergewist zich er in het bijzonder van dat zij in staat is voorwerpen van legale of illegale herkomst te zoeken, op te sporen, te identificeren, in beslag te nemen en te confisqueren, die op enige wijze, geheel of ten dele, zijn gebruikt of bestemd voor de financiering van terrorisme, of de opbrengsten van dit strafbare feit, en in de ruimst mogelijke mate daartoe rechtshulp te verlenen.

HOOFDSTUK III

MAATREGELEN TE NEMEN OP NATIONAAL NIVEAU

AFDELING 1 – ALGEMENE BEPALINGEN

Artikel 3

Maatregelen tot confiscatie

1. Elke Partij neemt de maatregelen van wetgevende aard en andere maatregelen die noodzakelijk zijn om haar in staat te stellen hulpmiddelen en opbrengsten, of voorwerpen waarvan de waarde overeenkomt met die opbrengsten en de witgewassen voorwerpen te confisqueren.

2. Mits het eerste lid van dit artikel van toepassing is op het witwassen van geld en de categorieën van strafbare feiten in de appendix bij het Verdrag, kan elke Partij, op het tijdstip van ondertekening of bij de nederlegging van haar akte van bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring of toetreding, door middel van een verklaring gericht aan de Secretaris-Generaal van de Raad van Europa, verklaren dat het eerste lid van dit artikel

a. slechts van toepassing is indien op het feit een vrijheidsstraf of een tot vrijheidsbeneming strekkende maatregel is gesteld van meer dan één jaar. Elke Partij kan evenwel ter zake van deze bepaling inzake de confiscatie van de opbrengsten uit fiscale misdrijven een verklaring indienen met het uitsluitende doel dergelijke opbrengsten te kunnen confisqueren, zowel nationaal als door middel van internationale

samenwerking, uit hoofde van nationale en internationale wetgeving inzake de terugvordering van belastingschulden; en/of

b. slechts van toepassing is op een lijst van omschreven strafbare feiten.

3. De Partijen kunnen voorzien in verplichte confiscatie ter zake van strafbare feiten waarop het stelsel van confiscatie van toepassing is. De Partijen kunnen onder deze bepaling in het bijzonder de strafbare feiten witwassen van geld, handel in verdovende middelen, mensenhandel en andere ernstige misdrijven begrijpen.

4. Elke Partij neemt de maatregelen van wetgevende aard en andere maatregelen die noodzakelijk zijn om haar in staat te stellen om te verlangen dat daders ter zake van een ernstig misdrijf of misdrijven als omschreven in het nationale recht, de herkomst van de vermeende opbrengsten of andere voorwerpen die vatbaar zijn voor confiscatie aantonen voorzover een dergelijk vereiste verenigbaar is met de beginselen van haar nationale recht.

Artikel 4

Onderzoeksmaatregelen en voorlopige maatregelen

Elke Partij neemt de maatregelen van wetgevende aard en andere maatregelen die noodzakelijk zijn om haar in staat te stellen voorwerpen die vatbaar zijn voor confiscatie overeenkomstig artikel 3 spoedig te identificeren, op te sporen, te bevroren of in beslag te nemen, in het bijzonder teneinde de tenuitvoerlegging van de confiscatie op een later tijdstip te vergemakkelijken.

Artikel 5

Bevriezing, inbeslagneming en confiscatie

Elke Partij neemt de maatregelen van wetgevende aard en andere maatregelen die noodzakelijk zijn teneinde te waarborgen dat de maatregelen inzake bevriezing, inbeslagneming en confiscatie voorts van toepassing zijn op:

- a. de voorwerpen waarin de opbrengsten zijn veranderd of omgezet;
- b. voorwerpen van rechtmatige herkomst, indien de opbrengsten geheel of ten dele zijn vermengd met dergelijke voorwerpen, tot de geschatte waarde van de vermengde opbrengsten;
- c. inkomsten of andere voordelen verkregen uit opbrengsten, van voorwerpen waarin de opbrengsten van misdrijven zijn veranderd of omgezet of van voorwerpen waarmee de opbrengsten van misdrijven zijn vermengd, tot de geschatte waarde van de vermengde opbrengsten, op dezelfde wijze en in dezelfde mate als opbrengsten.

Artikel 6

Beheer van bevroren of inbeslaggenomen voorwerpen

Elke Partij neemt de maatregelen van wetgevende aard en andere maatregelen die noodzakelijk zijn om een deugdelijk beheer van bevroren of inbeslaggenomen voorwerpen in overeenstemming met de artikelen 4 en 5 van dit Verdrag te waarborgen.

Artikel 7

Onderzoeksbevoegdheden en -technieken

1. Elke Partij neemt de wetgevende en andere maatregelen die nodig kunnen zijn om haar rechters of andere bevoegde autoriteiten de bevoegdheid te geven te bevelen dat bancaire, financiële of zakelijke gegevens worden overgelegd of in beslag genomen teneinde de in de artikelen 3, 4 en 5 bedoelde maatregelen uit te voeren. Partijen kunnen zich niet beroepen op het bankgeheim als reden om te weigeren overeenkomstig de bepalingen van dit artikel op te treden.

2. Onverminderd het eerste lid, neemt elke Partij de maatregelen van wetgevende aard en andere maatregelen die noodzakelijk zijn om haar in staat te stellen:

a. vast te stellen of een natuurlijke persoon of een rechtspersoon houder is van of uiteindelijk gerechtigde tot een of meer rekeningen, ongeacht de aard van die rekeningen, bij een bank gevestigd op haar grondgebied en indien zulks het geval is, alle gegevens van de geïdentificeerde rekeningen te verkrijgen;

b. de gegevens van aangeduide bankrekeningen en van bancaire handelingen te verkrijgen die in een bepaald tijdvak zijn uitgevoerd via een of meer aangeduide rekeningen, met inbegrip van de gegevens van rekeningen van waar de overboeking heeft plaatsgevonden of ontvangende rekeningen;

c. gedurende een omschreven tijdvak de banktransacties die via een of meer gespecificeerde rekeningen worden verricht te volgen; en

d. te waarborgen dat de banken niet aan de betreffende cliënt of andere derden bekend maken dat er informatie wordt gezocht of is verkregen ingevolge de onderdelen a, b of c, of dat er een onderzoek plaatsvindt.

De Partijen dienen te overwegen deze bepaling uit te breiden tot rekeningen die bij niet-bancaire financiële instellingen worden gehouden.

3. Elke Partij overweegt de maatregelen van wetgevende aard en andere maatregelen te nemen die noodzakelijk zijn om haar in staat te stellen speciale onderzoekstechnieken te gebruiken die het identificeren en opsporen van opbrengsten, en het vergaren van daarmee verbandhoudend bewijsmateriaal vergemakkelijken, zoals observatie, aftappen van telecommunicatiemiddelen, toegang tot computersystemen en bevelen tot het overleggen van bepaalde bescheiden.

Artikel 8

Rechtsmiddelen

Elke Partij neemt de maatregelen van wetgevende aard en andere maatregelen die noodzakelijk zijn om te bewerkstelligen dat de personen die worden getroffen door de in artikelen 3, 4 en 5 bedoelde maatregelen en de andere bepalingen in deze afdeling voor zover relevant, beschikken over doeltreffende rechtsmiddelen om hun rechten te beschermen.

Artikel 9

Witwasdelicten

1. Elke Partij neemt de maatregelen van wetgevende aard en andere maatregelen die noodzakelijk zijn om de volgende feiten, indien opzettelijk begaan, strafbaar te stellen krachtens haar nationale wetgeving:

a. de omzetting of overdracht van voorwerpen wetende dat deze voorwerpen opbrengsten zijn, met het oogmerk de illegale herkomst van de voorwerpen te verhelen of te verhullen of een persoon die bij het begaan van het gronddelict is betrokken, te helpen te ontkomen aan de wettelijke gevolgen van zijn daden;

b. het verhelen of verhullen van de werkelijke aard, oorsprong, vindplaats, vervreemding, verplaatsing, rechten op of de eigendom van voorwerpen, wetende dat deze voorwerpen opbrengsten zijn;

en, met inachtneming van haar grondwettelijke beginselen en de grondbeginselen van haar rechtsstelsel;

c. de verwerving, het bezit of het gebruik van voorwerpen, wetende, op het tijdstip van verkrijging, dat deze voorwerpen opbrengsten zijn;

d. deelneming aan, medeplichtigheid tot, samenspanning tot, poging tot, hulp aan, aanzetten tot, vergemakkelijken van, of het geven van raad met het oog op het begaan van één of meer van de in overeenstemming met dit artikel strafbaar gestelde feiten.

2. Voor de uitvoering of toepassing van het eerste lid van dit artikel:

a. doet niet terzake of het gronddelict onder de strafrechtelijke rechtsmacht van de Partij valt;

b. kan worden bepaald dat de in dat lid genoemde strafbare feiten niet van toepassing zijn op de personen die het gronddelict hebben begaan;

c. kunnen wetenschap van, oogmerk of opzet, vereist als bestanddeel van een in dat lid omschreven strafbaar feit worden afgeleid uit objectieve feitelijke omstandigheden.

3. Elke Partij kan de maatregelen van wetgevende aard en andere maatregelen nemen die noodzakelijk zijn om in haar nationale recht alle of sommige van de handelingen bedoeld in het eerste lid van dit artikel strafbaar te stellen, in de gevallen waarin de dader

- a. vermoedde dat de voorwerpen opbrengsten waren, en/of
- b. had moeten vermoeden dat de voorwerpen opbrengsten waren.

4. Mits het eerste lid van dit artikel van toepassing is op de categorieën van gronddelicten in de appendix bij het Verdrag, kan elke Staat of de Europese Gemeenschap, op het tijdstip van ondertekening of bij de nederlegging van zijn of haar akte van bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring of toetreding, door middel van een verklaring gericht aan de Secretaris-Generaal van de Raad van Europa, verklaren dat het eerste lid van dit artikel:

- a. slechts van toepassing is voorzover op het gronddelict tenminste een vrijheidsstraf of een tot vrijheidsbeneming strekkende maatregel met een maximum van meer dan een jaar is gesteld, of voor Partijen die een minimum drempelwaarde voor strafbare feiten hanteren binnen hun rechtsstelsel, voor zover op het feit een vrijheidsstraf is gesteld of een tot vrijheidsbeneming strekkende maatregel van meer dan zes maanden; en/of

- b. slechts van toepassing is op een lijst met omschreven gronddelicten; en/of

- c. in het nationale recht van de Partij van toepassing is op een categorie ernstige misdrijven.

5. Elke Partij bewerkstelligt dat een eerdere of gelijktijdige veroordeling terzake van het gronddelict geen voorwaarde is voor een veroordeling terzake van het witwassen van geld.

6. Elke Partij bewerkstelligt dat een veroordeling terzake van het witwassen van geld uit hoofde van dit artikel mogelijk is, indien bewezen is dat de voorwerpen, als bedoeld in het eerste lid, onderdeel a of b, van dit artikel, afkomstig zijn van een gronddelict, zonder dat nauwkeurig behoeft te worden vastgesteld van welk delict.

7. Elke Partij bewerkstelligt dat gronddelicten in het geval van het witwassen van geld mede gedragingen omvatten die hebben plaatsgevonden in een andere Staat, welke naar nationaal recht daar strafbaar zijn, en die een gronddelict zouden hebben gevormd indien zij op haar eigen grondgebied zouden hebben plaatsgevonden. Elke Partij kan echter bepalen dat als enige voorwaarde wordt gesteld dat de gedraging een gronddelict zou vormen indien deze op haar grondgebied zou hebben plaatsgevonden.

Artikel 10

Aansprakelijkheid van rechtspersonen

1. Elke Partij neemt de maatregelen van wetgevende aard en andere maatregelen die noodzakelijk zijn om zich ervan te vergewissen dat rechtspersonen aansprakelijk kunnen worden gesteld voor de krachtens dit Verdrag strafbaar gestelde feiten, wanneer deze ter hunner voordele

zijn gepleegd door een natuurlijke persoon, handelend ofwel individueel, ofwel als lid van een orgaan van de rechtspersoon, die binnen die rechtspersoon een leidinggevende functie vervult, die gebaseerd is op

- a. een bevoegdheid om de rechtspersoon te vertegenwoordigen; of
- b. een bevoegdheid om in naam van de rechtspersoon beslissingen te nemen; of
- c. een bevoegdheid om controle binnen de rechtspersoon uit te oefenen,

alsmede voor de deelname van een dergelijk natuurlijk persoon als medeplichtige aan of uitlokker van het plegen van de bovenvermelde strafbare feiten.

2. Afgezien van de reeds in het eerste lid voorziene gevallen, neemt elke Partij de noodzakelijke maatregelen om zich ervan te vergewissen dat een rechtspersoon aansprakelijk kan worden gesteld, wanneer het gebrek aan toezicht of controle van de kant van een natuurlijke persoon als bedoeld in het eerste lid het plegen van een in het eerste lid genoemde strafbare feiten ten voordele van genoemde rechtspersoon door een aan zijn gezag onderworpen natuurlijk persoon mogelijk heeft gemaakt.

3. De aansprakelijkheid van een rechtspersoon op grond van dit artikel sluit strafrechtelijke vervolging van de natuurlijke personen, daders, uitlokkers of medeplichtigen, van of aan de in het eerste lid genoemde strafbare feiten, niet uit.

4. Elke Partij bewerkstelligt dat rechtspersonen die aansprakelijk worden gesteld in overeenstemming met dit artikel, onderworpen worden aan doeltreffende, evenredige en afschrikkende strafrechtelijke of niet-strafrechtelijke sancties of maatregelen, met inbegrip van geldelijke sancties.

Artikel 11

Eerdere beslissingen

Elke Partij neemt de maatregelen van wetgevende aard en andere maatregelen die noodzakelijk zijn om bij het bepalen van de strafmaat, rekening te kunnen houden met onherroepelijke uitspraken, tegen een natuurlijk persoon of een rechtspersoon gedaan in een andere Partij, ter zake van krachtens dit Verdrag strafbaar gestelde feiten.

AFDELING 2 – FINANCIËLE INLICHTINGEN-EENHEID (FIE) EN PREVENTIE

Artikel 12

Financiële inlichtingen-eenheid (FIE)

1. Elke Partij neemt de maatregelen van wetgevende aard en andere maatregelen die noodzakelijk zijn om een FIE in te stellen als omschreven in dit Verdrag.

2. Elke Partij neemt de maatregelen van wetgevende aard en andere maatregelen die noodzakelijk zijn om zich ervan te vergewissen dat haar FIE rechtstreeks of onrechtstreeks, tijdig toegang heeft tot de financiële en administratieve informatie, alsmede strafrechtelijke gegevens, die zij nodig heeft teneinde haar taken te kunnen vervullen, in het bijzonder het analyseren van meldingen van verdachte transacties.

Artikel 13

Maatregelen ter voorkoming van witwassen

1. Elke Partij neemt de maatregelen van wetgevende aard en andere maatregelen die noodzakelijk zijn om een allesomvattend nationaal stelsel van regelgeving en toezicht of monitoring te vormen, teneinde het witwassen van geld te voorkomen en zal daarbij rekening houden met de toepasselijke internationale normen, en in het bijzonder de aanbevelingen aangenomen door de Financial Action Task Force on Money Laundering (FATF).

2. Daartoe neemt elke Partij in het bijzonder de maatregelen van wetgevende aard en andere maatregelen die noodzakelijk zijn om:

a. van natuurlijke personen en rechtspersonen die zich bezighouden met activiteiten die met een grote mate van waarschijnlijkheid kunnen worden gebruikt voor het witwassen van geld, in het kader van de uitoefening van deze activiteiten te kunnen vereisen dat:

- i. zij de identiteit van hun cliënten, en indien van toepassing die van hun uiteindelijk gerechtigden, vaststellen en verifiëren, voortdurend voldoende zorgvuldigheid betrachten in de zakelijke relaties, en daarbij rekening houdende met mogelijke risico's;
- ii. zij verdenkingen van het witwassen van geld melden, met het respecteren van wettelijke geheimhoudingsplichten;
- iii. zij ondersteunende maatregelen nemen, zoals het bewaren van documentatie inzake de identificatie van cliënten en transacties, het trainen van personeel en het instellen van beleid en interne procedures, waar nodig toegesneden op de omvang en aard van de activiteiten;

b. indien van toepassing de personen bedoeld in onderdeel a te verbieden om te onthullen dat een melding van een verdachte transactie of daarop betrekking hebbende informatie is verzonden of dat er onderzoek wordt of mogelijk zal worden ingesteld naar het witwassen van geld;

c. te waarborgen dat op de natuurlijke personen en rechtspersonen bedoeld in onderdeel a effectieve monitoringsystemen van toepassing zijn en waar nodig toezicht wordt uitgeoefend, teneinde te verzekeren dat zij voldoen aan de vereisten om het witwassen van geld te bestrijden, desgewenst aan de hand van een risico-analyse.

3. Daartoe neemt elke Partij tevens de maatregelen van wetgevende aard en andere maatregelen die noodzakelijk zijn om omvangrijke fysieke grensoverschrijdende transporten van contant geld en verhandelbare waardepapieren aan toonder op te sporen.

Artikel 14

Opschorting van binnenlandse verdachte transacties

Elke Partij neemt de maatregelen van wetgevende aard en andere maatregelen die noodzakelijk zijn om de FIE, of, indien van toepassing, andere bevoegde autoriteiten of organen in staat te stellen onverwijld maatregelen te treffen, indien er een verdenking bestaat dat een transactie verband houdt met het witwassen van geld, teneinde de transactie op te schorten of er de goedkeuring aan te onthouden opdat deze geen doorgang vindt, kan worden geanalyseerd en de verdenking kan worden bevestigd. Elke Partij kan dergelijke maatregelen beperken tot gevallen waarin er melding is gedaan van een verdachte transactie. Op de maximum duur van een opschorting of het onthouden van goedkeuring aan een transactie zijn bepalingen van het nationale recht van toepassing.

HOOFDSTUK IV

INTERNATIONALE SAMENWERKING

AFDELING 1 – BEGINSLEN VAN INTERNATIONALE SAMENWERKING

Artikel 15

Algemene beginselen en maatregelen ten behoeve van internationale samenwerking

1. De Partijen werken in zo ruim mogelijke mate met elkaar samen ten behoeve van onderzoeken en procedures gericht op de confiscatie van hulpmiddelen en opbrengsten.

2. Elke Partij neemt de maatregelen van wetgevende aard en andere maatregelen die noodzakelijk zijn om haar in staat te stellen om onder de in dit hoofdstuk vervatte voorwaarden, te voldoen aan verzoeken:

a. om confiscatie van bepaalde voorwerpen die opbrengsten of hulpmiddelen zijn, alsmede om de confiscatie van opbrengsten, bestaande in de verplichting een geldbedrag te betalen dat overeenkomt met de waarde van de opbrengsten;

b. om bijstand ten behoeve van onderzoeken en voorlopige maatregelen met het oog op één van de vormen van confiscatie genoemd onder onderdeel *a* hierboven.

3. De in het tweede lid, onderdeel b, verzochte bijstand ten behoeve van onderzoeken en voorlopige maatregelen wordt verschaft op grond van en in overeenstemming met het nationale wetgeving van de aange-

zochte Partij. Indien in het verzoek om een van deze maatregelen formaliteiten of procedures zijn omschreven die noodzakelijk zijn uit hoofde van het recht van de verzoekende Partij, dient de aangezochte Partij daar, ook wanneer deze daarmee onbekend is, zo veel mogelijk aan te voldoen, tenzij de verzochte handelingen in strijd zijn met fundamentele beginselen van het nationale recht van de aangezochte Partij.

4. Elke Partij neem de maatregelen van wetgevende aard en andere maatregelen die noodzakelijk zijn om zich ervan te vergewissen dat de verzoeken van andere Partijen om opbrengsten en hulpmiddelen te identificeren, op te sporen, te bevrozen of in beslag te nemen dezelfde prioriteit krijgen als verzoeken gedaan in het kader van nationale procedures.

AFDELING 2 – HULP BIJ DE OPSPORING

Artikel 16

Verplichting tot rechtshulp

De Partijen verlenen elkaar, op verzoek, in zo ruim mogelijke mate rechtshulp bij de identificatie en opsporing van hulpmiddelen, opbrengsten en andere voorwerpen die vatbaar zijn voor confiscatie. Deze rechtshulp omvat onder meer elke maatregel betreffende het verschaffen en veilig stellen van bewijs met betrekking tot het bestaan, de vindplaats of verplaatsing, de aard, de juridische status of de waarde van bovengenoemde voorwerpen.

Artikel 17

Verzoeken om informatie over bankrekeningen

1. Elke Partij neemt, onder de voorwaarden vervat in dit artikel, de maatregelen die noodzakelijk zijn om naar aanleiding van een verzoek gezonden door een andere Partij, vast te stellen of een natuurlijke of een rechtspersoon die het voorwerp is van een strafrechtelijk onderzoek, een of meer rekeningen, ongeacht van de aard van de rekeningen, aanhoudt of daarover zeggenschap heeft bij een bank die gevestigd is op haar grondgebied en verschaft, indien zulks het geval is, de gegevens van de geïdentificeerde rekeningen.

2. De in dit artikel vervatte verplichting is uitsluitend van toepassing voorzover de gegevens in het bezit zijn van de bank die de rekening beheert.

3. In aanvulling op de vereisten van artikel 37, dient de verzoekende Partij in het verzoek:

a. te vermelden waarom zij de verzochte gegevens van wezenlijk belang acht voor het strafrechtelijke onderzoek naar het strafbare feit;

b. te vermelden op welke gronden zij aanneemt dat banken op het grondgebied van de aangezochte Partij de rekening beheren en daarbij in zo ruim mogelijke mate aan te geven welke banken en/of rekeningen daar mogelijk bij betrokken zijn; en

c. alle beschikbare aanvullende informatie op te nemen die de uitvoering van het verzoek zou kunnen vergemakkelijken.

4. De aangezochte Partij kan aan uitvoering van een verzoek dezelfde voorwaarden verbinden als gesteld worden aan verzoeken om huiszoeking en inbeslagneming.

5. Elke Staat of de Europese Gemeenschap kan op het tijdstip van ondertekening of bij de nederlegging van zijn of haar akte van bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring of toetreding, door middel van een verklaring gericht aan de Secretaris-Generaal van de Raad van Europa, verklaren dat dit artikel uitsluitend van toepassing is op de categorieën misdrijven omschreven in de lijst opgenomen in de appendix bij dit Verdrag.

6. De Partijen kunnen deze bepaling uitbreiden tot rekeningen die bij niet-bancaire financiële instellingen worden aangehouden. Aan een dergelijke uitbreiding kan het beginsel van wederkerigheid worden verbonden.

Artikel 18

Verzoeken om informatie inzake bancaire transacties

1. Op verzoek van een andere Partij, verstrekt de aangezochte Partij de gegevens van aangeduide bankrekeningen en van banktransacties die in een bepaald tijdvak zijn uitgevoerd met een of meer in het verzoek aangeduide rekeningen, met inbegrip van de gegevens van rekeningen van waar de transactie heeft plaatsgevonden of ontvangende rekeningen.

2. De in dit artikel vervatte verplichting is uitsluitend van toepassing voorzover de gegevens in het bezit zijn van de bank die de rekening beheert.

3. In aanvulling op de vereisten van artikel 37, geeft de verzoekende Partij in haar verzoek aan waarom zij de verzochte informatie relevant acht ten behoeve van het strafrechtelijk onderzoek naar het feit.

4. De aangezochte Partij kan aan uitvoering van een dergelijk verzoek van dezelfde voorwaarden verbinden als welke gelden bij verzoeken om huiszoeking en inbeslagneming.

5. De Partijen kunnen deze bepaling uitbreiden tot rekeningen die bij niet-bancaire financiële instellingen worden aangehouden. Aan een dergelijke uitbreiding kan het beginsel van wederkerigheid worden verbonden.

Artikel 19

Verzoeken om monitoring van bancaire transacties

1. Elke Partij bewerkstelligt dat zij, op verzoek van een andere Partij, in staat is de bankverrichtingen die gedurende een bepaalde periode worden uitgevoerd door middel van een of meer in het verzoek genoemde rekeningen onder toezicht te plaatsen en de resultaten van het toezicht door te geven aan de verzoekende Partij.
2. In aanvulling op de vereisten van artikel 37, geeft de verzoekende Partij in haar verzoek aan waarom zij de verzochte informatie relevant acht ten behoeve van het strafrechtelijk onderzoek naar het strafbare feit.
3. De beslissing omtrent toezicht wordt in elk afzonderlijk geval genomen door de bevoegde autoriteiten van de aangezochte Partij, met inachtneming van de nationale wetgeving van deze Partij.
4. De bevoegde autoriteiten van de verzoekende en aangezochte Partij komen de praktische aspecten van het toezicht overeen.
5. De Partijen kunnen deze bepaling uitbreiden tot rekeningen die bij niet-bancaire financiële instellingen worden aangehouden.

Artikel 20

Informatieverstrekking op eigen initiatief

Zonder afbreuk te doen aan haar eigen onderzoeken of procedures, kan een Partij zonder voorafgaand verzoek een andere Partij informatie verstrekken omtrent hulpmiddelen en opbrengsten, wanneer zij van oordeel is dat het verstrekken van die informatie de ontvangende Partij van nut kan zijn voor het instellen of uitvoeren van onderzoeken of procedures, of zou kunnen leiden tot een verzoek van die Partij krachtens dit hoofdstuk.

AFDELING 3 – VOORLOPIGE MAATREGELEN

Artikel 21

Verplichting tot het treffen van voorlopige maatregelen

1. Elke Partij neemt op verzoek van een andere Partij die een strafrechtelijke procedure of een procedure tot van confiscatie heeft ingesteld, de noodzakelijke voorlopige maatregelen, zoals bevrozing of inbeslagneming, ter voorkoming van de verhandeling, overdracht of vreemding van voorwerpen, die op een later tijdstip het voorwerp zouden kunnen vormen van een verzoek om confiscatie, of die van dien aard zijn, dat daarmee gevolg zou kunnen worden gegeven aan dat verzoek.

2. Een Partij die een verzoek om confiscatie heeft ontvangen overeenkomstig artikel 23, neemt, indien daarom wordt verzocht, de in het eerste lid van dit artikel genoemde maatregelen met betrekking tot voorwerpen die het onderwerp vormen van het verzoek, of die van dien aard zijn, dat daarmee gevolg zou kunnen worden gegeven aan dat verzoek.

Artikel 22

Uitvoering van voorlopige maatregelen

1. Na de instelling van de voorlopige maatregelen verzocht in overeenstemming met artikel 21, eerste lid, verschaft de verzoekende Partij de aangezochte Partij eigener beweging en zo spoedig mogelijk alle informatie die aanleiding kan vormen tot twijfel omtrent de omvang van de maatregelen, danwel kan leiden tot aanpassing ervan. De verzoekende Partij verschaft tevens op verzoek van de aangezochte Partij onverwijld alle aanvullende informatie die nodig is voor de uitvoering en de opvolging van de voorlopige maatregelen.

2. Alvorens een uit hoofde dit artikel getroffen voorlopige maatregel op te heffen, stelt de aangezochte Partij, indien mogelijk, de verzoekende Partij in de gelegenheid redenen op te geven om de maatregel te handhaven.

AFDELING 4 – CONFISCATIE

Artikel 23

Verplichting tot confiscatie

1. Een Partij die van een andere Partij een verzoek om confiscatie heeft ontvangen betreffende hulpmiddelen of opbrengsten die zich op haar grondgebied bevinden, dient:

- a. het door een rechter van de verzoekende Partij gegeven bevel tot confiscatie ten uitvoer leggen met betrekking tot die hulpmiddelen of opbrengsten; of
- b. het verzoek voorleggen aan haar bevoegde autoriteiten, teneinde een bevel tot confiscatie te verkrijgen, en het bevel ten uitvoer te leggen, indien het wordt gegeven.

2. Voor de toepassing van het eerste lid, onderdeel b, van dit artikel is elke Partij indien noodzakelijk, bevoegd een procedure tot confiscatie in te stellen krachtens haar eigen wetgeving.

3. De bepalingen van het eerste lid van dit artikel zijn ook van toepassing op confiscatie bestaande in de verplichting een geldbedrag te betalen dat overeenkomt met de waarde van de opbrengsten, indien zich op het grondgebied van de aangezochte Partij voorwerpen bevinden waarop de confiscatie ten uitvoer kan worden gelegd. In dat geval ziet

de aangezochte Partij, wanneer zij overgaat tot de tenuitvoerlegging van de confiscatie overeenkomstig het eerste lid, erop toe dat de vordering, indien geen betaling wordt verkregen, wordt verhaald op voorwerpen die voor dat doel beschikbaar zijn.

4. Indien een verzoek om confiscatie betrekking heeft op een bepaald voorwerp, kunnen de de Partijen overeenkomen dat de aangezochte Partij kan overgaan tot confiscatie in de vorm van een verplichting een geldbedrag te betalen dat overeenkomt met de waarde van het voorwerp.

5. De Partijen werken, overeenkomstig hun nationale recht, in zo ruim mogelijke mate samen met de Partijen die verzoeken om de tenuitvoerlegging van maatregelen die vergelijkbaar zijn met confiscatie en resulteren in de afneming van voorwerpen, doch welke geen strafrechtelijke sancties zijn, voor zover dergelijke maatregelen in verband met een strafbaar feit zijn bevolen door een gerechtelijke autoriteit van de verzoekende Partij, en op voorwaarde dat is vastgesteld dat de voorwerpen opbrengsten of andere voorwerpen zijn in de zin van artikel 5 van dit Verdrag.

Artikel 24

Tenuitvoerlegging van confiscatie

1. De procedures voor het bewerkstelligen en tenuitvoerleggen van confiscatie krachtens artikel 23 worden beheerst door de wetgeving van de aangezochte Partij.

2. De aangezochte Partij is gebonden aan de vaststelling van de feiten, voorzover deze zijn uiteengezet in een veroordeling of rechterlijke uitspraak van de verzoekende Partij, of voor zover deze veroordeling of rechterlijke uitspraak impliciet daarop is gegrond.

3. Elke Staat of de Europese Gemeenschap kan op het tijdstip van ondertekening of bij de nederlegging van zijn of haar akte van bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring of toetreding, door middel van een verklaring gericht aan de Secretaris-Generaal van de Raad van Europa, verklaren dat het tweede lid van dit artikel uitsluitend van toepassing is met inachtneming van zijn of haar grondwettelijke bepalingen en de fundamentele beginselen van zijn of haar rechtsstelsel.

4. Indien de confiscatie bestaat in de verplichting een geldbedrag te betalen, zet de bevoegde autoriteit van de aangezochte Partij dit bedrag om in haar eigen munteenheid tegen de wisselkoers die geldt op het tijdstip waarop de beslissing om tot confiscatie over te gaan wordt genomen.

5. In het geval bedoeld in artikel 23, eerste lid, onderdeel a, heeft alleen de verzoekende Partij het recht uitspraak te doen over een verzoek om herziening van het bevel tot confiscatie.

Artikel 25

Geconfisqueerde voorwerpen

1. De aangezochte Partij beschikt over de krachtens artikelen 23 en 24 van dit Verdrag geconfisqueerde voorwerpen in overeenstemming met haar nationale recht en administratieve procedures.

2. Indien handelend naar aanleiding van het verzoek van een andere Partij, overeenkomstig de artikelen 23 en 24 van dit Verdrag, nemen de Partijen, voorzover dit is toegestaan door hun nationale recht en indien daarom is verzocht, met voorrang de teruggave van de geconfisqueerde voorwerpen aan de verzoekende Partij in overweging, opdat deze de slachtoffers van het misdrijf schadeloos kan stellen of deze voorwerpen kan teruggeven aan hun rechtmatige eigenaren.

3. Indien handelend naar aanleiding van het verzoek van een andere Partij in overeenkomstig de artikelen 23 en 24 van dit Verdrag, kan een Partij bijzondere aandacht schenken aan het sluiten van overeenkomsten of regelingen inzake het op structurele basis, danwel van geval tot geval, met andere Partijen delen van voorwerpen in overeenstemming met haar nationale recht of administratieve procedures.

Artikel 26

Bevoegdheid tot tenuitvoerlegging en maximum bedrag voor confiscatie

1. Een verzoek om confiscatie gedaan uit hoofde van de artikelen 23 en 24 laat de bevoegdheid van de verzoekende Partij om het bevel tot confiscatie zelf ten uitvoer te leggen onverlet.

2. Geen enkele bepaling van dit Verdrag mag zodanig worden uitgelegd dat daardoor de totale waarde van de geconfisqueerde voorwerpen hoger zou zijn dan het in het bevel tot confiscatie genoemde bedrag. Indien een Partij het mogelijk acht dat zulks geschiedt, treden de betrokken Partijen met elkaar in overleg teneinde een dergelijk gevolg te voorkomen.

Artikel 27

Lijfswang

De aangezochte Partij mag geen lijfswang of enige andere vrijheid beperkende maatregel opleggen naar aanleiding van een verzoek uit hoofde van artikel 23, indien de verzoekende Partij zulks in het verzoek heeft aangegeven.

AFDELING 5 – WEIGERING EN UITSTEL VAN SAMENWERKING

Artikel 28

Gronden voor weigering

1. Samenwerking op grond van dit hoofdstuk kan worden geweigerd indien:

- a. de maatregel waarom wordt verzocht in strijd is met de fundamentele beginselen van het rechtsstelsel van de aangezochte Partij; of
- b. het aannemelijk is dat de uitvoering van het verzoek de soevereiniteit, veiligheid, openbare orde of andere wezenlijke belangen van de aangezochte Partij zou kunnen schaden; of
- c. naar het oordeel van de aangezochte Partij het belang van de zaak waarop het verzoek betrekking heeft het nemen van de verlangde maatregel niet rechtvaardigt; of
- d. het strafbare feit waarop het verzoek betrekking heeft een fiscaal delict is, met uitzondering van de financiering van terrorisme;
- e. het strafbare feit waarop het verzoek betrekking heeft een politiek delict is, met uitzondering van de financiering van terrorisme; of
- f. de aangezochte Partij van oordeel is dat de tenuitvoerlegging van de verlangde maatregel in strijd zou zijn met het beginsel van *ne bis in idem*; of
- g. het feit waarop het verzoek betrekking niet strafbaar is krachtens de wetgeving van de aangezochte Partij indien het binnen haar rechtsgebied zou zijn begaan. Deze weigeringsgrond geldt echter slechts voor samenwerking uit hoofde van afdeling 2 voor zover de verlangde rechtshulp de toepassing van dwangmiddelen inhoudt. Indien voor samenwerking krachtens dit hoofdstuk dubbele strafbaarheid is vereist, wordt, ongeacht of beide Partijen het delict tot dezelfde categorie van strafbare feiten rekenen of met dezelfde terminologie aanduiden, geacht daaraan te zijn voldaan indien beide Partijen de aan het delict ten grondslag liggende gedraging strafbaar hebben gesteld.

2. Samenwerking uit hoofde van afdeling 2, voor zover de verlangde rechtshulp de toepassing van dwangmiddelen inhoudt, alsmede uit hoofde van afdeling 3 van dit hoofdstuk, kan ook worden geweigerd indien de verlangde maatregelen krachtens de nationale wetgeving van de aangezochte Partij niet zouden kunnen worden genomen voor opsporings- of vervolgingsdoeleinden, indien het een soortgelijke nationale zaak zou betreffen.

3. Wanneer de wetgeving van de aangezochte Partij zulks vereist, kan samenwerking uit hoofde van afdeling 2, indien de verlangde rechtshulp toepassing van dwangmiddelen inhoudt, alsmede uit hoofde van afdeling 3 van dit hoofdstuk, ook worden geweigerd indien de verlangde maatregelen, of andere maatregelen van soortgelijke strekking, niet zijn toegestaan krachtens de wetgeving van de verzoekende Partij of, wat de

bevoegde autoriteiten van de aangezochte Partij betreft, indien voor het verzoek geen machtiging is verleend door een rechter of een andere rechterlijke autoriteit, met inbegrip van het openbaar ministerie, met dien verstande dat deze autoriteiten handelen in het kader van strafzaken.

4. Samenwerking uit hoofde van afdeling 4 van dit hoofdstuk kan tevens worden geweigerd indien:

a. de wetgeving van de aangezochte Partij niet voorziet in confiscatie ten aanzien van het soort delict waarop het verzoek betrekking heeft; of

b. onverminderd de verplichting uit hoofde van artikel 23, derde lid, de samenwerking in strijd is met de beginselen van het nationale recht van de aangezochte Partij betreffende de mogelijkheden van confiscatie, gelet op het verband tussen een strafbaar feit en:

i. een economisch voordeel dat zou kunnen worden aangemerkt als de opbrengst daarvan; of

ii. voorwerpen die zouden kunnen worden aangemerkt als de hulpmiddelen; of

c. krachtens de wetgeving van de aangezochte Partij de confiscatie niet langer kan worden uitgesproken of ten uitvoer gelegd wegens verjaring; of

d. het verzoek, onverminderd artikel 23, vijfde lid, geen betrekking heeft op een eerdere veroordeling, een rechterlijke uitspraak of een verklaring in een dergelijke uitspraak dat één of meerdere strafbare feiten zijn begaan, waarop het bevel tot of het verzoek om confiscatie is gebaseerd; of

e. de confiscatie niet voor tenuitvoerlegging vatbaar is in de verzoekende Partij, of indien daartegen nog een gewone rechtsmiddelen openstaan; of

f. het verzoek betrekking heeft op een bevel tot confiscatie voortvloeiende uit een beslissing die is gegeven in afwezigheid van de persoon tegen wie het bevel is gericht, en in de door de verzoekende Partij ingestelde procedure die tot deze beslissing heeft geleid naar het oordeel van de aangezochte Partij, niet in voldoende mate de erkende minimum-verdedigingsrechten zijn geëerbiedigd welke aan een ieder die wordt verdacht van een strafbaar feit geacht worden toe te komen.

5. Voor de toepassing van het vierde lid, onderdeel f, van dit artikel wordt een beslissing niet geacht bij afwezigheid te zijn gegeven, indien

a. zij is bevestigd of uitgesproken na verzet door de betrokkene; of

b. zij is gegeven in hoger beroep, mits dit beroep is ingesteld door de betrokkene.

6. Bij de beoordeling ten behoeve van de toepassing van het vierde lid, onderdeel f, van dit artikel of de minimum-verdedigingsrechten in voldoende mate zijn geëerbiedigd, houdt de aangezochte Partij rekening met het feit dat de betrokkene bewust heeft getracht zich aan zijn berechting te onttrekken, dan wel dat de betrokkene, indien hij de moge-

lijkheid heeft gehad een rechtsmiddel in te stellen tegen een bij afwezigheid gegeven beslissing, heeft verkozen zulks niet te doen. Hetzelfde geldt wanneer de betrokkene, nadat hij naar behoren is gedagvaard om te verschijnen heeft verkozen niet te verschijnen of geen uitstel te vragen.

7. De Partijen beroepen zich niet op het bankgeheim als grond om samenwerking ingevolge dit hoofdstuk te weigeren. Wanneer haar nationale wetgeving zulks vereist, kan een Partij verlangen dat voor een verzoek om samenwerking dat opheffing van het bankgeheim inhoudt, machtiging wordt verleend door een rechter of een andere rechterlijke autoriteit, met inbegrip van het openbaar ministerie, met dien verstande dat deze autoriteiten handelen in het kader van strafzaken.

8. Zonder afbreuk te doen aan de weigeringsgrond bedoeld in het eerste lid, onderdeel a, van dit artikel:

a. kan het feit dat de persoon tegen wie een onderzoek of een door de autoriteiten van de verzoekende Partij gegeven beslissing tot confiscatie is gericht, een rechtspersoon is, niet door de aangezochte Partij worden aangevoerd als beletsel om rechtshulp te verlenen ingevolge dit hoofdstuk;

b. kan het feit dat de natuurlijke persoon tegen wie een beslissing tot confiscatie van opbrengsten is gegeven, later is overleden, danwel het feit dat een rechtspersoon waartegen een beslissing tot confiscatie van opbrengsten is gegeven later is ontbonden, niet worden aangevoerd als beletsel voor het verlenen van rechtshulp in overeenstemming met artikel 23, eerste lid, onderdeel a;

c. kan het feit dat de persoon ten aanzien van wie een strafrechtelijk onderzoek is ingesteld of een beslissing tot confiscatie is uitgevaardigd door de autoriteiten van de verzoekende Partij in het rechtshulpverzoek genoemd wordt als de dader van zowel het gronddelict als van het witwassen van geld als bedoeld in artikel 9, tweede lid, onderdeel b, van dit Verdrag, door de aangezochte Partij niet worden ingeroepen als een beletsel voor het verlenen van rechtshulp ingevolge dit hoofdstuk.

Artikel 29

Uitstel

De aangezochte Partij mag de uitvoering van de in een verzoek genoemde maatregelen uitstellen, indien deze onderzoeken of procedures ingesteld door haar autoriteiten zouden kunnen schaden.

Artikel 30

Gedeeltelijke of voorwaardelijke inwilliging van een verzoek

Alvorens samenwerking ingevolge dit hoofdstuk te weigeren of uit te stellen, overweegt de aangezochte Partij, indien passend, na overleg met

de verzoekende Partij, of het verzoek gedeeltelijk kan worden ingewilligd, dan wel onder de voorwaarden die zij noodzakelijk acht.

AFDELING 6 – BETEKENING EN BESCHERMING VAN DE RECHTEN VAN
DERDEN

Artikel 31

Betekening van stukken

1. De Partijen verlenen elkaar in zo ruim mogelijke mate wederzijdse rechtshulp bij het betekenen van gerechtelijke stukken aan personen die worden getroffen door voorlopige maatregelen en confiscatie.

2. Geen enkele bepaling in dit artikel staat de mogelijkheid in de weg:

a. dat gerechtelijke stukken rechtstreeks per post worden toegezonden aan personen in het buitenland;

b. dat deurwaarders, ambtenaren of andere bevoegde autoriteiten van de Partij van herkomst van gerechtelijke stukken rechtstreeks door de consulaire autoriteiten van die Partij of door de deurwaarders, ambtenaren of andere bevoegde autoriteiten van de Partij van bestemming, betekening of kennisgeving doen verrichten,

tenzij de Partij van bestemming op het tijdstip van ondertekening of bij de nederlegging van haar akte van bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring of toetreding een andersluidende verklaring richt aan de Secretaris-Generaal van de Raad van Europa.

3. Bij de betekening van gerechtelijke documenten in het buitenland aan personen die worden getroffen door voorlopige maatregelen of beslissingen tot confiscatie die zijn genomen in de verzendende Partij, stelt deze Partij die personen in kennis van de rechtsmiddelen die krachtens haar wetgeving openstaan.

Artikel 32

Erkenning van buitenlandse beslissingen

1. Bij de behandeling van een verzoek om samenwerking uit hoofde van de afdelingen 3 en 4, erkent de aangezochte Partij alle rechterlijke beslissingen die in de verzoekende Partij zijn gegeven met betrekking tot rechten waarop derden aanspraak maken of hebben gemaakt.

2. Erkenning kan worden geweigerd indien:

a. derden onvoldoende in de gelegenheid zijn gesteld hun rechten te doen gelden; of

b. de beslissing onverenigbaar is met een reeds in de aangezochte Partij genomen beslissing in dezelfde zaak; of

c. zij onverenigbaar is met de openbare orde van de aangezochte Partij; of

d. de beslissing is genomen in strijd met de bepalingen inzake de exclusieve rechtsmacht waarin de wetgeving van de aangezochte Partij voorziet.

AFDELING 7 – PROCEDURELE EN ANDERE ALGEMENE REGELS

Artikel 33

Centrale autoriteit

1. De Partijen wijzen een centrale autoriteit of, indien noodzakelijk, meerdere autoriteiten aan, belast met het verzenden en beantwoorden van verzoeken ingevolge dit hoofdstuk, de uitvoering daarvan, dan wel of de doorgeleiding daarvan aan de autoriteiten die bevoegd zijn deze uit te voeren.

2. Elke Partij stelt de Secretaris-Generaal van de Raad van Europa op het tijdstip van ondertekening of bij de nederlegging van haar akte van bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring of toetreding in kennis van de namen en adressen van de uit hoofde van het eerste lid van dit artikel aangewezen autoriteiten.

Artikel 34

Rechtstreekse communicatie

1. De centrale autoriteiten communiceren rechtstreeks met elkaar.

2. In spoedgevallen kunnen rechterlijke autoriteiten, met inbegrip van officieren van justitie, van de verzoekende Partij verzoeken of mededelingen op grond van dit hoofdstuk rechtstreeks naar die autoriteiten van de aangezochte Partij zenden. In dergelijke gevallen dient tegelijkertijd via de centrale autoriteit van de verzoekende Partij een afschrift naar de centrale autoriteit van de aangezochte Partij te worden gezonden.

3. Een verzoek of mededeling ingevolge het eerste en tweede lid van dit artikel dient te worden gedaan via de Internationale Politie Organisatie (Interpol).

4. Indien een verzoek ingevolge het tweede lid van dit artikel wordt gedaan en de aangezochte autoriteit niet bevoegd is tot afhandeling ervan, geleidt deze het verzoek door naar de bevoegde nationale autoriteit en stelt zij de verzoekende Partij daarvan onverwijld in kennis.

5. Verzoeken of mededelingen ingevolge afdeling 2 van dit hoofdstuk die geen dwangmiddelen inhouden, kunnen door de bevoegde autoriteiten van de verzoekende Partij rechtstreeks worden toegezonden aan de bevoegde autoriteiten van de aangezochte Partij.

6. De rechterlijke autoriteiten van de verzoekende Partij kunnen voortgaand aan een formeel verzoek rechtstreeks ontwerp-verzoeken of

mededelingen op grond van dit hoofdstuk aan de autoriteiten van de aangezochte Partij zenden, teneinde te verzekeren dat een formeel verzoek na ontvangst doeltreffend kan worden afgehandeld en voldoende informatie en ondersteunende stukken bevat om te kunnen voldoen aan de wettelijke vereisten van de aangezochte Partij.

Artikel 35

Vorm van het verzoek en talen

1. Alle verzoeken ingevolge dit hoofdstuk worden schriftelijk gedaan. Zij kunnen elektronisch, of met behulp van enig ander telecommunicatiemiddel worden verzonden, mits de verzoekende Partij te allen tijde bereid is op verzoek een schriftelijke weergave van de mededeling en het origineel te overleggen. Elke Partij kan evenwel te allen tijde bij een verklaring gericht aan de Secretaris-Generaal van de Raad van Europa aangeven onder welke voorwaarden zij bereid is elektronisch of met behulp van andere telecommunicatiemiddelen ontvangen verzoeken te accepteren en ten uitvoer te leggen.

2. Behoudens de bepalingen van het derde lid van dit artikel worden geen vertalingen van de verzoeken of de ondersteunende documenten vereist.

3. Elke Staat of de Europese Gemeenschap kan op het tijdstip van ondertekening of bij de nederlegging van zijn of haar akte van bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring of toetreding de Secretaris-Generaal van de Raad van Europa een verklaring doen toekomen dat hij of zij zich het recht voorbehoudt te verlangen dat aan hem of haar gedane verzoeken en ondersteunende documenten vergezeld gaan van een vertaling in zijn of haar eigen taal, in één van de officiële talen van de Raad van Europa, dan wel in één van deze door hem of haar aangegeven. De Staat of de Europese Gemeenschap kan bij die gelegenheid verklaren bereid te zijn vertalingen te aanvaarden in een andere door hem of haar aan te geven taal. De andere Partijen kunnen daarbij het beginsel van wederkerigheid toepassen.

Artikel 36

Legalisering

Documenten die ingevolge dit hoofdstuk worden toegezonden, zijn vrijgesteld van alle legaliseringsformaliteiten.

Artikel 37

Inhoud van het verzoek

1. In elk verzoek om samenwerking ingevolge dit hoofdstuk wordt vermeld:

- a. de autoriteit die het verzoek doet en de autoriteit die met de uitvoering van onderzoeken of procedures is belast;
- b. het onderwerp van en de reden voor het verzoek;
- c. de zaak, met inbegrip van de relevante feiten (zoals datum, plaats en omstandigheden van het delict) waarop de onderzoeken of procedures betrekking hebben, behalve in het geval van een verzoek om betekening;
- d. voor zover de samenwerking de toepassing van dwangmiddelen inhoudt:
 - i. de tekst van de wettelijke bepalingen of, indien dit niet mogelijk is, de strekking van het relevante toepasselijke recht; en
 - ii. een aanduiding van de verlangde maatregelen of van andere maatregelen van doortgelijke strekking die zouden kunnen worden genomen op het grondgebied van de verzoekende Partij op grond van haar eigen wetgeving;
- e. indien noodzakelijk en voor zover mogelijk,
 - i. bijzonderheden betreffende de betrokken persoon of personen, waaronder de naam, geboortedatum en -plaats, nationaliteit en verblijfplaats en, in het geval van een rechtspersoon, de zetel; en
 - ii. de voorwerpen ten aanzien waarvan samenwerking wordt verlangd, de vindplaats, de relatie tot de betrokken persoon of personen, het verband met het strafbare feit, alsmede alle beschikbare informatie over de rechten van anderen op de voorwerpen; en
- f. een bepaalde procedure die de verzoekende Partij gevolgd wenst te zien.

2. Wanneer een verzoek om voorlopige maatregelen uit hoofde van afdeling 3 de inbeslagneming betreft van voorwerpen die het onderwerp zouden kunnen vormen van een beslissing tot confiscatie bestaande in de verplichting een geldbedrag te betalen, dient in het verzoek ook het maximum-bedrag te worden vermeld waarvoor op die voorwerpen verhaal wordt gezocht.

3. Naast het in het eerste lid genoemde, dient een verzoek uit hoofde van afdeling 4 te omvatten:

- a. in geval van artikel 23, eerste lid, onderdeel a,
 - i. een voor eensluidend gewaarmerkt afschrift van de beslissing tot confiscatie gegeven door een rechter van de verzoekende Partij en een uiteenzetting van de gronden waarop de beslissing is gegeven, indien deze niet in de beslissing zelf zijn aangegeven;
 - ii. een verklaring van de bevoegde autoriteit van de verzoekende Partij dat de beslissing tot confiscatie voor ten uitvoerlegging vatbaar is en dat daartegen geen gewone rechtsmiddelen meer openstaan;
 - iii. informatie met betrekking tot de mate waarin de beslissing ten uitvoer moet worden gelegd; en
 - iv. informatie met betrekking tot de noodzaak voorlopige maatregelen te nemen,

b. in geval van artikel 23, eerste lid, onderdeel b, een uiteenzetting van de feiten die de verzoekende Partij aanvoert, die toereikend is om de aangezochte Partij in staat te stellen een beslissing te verkrijgen krachtens haar nationale wetgeving.

c. wanneer derden mogelijkheden hebben gehad aanspraak te maken op rechten, stukken waaruit blijkt dat zij deze mogelijkheid hebben gehad.

Artikel 38

Onvolledige verzoeken

1. Indien een verzoek niet voldoet aan de bepalingen van dit hoofdstuk of indien de verstrekte informatie niet voldoende is om de aangezochte Partij in staat te stellen het verzoek in behandeling te nemen, kan die Partij de verzoekende Partij vragen het verzoek te wijzigen of dit aan te vullen met extra informatie.

2. De aangezochte Partij kan een termijn stellen aan de ontvangst van bedoelde wijzigingen of informatie.

3. In afwachting van de ontvangst van de gevraagde wijzigingen of informatie met betrekking tot een verzoek uit hoofde van afdeling 4 van dit hoofdstuk, kan de aangezochte Partij de in de afdelingen 2 of 3 van dit hoofdstuk bedoelde maatregelen nemen.

Artikel 39

Samenloop van verzoeken

1. Wanneer de aangezochte Partij meer dan één verzoek uit hoofde van afdeling 3 of 4 van dit hoofdstuk ontvangt met betrekking tot dezelfde persoon of voorwerpen, belet dit haar niet de verzoeken in behandeling te nemen die het treffen van voorlopige maatregelen inhouden.

2. In geval van samenloop van verzoeken uit hoofde van afdeling 4 van dit hoofdstuk, overweegt de aangezochte Partij in overleg te treden met de verzoekende Partijen.

Artikel 40

Verplichting tot motivering

De aangezochte Partij dient elke beslissing waarbij zij samenwerking ingevolge dit hoofdstuk weigert of uitstelt, dan wel daaraan voorwaarden verbindt, met redenen te omkleden.

Artikel 41

Inlichtingen

1. De aangezochte Partij licht de verzoekende Partij onverwijld in over:

- a. de maatregelen die zij heeft genomen naar aanleiding van een verzoek ingevolge dit hoofdstuk;
- b. het eindresultaat van de naar aanleiding van het verzoek genomen maatregelen;
- c. een beslissing waarbij zij samenwerking ingevolge dit hoofdstuk, geheel of ten dele, weigert of uitstelt, dan wel daaraan voorwaarden verbindt;
- d. omstandigheden die de uitvoering van de verlangde maatregelen onmogelijk maken of deze aanzienlijk dreigen te vertragen; en
- e. in geval van voorlopige maatregelen naar aanleiding van een verzoek uit hoofde van afdeling 2 of 3 van dit hoofdstuk, de bepalingen in haar nationale wetgeving die automatisch leiden tot opheffing van de voorlopige maatregel.

2. De verzoekende Partij licht de aangezochte Partij onverwijld in over:

- a. elke herziening of beslissing of enig ander feit op grond waarvan de beslissing tot confiscatie, geheel of ten dele, haar uitvoerbaarheid verliest; en
- b. elke ontwikkeling, ten aanzien van de feiten of ten aanzien van het recht, op grond waarvan de maatregelen ingevolge dit hoofdstuk niet langer gerechtvaardigd zijn.

3. Wanneer een Partij op grond van dezelfde beslissing tot confiscatie verzoekt om confiscatie in meer dan één Partij, stelt zij alle betrokken Partijen hiervan in kennis.

Artikel 42

Beperkingen

1. De aangezochte Partij kan de uitvoering van het verzoek afhankelijk stellen van de voorwaarde dat de verkregen informatie of het verkregen bewijs niet zonder haar voorafgaande toestemming zal worden gebruikt of doorgezonden door de autoriteiten van de verzoekende Partij ten behoeve van andere onderzoeken of procedures dan de in het verzoek genoemde.

2. Elke Staat of de Europese Gemeenschap kan op het tijdstip van ondertekening of bij de nederlegging van haar akte van bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring of toetreding, door middel van een verklaring gericht aan de Secretaris-Generaal van de Raad van Europa, verklaren dat informatie of bewijs, door haar verstrekt ingevolge dit hoofdstuk, niet zonder haar voorafgaande toestemming mag worden gebruikt of doorgezonden door de autoriteiten van de verzoekende Partij ten behoeve van andere onderzoeken of procedures dan de in het verzoek genoemde.

Artikel 43

Vertrouwelijkheid

1. De verzoekende Partij kan verlangen dat de aangezochte Partij het feit dat het verzoek is gedaan en de strekking van het verzoek vertrouwelijk behandelt, behalve voor zover daarvan moet worden afgeweken ten einde het verzoek uit te voeren. Indien de aangezochte Partij niet kan voldoen aan het vereiste van vertrouwelijkheid, stelt zij de verzoekende Partij hiervan onmiddellijk in kennis.

2. Indien daarom wordt verzocht en indien zulks niet in strijd is met de grondbeginselen van haar nationale wetgeving, behandelt de verzoekende Partij het bewijs en de informatie, verstrekt door de aangezochte Partij, vertrouwelijk, behalve voor zover het tegendeel noodzakelijk is ten behoeve van de in het verzoek omschreven onderzoeken of procedures.

3. Behoudens de bepalingen van haar nationale wetgeving, voldoet een Partij die op grond van artikel 20 uit eigen beweging verstrekte informatie heeft ontvangen, aan elk vereiste van vertrouwelijkheid waarom wordt verzocht door de Partij die de informatie verstrekt. Indien de andere Partij niet aan dit vereiste kan voldoen, stelt zij de Partij die de informatie heeft toegezonden, hiervan onmiddellijk in kennis.

Artikel 44

Kosten

De gewone kosten gemaakt ter uitvoering van een verzoek worden gedragen door de aangezochte Partij. Wanneer aanzienlijke of buitengewone kosten moeten worden gemaakt om aan het verzoek te voldoen, plegen de Partijen overleg om de voorwaarden te bepalen waarop het verzoek wordt uitgevoerd alsmede de wijze waarop de kosten worden gedragen.

Artikel 45

Schadevergoeding

1. Wanneer door een persoon een rechtsvordering is ingesteld betreffende de aansprakelijkheid voor schade voortvloeiende uit enig handelen of nalaten in verband met de samenwerking ingevolge dit hoofdstuk, overwegen de betrokken Partijen, in daartoe in aanmerking komende gevallen, met elkaar overleg te plegen om te bepalen hoe zij enig eventueel verschuldigd bedrag aan schadevergoeding onderling zullen toedelen.

2. Een Partij tegen wie een actie tot schadevergoeding is ingesteld tracht de andere Partij daarvan onmiddellijk in kennis te stellen indien die Partij belang bij die zaak zou kunnen hebben.

HOOFDSTUK V

SAMENWERKING TUSSEN DE FINANCIËLE INLICHTINGEN-
EENHEDEN

Artikel 46

Samenwerking tussen Financiële Inlichtingen-eenheden

1. De Partijen waarborgen dat de Financiële Inlichtingen-eenheden zoals omschreven in dit Verdrag, met elkaar samenwerken ten behoeve van de bestrijding van het witwassen van geld teneinde relevante informatie over enig feit dat mogelijk kan wijzen op het witwassen van geld te verzamelen en te analyseren en indien van toepassing, te onderzoeken binnen de FIE, overeenkomstig hun nationale bevoegdheden.

2. Voor de toepassing van het eerste lid waarborgt elke Partij dat Financiële Inlichtingen-eenheden eigener beweging of op verzoek, hetzij overeenkomstig dit Verdrag, of overeenkomstig bestaande of toekomstige memoranda van overeenstemming die verenigbaar zijn met dit Verdrag, alle beschikbare informatie uitwisselen die relevant kan zijn voor het verwerken of analyseren van gegevens of, indien van toepassing, voor onderzoek door de FIE met betrekking tot financiële transacties die verband houden met het witwassen van geld en de daarbij betrokken natuurlijke personen of rechtspersonen.

3. Elke Partij draagt er zorg voor dat de uitoefening van de functies van de Financiële Inlichtingen-eenheden uit hoofde van dit artikel niet wordt belemmerd door hun nationale status, en de vraag of zij in nationaal verband tot bestuurlijke, opsporings-, of rechterlijke autoriteiten gerekend dienen te worden.

4. Elk verzoek dat ingevolge dit artikel wordt gedaan gaat vergezeld van een korte uiteenzetting van de relevante feiten, zoals die bij de verzoekende FIE bekend zijn. De FIE omschrijft in het verzoek hoe de gevraagde informatie na ontvangst zal worden gebruikt.

5. Indien een verzoek overeenkomstig dit artikel wordt gedaan, verschaft de aangezochte FIE alle relevante informatie, met inbegrip van beschikbare financiële informatie en opsporingsgegevens, waarin het verzoek om wordt gevraagd zonder dat daarvoor een formeel verzoekschrift ingevolge tussen de Partijen van toepassing zijnde verdragen of overeenkomsten voor nodig is.

6. Een FIE kan weigeren informatie te vertrekken indien dit schadelijk zou kunnen zijn voor een strafrechtelijk onderzoek dat wordt uitgevoerd in de aangezochte Partij, of, in uitzonderlijke gevallen, wanneer het onthullen van de informatie duidelijk onevenredig zou zijn in verband met de gerechtvaardigde belangen van een natuurlijke persoon of een rechtspersoon, of de betrokken Partij zelf, dan wel anderszins niet

in overeenstemming met de grondbeginselen van het nationale recht van de aangezochte Partij zou zijn. Een dergelijke weigering wordt naar behoren toegelicht aan de FIE die om de informatie heeft verzocht.

7. Informatie of documenten die ingevolge dit artikel zijn verkregen worden uitsluitend gebruikt voor de doeleinden vermeld in het eerste lid. Informatie verschaft door een andere FIE wordt niet zonder voorafgaande toestemming van deze FIE verstrekt aan derden, noch door de ontvangende FIE gebruikt voor andere doeleinden dan analyse.

8. Bij het verstrekken van informatie of documenten uit hoofde van dit artikel, kan de verstreckende FIE beperkingen en voorwaarden stellen aan het gebruik van informatie voor andere doeleinden dan die welke zijn bepaald in het zevende lid. De ontvangende FIE eerbiedigt al deze beperkingen en voorwaarden.

9. Wanneer een Partij ontvangen informatie of documenten wenst te gebruiken voor strafrechtelijk onderzoek of vervolging, en ten behoeve van de doeleinden vastgelegd in het zevende lid, kan de verstreckende FIE zijn goedkeuring daaraan niet onthouden, behoudens op grond van beperkingen ingevolge zijn nationale recht of de voorwaarden bedoeld in het zesde lid. Indien toestemming wordt geweigerd, wordt zulks naar behoren toegelicht.

10. Financiële Inlichtingen-eenheden treffen alle noodzakelijke maatregelen met inbegrip van veiligheidsmaatregelen die waarborgen dat ingevolge dit artikel verschaft informatie niet toegankelijk is voor andere autoriteiten of diensten.

11. De verschaft informatie wordt beschermd in overeenstemming met het Verdrag van de Raad van Europa tot bescherming van personen met betrekking tot de geautomatiseerde verwerking van persoonsgegevens (ETS nr. 108) van 28 januari 1981 en rekening houdend met Aanbeveling nr. R(87)15 van 15 september 1987 van het Comité van Ministers van de Raad van Europa tot regeling van het gebruik van persoonsgegevens op politieel gebied met ten minste dezelfde regels voor geheimhouding en bescherming van persoonsgegevens als die welke gelden uit hoofde van de nationale wetgeving die van toepassing is op de verzoekende FIE.

12. De verstreckende FIE kan zich te laten informeren over het gebruik van de verschaft informatie en de ontvangende FIE dient, wanneer dat mogelijk is, de gewenste terugkoppeling te verschaffen.

13. De Partijen geven aan welke eenheid een FIE is in de zin van dit artikel.

Artikel 47

Internationale samenwerking voor opschorting van verdachte transacties

1. Elke Partij neemt de maatregelen van wetgevende aard en andere maatregelen die noodzakelijk zijn om op verzoek van een buitenlandse FIE, haar eigen FIE actie te kunnen laten ondernemen teneinde de uitvoering van een transactie te doen op schorten of goedkeuring aan het verrichten van een transactie te onthouden, opdat deze geen doorgang kan vinden gedurende dezelfde periode en onder dezelfde voorwaarden als die welke van toepassing zijn krachtens haar nationale recht ter zake van de opschorting van transacties.

2. De in het eerste lid bedoelde maatregel wordt getroffen indien de aangezochte FIE, naar aanleiding van een motivering door de verzokende FIE ervan overtuigd is dat:

- a. de transactie verband houdt met het witwassen van geld; en
- b. de transactie zou zijn opgeschort of de goedkeuring eraan zou zijn onthouden indien de transactie het voorwerp zou zijn geweest van een nationale melding van een verdachte transactie.

HOOFDSTUK VI

MONITORINGSTELSEL EN GESCHILLENBESLECHTING

Artikel 48

Monitoringstelsel en geschillenbeslechting

1. De Conferentie van de Partijen (COP) is verantwoordelijk voor het volgen van de uitvoering van het Verdrag. De COP:

- a. verzorgt de monitoring van de deugdelijke uitvoering van het Verdrag door de Partijen;
- b. doet, op verzoek van een Partij, een uitspraak over elke kwestie betreffende de uitleg en uitvoering van het Verdrag.

2. De COP verricht de taken genoemd in het eerste lid, onderdeel a, door middel van beschikbare openbare overzichten van het Beperkte comité van experts dat maatregelen ten behoeve van de bestrijding van witwassen evalueert (Moneyval) (voor de Partijen die lid zijn van Moneyval) en beschikbare openbare FATF-overzichten (voor de Partijen die lid zijn van de FATF), indien nodig aangevuld met periodieke vragenlijsten voor zelfevaluatie. De monitoringprocedure zal terreinen waarop dit Verdrag van toepassing is uitsluitend betreffen voorzover daarop geen andere relevante internationale normen van toepassing zijn in het kader waarvan wederzijdse evaluaties worden verricht door de FATF en Moneyval.

3. Indien de COP oordeelt dat zij meer informatie behoeft voor het verrichten van haar taken, neemt zij contact op met de betrokken Partij, indien zij dit wenst zo nodig met gebruikmaking van de procedure en het stelsel van Moneyval. De betrokken Partij rapporteert vervolgens aan de COP. De COP beslist op grond hiervan of zij de positie van de betrokken Partij grondiger zal onderzoeken. Dit kan, zij het niet noodzakelijkerwijs, een bezoek aan het land door een evaluatieteam omvatten.

4. In geval van een geschil tussen Partijen ten aanzien van de uitleg of toepassing van het Verdrag, trachten zij het geschil door onderhandeling of op een andere vreedzame wijze van hun keuze op te lossen, met inbegrip van voorlegging van het geschil aan de COP, aan een arbitrage gerecht waarvan de uitspraken bindend zijn voor de Partijen, of aan het Internationale Hof van Justitie, als overeengekomen door de betrokken Partijen.

5. De COP stelt haar eigen reglement van orde vast.

6. De Secretaris-Generaal van de Raad van Europa roept de COP uiterlijk een jaar na de inwerkingtreding van dit Verdrag bijeen. Daarna worden gewone vergaderingen van de COP gehouden overeenkomstig het reglement van orde dat door de COP is aangenomen.

HOOFDSTUK VI

SLOTBEPALINGEN

Artikel 49

Ondertekening en inwerkingtreding

1. Dit Verdrag staat open voor ondertekening door de lidstaten van de Raad van Europa, door de Europese Gemeenschap en door Staten die geen lid van de Raad zijn en die hebben deelgenomen aan de opstelling van het Verdrag. Deze Staten en de Europese Gemeenschap kunnen hun instemming om te worden gebonden tot uitdrukking brengen door:

- a. ondertekening zonder voorbehoud van bekrachtiging, aanvaarding of goedkeuring; of
- b. ondertekening onder voorbehoud van bekrachtiging, aanvaarding of goedkeuring, gevolgd door bekrachtiging, aanvaarding of goedkeuring.

2. De akten van bekrachtiging, aanvaarding of goedkeuring worden nedergelegd bij de Secretaris-Generaal van de Raad van Europa.

3. Dit Verdrag treedt in werking op de eerste dag van de maand die volgt op het verstrijken van een tijdvak van drie maanden na de datum waarop zes ondertekenaars, waaronder ten minste vier lidstaten van de Raad van Europa, overeenkomstig de bepalingen van het eerste lid hun instemming door het Verdrag te worden gebonden tot uitdrukking hebben gebracht.

4. Ten aanzien van elke ondertekenaar die later zijn instemming door dit Verdrag te worden gebonden tot uitdrukking brengt, treedt het in werking op de eerste dag van de maand die volgt op het verstrijken van een tijdvak van drie maanden na de datum waarop overeenkomstig de bepalingen van het eerste lid zijn instemming door het Verdrag te worden gebonden tot uitdrukking is gebracht.

5. Geen van de Partijen bij de Overeenkomst van 1990 mag dit Verdrag bekrachtigen, aanvaarden of goedkeuren zonder zich ten minste gebonden te achten aan de bepalingen die overeenkomen met de bepalingen van de Overeenkomst van 1990 waaraan zij gebonden is.

6. Met ingang van de inwerkingtreding zullen de Partijen bij dit Verdrag die tevens partij zijn bij de Overeenkomst van 1990:

a. de bepalingen van dit Verdrag toepassen in hun wederzijdse betrekkingen;

b. de bepalingen van de Overeenkomst van 1990 blijven toepassen op hun betrekkingen met andere partijen bij die Overeenkomst, die niet Partij zijn bij dit Verdrag.

Artikel 50

Toetreding tot het Verdrag

1. Na de inwerkingtreding van dit Verdrag, kan het Comité van Ministers van de Raad van Europa, na raadpleging van de Partijen bij het Verdrag, iedere Staat die geen lid is van de Raad en niet heeft deelgenomen aan de opstelling ervan, uitnodigen tot dit Verdrag toe te treden, zulks bij een besluit genomen met de meerderheid voorzien in artikel 20, onderdeel d, van het Statuut van de Raad van Europa en door met algemene stemmen van de vertegenwoordigers van de Partijen die het recht hebben in het Comité van Ministers zitting te hebben.

2. Ten aanzien van elke toetredende Staat treedt het Verdrag in werking op de eerste dag van de maand die volgt op het verstrijken van een tijdvak van drie maanden na de datum van nederlegging van de akte van toetreding bij de Secretaris-Generaal van de Raad van Europa.

Artikel 51

Territoriale toepassing

1. Elke Staat of de Europese Gemeenschap kan op het tijdstip van ondertekening of bij de nederlegging van zijn of haar akte van bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring of toetreding, het gebied of de gebieden waarop het Verdrag van toepassing zal zijn nader aangeven.

2. Elke Partij kan op een later tijdstip door middel van een verklaring gericht aan de Secretaris-Generaal van de Raad van Europa, de toepassing van het Verdrag uitbreiden tot elk ander grondgebied dat in de ver-

klaring wordt genoemd. Ten aanzien van een dergelijk grondgebied treedt het Verdrag in werking op de eerste dag van de maand die volgt op het verstrijken van een tijdvak van drie maanden na de datum van ontvangst van die verklaring door de Secretaris-Generaal.

3. Iedere verklaring die wordt gedaan uit hoofde van de twee voorgaande leden kan, met betrekking tot ieder grondgebied dat in de verklaring wordt genoemd, worden ingetrokken door middel van een aan de Secretaris-Generaal gerichte kennisgeving. De intrekking wordt van kracht op de eerste dag van de maand die volgt op het verstrijken van een tijdvak van drie maanden na de datum van ontvangst van de kennisgeving door de Secretaris-Generaal.

Artikel 52

Verhouding tot andere verdragen en overeenkomsten

1. Dit Verdrag laat de rechten en verplichtingen van de Partijen die voortvloeien uit internationale multilaterale instrumenten inzake bijzondere aangelegenheden onverlet.

2. De Partijen bij dit Verdrag mogen onderling bilaterale of multilaterale verdragen sluiten inzake aangelegenheden die in dit Verdrag worden geregeld, teneinde de bepalingen hiervan aan te vullen of aan te scherpen, of de toepassing van de erin vervatte beginselen te vergemakkelijken.

3. Indien twee of meer Partijen reeds een akkoord of verdrag hebben gesloten met betrekking tot een onderwerp dat in dit Verdrag wordt geregeld of hun betrekkingen wat betreft dit onderwerp anderszins hebben geregeld, zijn zij gerechtigd dat akkoord of dat verdrag toe te passen of hun betrekkingen aldus te regelen, in plaats van dit Verdrag, indien daarmee de internationale samenwerking wordt vergemakkelijkt.

4. Partijen die lid zijn van de Europese Unie passen in hun wederzijdse betrekkingen regels van de Gemeenschap en de Europese Unie toe, voor zover op het betreffende onderwerp, en in het bijzondere geval, regels van de Gemeenschap of de Europese Unie van toepassing zijn, onverminderd het onderwerp en het doel van dit Verdrag en onverminderd de volledige toepassing ervan ten opzichte van andere Partijen.

Artikel 53

Verklaringen en voorbehouden

1. Elke Staat of de Europese Gemeenschap kan op het tijdstip van ondertekening of bij de nederlegging van zijn of haar akte van bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring of toetreding een of meer van de verklaringen voorzien in artikel 3, tweede lid, artikel 9, vierde lid, artikel

17, vijfde lid, artikel 24, derde lid, artikel 31, tweede lid, artikel 35, eerste en derde lid en artikel 42, tweede lid, afleggen.

2. Elke Staat of de Europese Gemeenschap kan tevens op het tijdstip van ondertekening of bij de nederlegging van zijn of haar akte van bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring of toetreding door middel van een verklaring gericht aan de Secretaris-Generaal zich het recht voorbehouden de bepalingen van artikel 7, tweede lid, onderdeel c, artikel 9, zesde lid, artikel 46, vijfde lid, en artikel 47, geheel of gedeeltelijk niet toe te passen.

3. Elke Staat of de Europese Gemeenschap kan op het tijdstip van ondertekening of bij de nederlegging van zijn of haar akte van bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring of toetreding verklaren op welke wijze hij of zij beoogt de artikelen 17 en 19 van dit Verdrag toe te passen, in het bijzonder rekening houdend met toepasselijke internationale overeenkomsten op het gebied van internationale samenwerking bij strafzaken. Hij of zij stelt de Secretaris-Generaal van de Raad van Europa in kennis van wijzigingen in deze informatie.

4. Elke Staat of de Europese Gemeenschap kan op het tijdstip van ondertekening of bij de nederlegging van zijn of haar akte van bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring of toetreding verklaren:

a. dat hij of zij artikel 3, vierde lid, van dit Verdrag niet zal toepassen; of

b. dat hij of zij artikel 3, vierde lid, van dit Verdrag slechts gedeeltelijk zal toepassen; of

c. op welke wijze hij of zij beoogt artikel 3, vierde lid, van dit Verdrag toe te passen.

Hij of zij stelt de Secretaris-Generaal van de Raad van Europa in kennis van wijzigingen in deze informatie.

5. Andere voorbehouden kunnen niet worden gemaakt.

6. Elke Partij die een voorbehoud heeft gemaakt krachtens dit artikel, kan dat geheel of gedeeltelijk intrekken door middel van een aan de Secretaris-Generaal van de Raad van Europa gerichte kennisgeving. De intrekking wordt van kracht op de datum van ontvangst van deze kennisgeving door de Secretaris-Generaal.

7. Een Partij die een voorbehoud heeft gemaakt ten aanzien van een bepaling van het Verdrag kan geen aanspraak maken op de toepassing van die bepaling door een andere Partij; zij kan echter, indien haar voorbehoud gedeeltelijk of voorwaardelijk is, op de toepassing van die bepaling aanspraak maken voor zover zij deze zelf heeft aanvaard.

Artikel 54

Wijzigingen

1. Wijzigingen van het Verdrag kunnen worden voorgesteld door elke Partij en worden door de Secretaris-Generaal van de Raad van Europa

medegedeeld aan de lidstaten van de Raad van Europa, aan de Europese Gemeenschap en aan elke Staat die geen lid is en is toetreden of is uitgenodigd toe te treden tot dit Verdrag in overeenstemming met de bepalingen van artikel 50.

2. Elke door een Partij voorgestelde wijziging wordt doorgegeven aan de Europese Commissie voor Strafrechtelijke Vraagstukken (CDPC) die haar oordeel over de voorgestelde wijziging voorlegt aan het Comité van Ministers.

3. Het Comité van Ministers bestudeert de voorgestelde wijziging en het door de CDPC ingediende oordeel en kan de wijziging bij de in artikel 20, onderdeel d, van het Statuut van de Raad van Europa voorziene meerderheid aannemen.

4. De tekst van elke wijziging aangenomen door het Comité van Ministers overeenkomstig het derde lid van dit artikel, wordt ter aanvaarding toegezonden aan de Partijen.

5. Iedere overeenkomstig het derde lid van dit artikel aangenomen wijziging treedt in werking dertig dagen nadat alle Partijen de Secretaris-Generaal hebben medegedeeld dat zij haar hebben aanvaard.

6. Teneinde de lijst met strafbare feiten in de appendix te actualiseren en artikel 13 te wijzigen, kan elke Partij of het Comité van Ministers voorstellen tot wijziging indienen. Zij worden door de Secretaris-Generaal van de Raad van Europa medegedeeld aan de Partijen.

7. Na te hebben overlegd met de Partijen die geen lid zijn van de Raad van Europa en, indien nodig met de CDPC, kan het Comité van Ministers een wijziging voorgesteld in overeenstemming met het zesde lid aannemen bij de in artikel 20, onderdeel d, van het Statuut van de Raad van Europa voorziene meerderheid. De wijziging wordt van kracht na het verstrijken van een tijdvak van een jaar na de datum waarop deze is toegestuurd aan de Partijen. Gedurende dit tijdvak kan elke Partij de Secretaris-Generaal in kennis stellen van enig bezwaar tegen de inwerkingtreding van de wijziging ten aanzien van haar.

8. Indien eenderde van de Partijen de Secretaris-Generaal in kennis stellen van een bezwaar tegen de inwerkingtreding van de wijziging, treedt de wijziging niet in werking.

9. Indien minder dan eenderde van de Partijen kennisgeving hebben gedaan van bezwaar, wordt de wijziging van kracht voor de Partijen die geen kennisgeving van bezwaar hebben gedaan.

10. Indien een wijziging overeenkomstig het zesde tot en met negende lid van dit artikel van kracht is geworden en een Partij kennisgeving heeft gedaan van een bezwaar ertegen, wordt deze wijziging voor de desbetreffende Partij van kracht op de eerste dag van de maand die volgt op de datum waarop deze Partij de Secretaris-Generaal van de Raad van Europa in kennis heeft gesteld van haar aanvaarding ervan.

Een Partij die bezwaar heeft ingediend kan dit te allen tijde intrekken door middel van een kennisgeving aan de Secretaris-Generaal van de Raad van Europa.

11. Indien een wijziging is aanvaard door het Comité van Ministers, kan een Staat of de Europese Gemeenschap zijn of haar instemming te worden gebonden door het Verdrag niet tot uitdrukking brengen zonder tegelijkertijd de wijziging te aanvaarden.

Artikel 55

Opzegging

1. Elke Partij kan het Verdrag te allen tijde opzeggen door middel van een kennisgeving gericht aan de Secretaris-Generaal van de Raad van Europa.

2. Deze opzegging wordt van kracht op de eerste dag van de maand die volgt op het verstrijken van een tijdvak van drie maanden na de datum van ontvangst van de kennisgeving door de Secretaris-Generaal.

3. Dit Verdrag blijft evenwel van toepassing op de tenuitvoerlegging van confiscaties uit hoofde van artikel 23 ter zake waarvan voor de datum waarop de opzegging van kracht wordt een verzoek is gedaan in overeenstemming met de bepalingen van het Verdrag.

Artikel 56

Kennisgevingen

De Secretaris-Generaal van de Raad van Europa stelt de lidstaten van de Raad van Europa, de Europese Gemeenschap, de niet-lidstaten die hebben deelgenomen aan de opstelling van het Verdrag alsmede elke Staat die is toegetreden of is uitgenodigd tot het Verdrag toe te treden, in kennis van:

- a. elke ondertekening;
- b. de nederlegging van elke akte van bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring of toetreding;
- c. elke datum van inwerkingtreding van het Verdrag in overeenstemming met de artikelen 49 en 50;
- d. elke verklaring of elk voorbehoud ingevolge artikel 53;
- e. elke andere akte, kennisgeving of mededeling met betrekking tot het Verdrag.

Ten blijke waarvan de ondergetekenden, daartoe naar behoren gemachtigd, dit Verdrag hebben ondertekend.

GEDAAN te Warschau, op 16 mei 2005, in de Engelse en de Franse taal, zijnde beide teksten gelijkelijk authentiek, in een enkel exemplaar dat zal worden nedergelegd in het archief van de Raad van Europa. De

Secretaris-Generaal van de Raad van Europa doet een gewaarmerkt afschrift toekomen aan elke lidstaat van de Raad van Europa, aan de Europese Gemeenschap, aan de niet-lidstaten die hebben deelgenomen aan de opstelling van het Verdrag en aan elke Staat die is uitgenodigd tot het Verdrag toe te treden.

Bijlage

- a. deelneming aan een georganiseerde criminele groep en racketeering
 - b. terrorisme, met inbegrip van de financiering ervan
 - c. mensenhandel, met inbegrip van mensensmokkel
 - d. seksuele uitbuiting, met inbegrip van de seksuele uitbuiting van kinderen
 - e. illegale handel in verdovende middelen en psychotrope stoffen
 - f. illegale handel in wapens
 - g. illegale handel in gestolen goederen en andere goederen
 - h. corruptie en omkoping
 - i. bedrog
 - j. vervalsing van betaalmiddelen
 - k. vervalsing en piraterij van producten
 - l. milieucriminaliteit
 - m. moord, zware mishandeling
 - n. ontvoering, wederrechtelijke vrijheidsberoving en gijzeling
 - o. roof of diefstal
 - p. smokkel
 - q. afpersing
 - r. valsheid in geschrifte
 - s. zeeroof en
 - t. handel met voorkennis en manipulatie van de markt
-

D. PARLEMENT

Het Verdrag behoeft ingevolge artikel 91 van de Grondwet de goedkeuring van de Staten-Generaal, alvorens het Koninkrijk aan het Verdrag kan worden gebonden.

E. PARTIJGEGEVENS

Definitieve ondertekening, bekrachtiging, aanvaarding of goedkeuring zijn voorzien in artikel 49, eerste lid, en toetreding in artikel 50, eerste lid.

Partij	Ondertekening	Ratificatie	Type ¹⁾	In werking	Opzegging	Buiten werking
Albanië	22-12-05					
Armenië	17-11-05					
België	16-05-05					
Bosnië-Herzegovina	19-01-06					
Cyprus	16-05-05					
Finland	16-12-05					
IJsland	16-05-05					
Italië	08-06-05					
Luxemburg	16-05-05					
Macedonië, Voormalige Joegoslavische Republiek	17-11-05					
Malta	16-05-05					
Moldavië	16-05-05					
Nederlanden, het Koninkrijk der	17-11-05					
Oekraïne	29-11-05					
Oostenrijk	16-05-05					
Polen	16-05-05					
Portugal	16-05-05					

Partij	Onder-tekening	Ratifi-catie	Type ¹⁾	In werking	Opzeg-ging	Buiten werking
Roemenië	16-05-05					
Servië en Montenegro	16-05-05					
Zweden	16-05-05					

¹⁾ DO=Definitieve ondertekening, NB=Niet bekend, R=Ratificatie, aanvaarding, goedkeuring of kennisgeving, T=Toetreding, VG=Voortgezette gebondenheid

G. INWERKINGTREDING

De bepalingen van het Verdrag zullen ingevolge artikel 49, derde lid, in werking treden op de eerste dag van de maand die volgt op het verstrijken van een tijdvak van drie maanden na de datum waarop zes ondertekenaars, waaronder ten minste vier lidstaten van de Raad van Europa, hun instemming door het Verdrag te worden gebonden tot uitdrukking hebben gebracht overeenkomstig de bepalingen van artikel 49, eerste lid, van het Verdrag.

J. VERWIJZINGEN

- Titel : Statuut van de Raad van Europa;
Londen, 5 mei 1949
- Tekst : *Trb.* 1949, 341 (Engels, Frans en vertaling)
- Laatste *Trb.* : *Trb.* 2005, 48
- Titel : Verdrag inzake het witwassen, de opsporing, de inbeslagneming en de confiscatie van opbrengsten van misdrijven;
Straatsburg, 8 november 1990
- Tekst : *Trb.* 1990, 172 (Engels, Frans en vertaling)
- Laatste *Trb.* : *Trb.* 2002, 196
- Titel : Internationaal Verdrag ter bestrijding van de financiering van terrorisme;
New York, 9 december 1999
- Tekst : *Trb.* 2000, 12 (Engels en Frans)
Trb. 2001, 62 (vertaling)
- Laatste *Trb.* : *Trb.* 2005, 252

- Titel : Verdrag tot bescherming van personen met betrekking tot de geautomatiseerde verwerking van persoonsgegevens;
Straatsburg, 28 januari 1981
- Tekst : *Trb.* 1988, 7 (Engels, Frans en vertaling)
- Laatste *Trb.* : *Trb.* 2004, 287
- Titel : Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap;
Rome, 25 maart 1957
- Tekst : *Trb.* 1957, 74 (Frans)
Trb. 1957, 91 (Nederlands)
- Laatste *Trb.* : *Trb.* 2004, 120
- Titel : Verdrag betreffende de Europese Unie;
Maastricht, 7 februari 1992
- Tekst : *Trb.* 1992, 74 (Nederlands)
- Laatste *Trb.* : *Trb.* 2004, 122

Voor wijzigingen van bovengenoemde Verdragen van 25 maart 1957 en 7 februari 1992 zie rubriek J van *Trb.* 2004, 119.

Uitgegeven de twaalfde mei 2006.

De Minister van Buitenlandse Zaken,

B. R. BOT